

KAMUTÜRK

Türkiye Kamu-Sen Dergisi NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE

SUNUŞ

Sedat YILMAZ

Türkiye Kamu-Sen Genel Basın Sekreteri ve
Türk Haber-Sen
Genel Başkanı

Sevgili okuyucularımız...

Türkiye Kamu-Sen olarak dergimiz **KamuTürk**'ün yeni sayısını sevgi ve saygılarımızla takdirlerinize sunuyoruz.

Yine diğer sayılarımız gibi beğenerek okuyacağınızı ve istifade edeceğinizi umuyoruz.

Bu sayımızda Türkiye Kamu-Sen'in sendikal etkinliklerine ve sorumlu sivil toplum kuruluşu duyarlılığı ile ülke meselelerine yaklaşımlarının yanısıra, çalışma hayatındaki gelişmelere, Türkiye ve dünya gündemine dair gelişmelere yer verdik.

Konfederasyonumuzun 6 Nisan'da düzenlediği **"Ek Zammı Unutma-İş Güvenceme Dokunma"** mitingine geniş yer verdik. Zira kamu çalışanlarının iş güvencesinin açıkça ve pervasızca tehdit edildiği bu dönem 50 bini aşkın Türkiye sevdalısı kamu çalışanının Ankara'da dik ve kararlı duruşu tarihe önemli bir not olarak kaydedildi. Türkiye Kamu-Sen'imizin bu dev organizasyonu, memuru **'kafasına göre işten atma niyeti'** taşıyanlara ve keza memurun iradesini masada satanlara tokat gibi inmiş oldu... Bu sayımızda mitingine dair tüm detayları bulacaksınız...

Kasadaki paralardan sonra memurlara 6 ay için verilen zammın nasıl sıfırlandığını, mutfaktaki yangının nasıl milletimizin yüreğini yaktığını okuyacaksınız...

Türkiye'de bir türlü önüne geçilemeyen şiddet olaylarının neden ve sonuçlarını uzman görüşleriyle ele aldık. Ege Üniversitesi'nde **Fırat Çakıroğlu** isimli gencimizin bölücü terör örgütü eşkıyalarınca şehit edilmesiyle bir kere daha gündeme gelen üniversitelerin nasıl terörist unsurların insafına terk edildiğini gözler önüne seren özel bir röportaj yaptık.

Ve Türk tarihinin iftihar Çanakkale Zaferinin 100. yılında hazırladığımız özel dosyayı okurken yer yer hüznlenecek yer yer göğsünüz kabarmayacak... Atalarımızın bu mukaddes ülkeyi nasıl vatan yaptığını yeniden hatırlayacaksınız.

Ve bu sayımızda siz değerli okuyucularımıza çok özel bir çalışma hazırladık. Hicri 1285 yılında Yemen'e yardım götürülen 40 kişilik **Teşkilat-ı Mahsusa** heyetinin Hayber'de Emir Abdullah kumandasındaki yirmi beş bin kişilik **Hicaz Ordusu**'yla çarpışmasını ve esir düşenlerin Malta adasındaki esaret günlerini içiniz acıyarak okuyacaksınız...

Daha birçok konu başlığımızla sizleri yeni sayımızla baş başa bırakırken, en kalbi duygularla selam ve saygılar sunuyorum.

Allah'a emanet olun...

Rab'bim ülkemizin ve Türk Milleti'nin yar ve yardımcısı olsun. Amin.

KÜNYE

Türkiye Kamu-Sen Adına Sahibi

Türkiye Kamu-Sen adına sahibi
İsmail KONCUK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Sedat YILMAZ

TÜRKİYE KAMU-SEN YÖNETİM KURULU:

Genel Başkan: İsmail KONCUK

Genel Sekreter: Önder KAHVECİ

Genel Mali Sekreter: İlhan KOYUNCU

Genel Teşkilatlandırma Sekreteri: Fahrettin YOKUŞ

Genel Eğitim Sekreteri: Hazım Zeki SERGİ

Genel Toplu Görüşme Sekreteri: Necati ALSANCAK

Genel Mevzuat Sekreteri: Mehmet ÖZER

Genel Basın Sekreteri: Sedat YILMAZ

Genel Dış İlişkiler Sekreteri: Ahmet DEMİRCİ

Genel Sosyal İşler Sekreteri: Şerafeddin DENİZ

Haber Koordinatörü: Esra Ocaklı YÜCE

AR-GE Koordinatörü: Ercan HAN

Editör: Gökhan ALTUNKAŞ

Genel Yayın Yönetmeni: Yusuf Ziya ERARSLAN

Kültür ve Sanat Danışmanı

Hasan Hüseyin YILMAZ
Türk Kültür Sanat-Sen Genel Başkanı

Hukuk Danışmanı: Avukat İlhan KARA

Baskı Tarihi: Nisan 2015

Hazırlık: YZE Medya Ajans - 0 530 363 55 91
www.yzemedya.com.tr

Baskı: Semih Ofset Büyük Sanayi 1. Cadde Çilingir Sok.
No: 26/47 06060 İskitler - ANKARA
Telefon: (0 312) 341 40 75

Türkiye Kamu-Sen Konfederasyonu
Yerel Süreli Yayın Organıdır.
3 ayda bir yayınlanır.

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uymayı taahhüt eder.
Dergideki yazıların sorumluluğu yazı sahibine aittir.

Yönetim Yeri : Talatpaşa Bulv. 7.Kat No: 160
Cebeci - ANKARA Tel: (0312) 424 22 00 (pbx)
Faks: (0312) 424 22 08
www.kamusen.org.tr
E-posta: kamusen@kamusen.org.tr

06 - MUTFAK ALEV ALEV YANIYOR

08 - KASADAKİ PARALARDAN SONRA MEMURLARA
6 AY İÇİN VERİLEN ZAMMI DA SIFIRLADILAR

10 - KAMUDA CİDDİ RAHATSIZLIKLAR VAR

14 - KADIN CİNAYETLERİ SON 7 YILDA YÜZDE
1400 ARTTI

16 - NORMALLEŞTİRDİKÇE, KABUL ETTİKÇE, SESSİZ
KALDIKÇA BU SORUN TIRMANACAK!

20 - "SUÇ ORTAMININ ÖNÜNE GEÇİLMESİ BAŞLICA
KAYGIMIZ OLMALI"

24 - ÜNİVERSİTELER TERÖR KISKACINDA

30 - KADINLARA ÇALIŞMA HAYATINDA 'POZİTİF
AYRIMCILIK' YAPILMALI...

32 - 50 BİN MEMUR BAŞKENTİ SALLADI

44 - ÇANAKKALE'DE TÜRK KADIN KESKİN NİŞANCILAR

50 - KAZANMANIN YOLUDUR ÇANAKKALE...

56 - ŞEREF NİŞANI

58 - SEREN FOSFOROĞLU İLE RÖPORTAJ

62 - CİRİTÇİ KIZLAR

64 - SOSYAL MEDYA

66 - TEŞKİLAT-I MAHSUSA ARŞİVİNDEN...

70 - "BU SÜRECİN BİZİ GÖTÜRECEĞİ NOKTA BÖLÜNMEĞİR."

74 - "MİLLİ ŞEHİT" BOĞAZLIYAN KAYMAKAMI KEMAL BEY

78 - KONCUK: BU KANUN NAMUSSUZLARI DEĞİL,
NAMUSLU İNSANLARI SUSTURMAYA YÖNELİKTİR

80 - KIBRIS TÜRK'ÜNE KENDİNİ ADAMIŞ BİR LİDER:
DR. FAZIL KÜÇÜK

82 - KAYITDIŞI EKONOMİ

90 - BEHÇET HASTALIĞI

92 - SABAHLARI YUMRUK YAPAMIYORSANIZ, DİKKAT!

94 - "TÜRKİYE KAMU-SEN'İN TÜRK MİLLETİ'NE
HEDİYESİDİR"

50 BİN MEMUR BAŞKENTİ SALLADI!

**“BU SÜRECİN
BİZİ GÖTÜRECEĞİ NOKTA
BÖLÜNME DİR.”**

**“KAMUDA CİDDİ
RAHATSIZLIKLAR VAR”**

“İÇ GÜVENLİK PAKETİ”

ŞİDDET DOSYASI

Başyazı

İsmail KONCUK
Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı

TÜRKİYE KAMU-SEN ÇALIŞIYOR, YA...

Sendikacılık durağanlığı asla kabul etmeyen bir alandır. Birçok problemin yaşandığı, memurların adeta hasım gibi görüldüğü günümüzde, sendikal faaliyetler çok daha önemli hale gelmiştir. Kamuoyunda memurlarımızla ilgili oluşturulmak istenilen algı, hepimizin malumudur. Siyasi iktidar ve bürokrasi, yönetim beceriksizliklerini memurların üzerine yıkmak için her türlü ifadeyi fütursuzca kullanmaktadır.

Memurlara yapılan zam oranları çarpıtılıyor, ülkemizdeki memur sayısının çok fazla olduğu yalanı söyleniyor.

OECD ülkelerinde 15 vatandaşa 1 memur düşerken, ülkemizde 29 vatandaşa 1 memur düştüğü gerçeği ise hiç dile getirilmiyor.

Memurların ‘az çalıştığı’ gibi, hiçbir objektif veriye dayanmayan bu yalanlara, neredeyse bir kısım memurlar dahi inanır hale gelmektedir.

Memurlarla ilgili oluşturulan bu yalanlar, memurların geleceğini tehlikeye atacak sonuçlar doğuracak bir boyut kazanmıştır. İşte, iş güvencemizin açıkça tehdit edilmesi, işçi memur

ayrımın tamamen kaldırılacağı söylemi, bu yalanlara dayanılarak söylenebilmektedir.

İktidarın memurlarımıza bakış açısı çok nettir. Bu bakışın olumlu olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir. Hem öğretmenler hem de diğer tüm memurlarla ilgili oluşturulan yanlış söylem ve oluşturulan algı, memurları vatandaş nazarında da itibarsız hale getirmiştir. Son yıllarda, öğretmen, sağlık çalışanları ve memurlara yönelik saldırıların artmasındaki temel sebep, oluşturulan bu yanlış algı ve sorumsuzca söylenen sözlerdir.

Memurlarımızla ilgili oluşturulan bu algının mimarları bellidir. Tam burada, tüm memurlarımızın bu algıyı değiştirecek bir tavır içinde olması gerektiğini söylemek de, yanlış olmayacaktır. Alınması gereken en önemli tedbir, sendikal tercihlerimizi neye göre belirlediğimizi sorgulamak olmalıdır. Öncelikle, “Sendikacılık nedir? Nasıl olmalıdır? Sendikalar nasıl bir strateji ile sendikacılık yapmalıdır?” Sorularını hem çalışanlar, hem de sendikalar kendisine sorup cevaplandırmalıdır. Bu sorgulamayı yapanlar olduğu gibi, maalesef hiç yapmayanlar çok daha fazladır. İşte en önemli problem, ‘iş güvencemiz’ ve ‘memurluk statüsünün tamamen ortadan kaldırılması’ için atılan adımlardır.

Böyle önemli bir konuda ki, tüm memurlar için hayati öneme sahiptir, hangi sendikalar bir söylem geliştirdi, hangi sendikalar eylem ve etkinliklere imza attı, tepki koydu? Memur yıllardır ilk defa 2014 yılında enflasyon farkı alamadı! Sadece 123 TL ile 2014 yılını geçirmek zorunda kaldı! Peki, ‘ek zam’ talebi ile kaç sendika ciddi bir eylem gerçekleştirdi?

Maalesef, Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikalar dışında bu konuda ciddi eylem ve etkinlikler yapan, yayınlar hazırlayan, memurları bilgilendiren bir başka sendika hatırlamıyorum. Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikalarımız, 6 Aralık 2014 tarihinde, Ankara Abdi İpekçi’de 15 bin kişi, bundan dört ay sonra Ankara Kolej Meydanı’nda 50 bin kişinin katılımı ile yürüyüş ve miting gerçekleştirdi. Bu mitingler için harcanan, yaklaşık 3 milyon TL ile çalışanlara kalem, bardak, flash bellek dağıtılabildi ama Türkiye Kamu Sen kırtasiyecilik, züccaciyecilik yerine sendikacılık yapmayı tercih etti.

Türkiye Kamu Sen, memurlarımıza yönelik, Cumhuriyet tarihimizin en önemli tehdidi olan ‘iş güvencesiz memur-işçi ayrımının kaldırılacağı’

söylemine kayıtsız kalmadı, ayağa kalktı.

Bu mitingler öncesinde de onlarca eylem ve etkinlikle, hem ek zam talebimizi hem de çalışma hayatına yönelik problemleri dile getirdi.

Türkiye Kamu Sen susmadı, Türkiye Kamu Sen korkmadı, Türkiye Kamu Sen sendikacılığı iktidarın eteklerine yapışmak olarak hiç görmedi. Türkiye Kamu Sen, korkunun egemen kılınmaya çalışıldığı bugün, sesini hiç kısmadı, kısmak isteyenlere hiç prim vermedi. Türkiye Kamu Sen, sendikacılığı kolaycılığa kaçarak, sarılaşmak olarak anlayanlara inat, **“Biz sarı sendika olmayacağız, bize güvenen insanları satmayacağız, yarı yolda bırakmayacağız”** diyerek, her zeminde sözünü söyledi, tepkisini ortaya koydu.

Sendikacılık yapmak, gerçekten sendikacılık yapmak isteyenler bakımından zor iştir. Makam koltuklarını, iktidarların organına bağlayarak, sağlama almak isteyenlerin işi değildir. Sendikacılık bakanlarla, bürokratlarla çay-kahve içme, pasta yeme faaliyeti hiç değildir. Elbette, diyalog kapılarını kapamadan, ama yanlışları da sineye çekmeden yolumuza devam etmeliyiz.

Yıllardır bu anlayışla, sendikacılık yapmaya çalışıyoruz, bizi bitirmeye çalışanlar bitmediğimizi gördüler. Bitmek bir yana, tam aksine, büyüyerek yolumuza devam etmemizin, en önemli sebebi, şuurlu insanların bu yola baş koymasıdır. Türkiye Kamu Sen’in mücadelesini anlamış olan bu kitleler olduğu sürece, Türkiye Kamu Sen’in, **‘delikanlı sendikacılık anlayışı’** hız kesmeden devam edecektir.

Kimseyi korkutmadan, kimseyi ezmeden, kimseye ulufe dağıtmadan da, bu ülkede sendikacılık yapılacağını herkese bundan sonra da göstereceğiz. Nefsine kul olmuş insanların, gerçekte sendikacılık yapamayacağını, memurları pazarlayanların, çalışma hayatının problemlerinden hiç haberdar olmayanların eninde sonunda silineceğini anlatmaya devam edeceğiz.

Tercih ve takdir kamu çalışanlarındır.

Mücadelemizin motor gücü olan, işini en iyi şekilde yapma iradesinden vazgeçmeyen teşkilat yöneticilerimizi, bize inanan, güvenen tüm üyelerimizi saygıyla selamlıyorum. Allah hepimizin ferasetini artırsın.

MUTFAK ALEV ALEV YANIYOR

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin yapmış olduğu 2015 Mart ayına ait asgari geçim endeksi sonuçları açıklandı. Türkiye'de 4 kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamaları toplamı ise 2015 yılı Mart ayında 1.675,12 lira olarak tahmin edildi.

Türkiye İstatistik Kurumu'ndan alınan Mart 2015 fiyatlarına göre yapılan araştırmada çalışan tek kişinin yoksulluk sınırı 2.076,39TL olarak hesaplanırken, dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddi ise 4.219,20 lira olarak belirlendi.

Sonuçlar, dört kişilik bir ailenin asgari geçim haddinin bir önceki aya göre %0,87 oranında arttığını gösterdi.

Çalışan tek kişinin açlık sınırı ise bir önceki aya göre %0,69 oranında yükseldi ve 1.603,56 lira olarak hesaplandı. Türkiye'de 4 kişilik bir ailenin ortalama gıda ve barınma harcamaları toplamı ise 2015 yılı Mart ayında 1.675,12 lira olarak tahmin edildi.

Yapılan araştırmada, 4 kişilik bir ailenin sağlık kuruluşlarının belirlediği gibi sağlıklı bir biçimde beslenebilmesi için gerekli harcamanın Mart 2015 verilerine göre günlük 34,799 TL olduğu belirlendi.

Ailenin aylık gıda harcaması toplamı ise 1.043,97 TL olmuştur. Mart 2015 itibarı ile ortalama 2.297,84 TL ücret alan bir memurun ailesi için yaptığı gıda harcaması, maaşının %45,43'ünü oluşturdu.

Türkiye İstatistik Kurumu verilerinde bulunan konut gideri ise Mart 2015 ortalama maaşının %27,47'sine denk geldi. Buna göre bir memur, ortalama maaşının %72,9'unu yalnızca gıda ve barınma harcamalarına ayırmak zorunda kaldı.

Diğer ihtiyaçlarını karşılamak için ise maaşının %27,1'i kaldı.

Ortalama ücretle geçinen bir memur ailesinin ulaşım, sağlık, eğitim, haberleşme, giyim gibi diğer zorunlu ihtiyaçlarını karşılaması için Mart 2015 maaşından geriye yalnızca 622,71 TL kaldı.

KONCUK: 50 BİN MEMUR, 4 NİSAN'DA HÜKÜMETE MANİFESTOSUNU KOLEJ MEYDANINDA VERDİ!

2015 yılı Mart ayı Asgari Geçim Endeksi verilerine ilişkin bir değerlendirmede bulunan Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, "Her geçen ay bir önceki aydan daha beter durumdadır" dedi. Koncuk, "Geçim aczi toplumun her kesiminde kendini göstermekte, her ay bir öncekinden daha da kötü bir tabloyu ortaya koymaktadır.

Vatandaşın temel ihtiyaçlarına günbegün gelen zamlar artık tahammül edilemez boyutlara ulaşmış, vatandaş kredi kartı borç sarmalı içinde bir bilinmeze doğru sürüklenmektedir.

Halkımız alışverişlerinde et, süt, yumurta, makarna gibi temel gıda ihtiyaçlarının bulunduğu reyonlara dönüp bakamazken, birilerinin sarayında kilosu 4 bin TL olan beyaz çayları yudumlaması nasıl izah edilebilir?

İşte bu hayat pahalılığı içinde kendilerine hakları olan, yüzde 12 EK ZAMMI dahi çok görülen 50 bin kamu çalışanı yurdun dört bir yanından yollara düşmüş ve Türkiye Kamu-Sen önderliğinde 4 Nisan cumartesi günü Ankara Kolej Meydanı'nda isyanını dile getirmiştir.

Kamu görevlilerinin, emeklilerin, genç işsizlerin ve on binlerin katıldığı bu eylemde ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik dar boğazın fotoğrafı bir kez daha çekilmiş ve görmeyen gözlere gösterilmiştir.

Yetkililer Kolej Meydanı'ndan çıkan bu manifestoyu iyi duymalı ve yaklaşan seçimler öncesi adını ona göre atmalıdır. Memurun, emeklinin, işsizler ordusunun sesi artık duyulmalıdır.

Türkiye Kamu-Sen başta kamu görevlileri olmak üzere, toplumun her kesiminin yaşadığı mağduriyeti eylemlerle, açıklamalarla anlatmaya ve protesto etmeye devam edecektir.

Birileri bir eli yağda diğer eli balda yaşarken, milyonlarca insanın geçim derdi içinde bir hayat sürmesine gönlümüz razı olmayacaktır." dedi.

Kasadaki paralardan sonra memurlara 6 ay için verilen zammı da

SI-FIR-LA- DI-LAR

Toplu sözleşmede
2015 yılının ilk altı ayı
için öngörülen %3
zam; eridi ve zamlar
sıfırlanmış oldu.

Mart ayına ilişkin enflasyon verilerinin açıklanmasıyla memurlar ve emekliler bir kez daha 2013 yılında imzalanan toplu sözleşmenin defolu olduğunu görmüş oldu. Mart ayında üç aylık enflasyon %3,03 olarak gerçekleşince toplu sözleşmede 2015 yılının ilk altı ayı için öngörülen %3 zam eridi ve zamlar sıfırlanmış oldu.

MEMUR MAAŞLARI GEÇTİĞİMİZ YIL DA ENFLASYON KARŞISINDA ORTALAMA %3 ERİMİŞTİ

2013 yılında imzalanan toplu sözleşmenin ardından 2014 yılının tamamını 123 TL zamla geçiren ama yıllık enflasyon %8,2 olarak gerçekleşmesi sonucunda maaşları enflasyon karşısında ortalama %3 eriyen memurlar, bu yıl da hüsrana yaşamaya devam ediyorlar.

MEMUR VE EMEKLİ ZAMLARI ÜÇ AYDA SIFIRLANDI

Hatırlanacağı gibi toplu sözleşmede memur ve emekli maaşlarına 2015 yılının ilk altı ayı için %3 oranında zam yapılması kararlaştırılmıştı. Ancak 2015'in ilk üç aylık enflasyon verileri, memurlara altı ay için verilen %3'lük zammın üzerinde gerçekleşti. Buna göre TÜFE Ocak ayında %1,1; Şubat ayında %0,71 ve Mart ayında ise %1,19 oranında artarak toplamda %3,03'e ulaştı. Dolayısıyla memur ve emeklilere altı ay için verilen zam üç ayda enflasyon karşısında sıfırlanmış oldu.

ALIM GÜCÜ GIDA ÜRÜNLERİ KARŞISINDA %1,6 İLE %141,7 ARASINDA DÜŞTÜ

Türkiye Kamu-Sen Araştırma Geliştirme Merkezi'nin TÜİK verilerinden yola çıkarak yaptığı araştırmaya göre memurların yılın ilk üç ayında yaşadığı kayıpların boyutunun çok daha büyük olduğunu ortaya koyuyor. Öyle ki, ilk üç aylık dönemde vatandaşlarımızın günlük zorunlu olarak tükettiği ürünlerde ve özellikle gıda fiyatlarındaki artışlar, açıklanan enflasyonun da oldukça üzerinde gerçekleşti. Gıda fiyatları yılın ilk üç ayında ortalama %10,3 zamlandı. Üç ayda sivri biber %144,7; mandalina %125; dolmalık biber %121,4; çarliston biber %110,9; patlıcan %100,8; marul, kıvrıcık %54,5; kuru soğan %49,2; dana eti %9,1; tavuk eti %6,6 ve koyun eti de %5,1 zamlandı. Enflasyonun üzerinde zamlanan bu ürünlere bağlı olarak memurların alım gücü de üç ay içerisinde ürün bazında %1,6 ile %141,7 arasında düşüş meydana geldi.

MEMUR MAAŞLARI ÜÇ AY İÇİNDE AYLIK ORTALAMA 48,6 LİRA ERİDİ

Gıda fiyatlarında görülen yüksek oranlı artış, vatandaşlarımızın aylık zorunlu harcamalarının da enflasyonun üzerinde yükselmesine neden oldu ve aylık sınırı 38,8 TL'lik artışla 1564,74 liradan 1603,56 liraya; dört kişilik ailenin insanca yaşaması için gerekli en düşük tutar olan asgari geçim sınırı ise 115,5 liralık artışla 4103,7 liradan 4219,2 liraya yükseldi.

Yılbaşında memur ve emekli maaşlarına yapılan %3'lük

zam ise ortalama memur maaşına 66,9 TL; en düşük dereceli memur maaşına %50,3 TL ve memur emeklisi maaşına ortalama 45 TL artış getirmişti. Maaşıyla dört kişilik ailesinin geçimini sağlayan ortalama bir memurun maaşı üç ay içinde 48,6 lira; en düşük dereceli memurun maaşı 65,2 lira ve memur emeklisinin maaşı ise 70,5 lira erimiş oldu. Böylece 2014 yılını büyük bir zararla kapatan memur ve emekli maaşındaki erime, 2015'in ilk üç ayında da sürdü.

GENEL BAŞKAN KONCUK: "TOPLU SÖZLEŞME HAKKI ÖNEMLİDİR AMA TOPLU SÖZLEŞMEDE MEMURU KİMİN TEMSİL ETTİĞİ DAHA ÖNEMLİDİR"

Konu hakkında açıklama yapan Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, "Memurların toplu sözleşme hakkına sahip olması önemlidir ama görülmüştür ki, toplu sözleşmede imza atmaya yetkili sendika ve konfederasyonun kim olduğu, toplu sözleşmeden daha da önemlidir." dedi. 2013 yılında imzalanan şaibeli toplu sözleşmenin memur ve emeklilerin

730 gününü çaldığını ifade eden Koncuk, önümüzdeki Ağustos ayında 2016 ve 2017 yıllarını kapsayan yeni bir toplu sözleşme sürecinin başlayacağını hatırlatarak, "Memurlarımızın ve emeklilerimizin alım güçleri hızla sıfırlanmaktadır. Bu duruma tek çare; önümüzdeki toplu sözleşme sürecinde, geçmiş dönemde yaşanan erimeyi telafi edebilecek ve gelecek dönemde ortaya çıkabilecek ekonomik çalkantıları da hesaba katabilecek yetkinlikte sendikaların yetkili olarak toplu sözleşme görüşmelerinde yer almalarıdır. Burada görev, ekonomik sıkıntının odağındaki memurlara düşmektedir. Memurlarımız, 730 günlerini çalan ve toplu sözleşme masasında kendilerini yüzüstü bırakarak ellerindeki yetkiyi, mevki ve makama tahvil eden sarı sendikalarından uzak durmalıdır. Türkiye, Kamu-Sen'in yetkili olduğu 2002-2009 yılları arasında bir kez olsun memurlarımızı enflasyon karşısında korumasız bırakmamış, Hükümetin teklif ettiği rakamların dahi altında bir zammı asla kabul etmemiştir. Memur maaşlarının 2002-2009 arasındaki seyri ile 2009-2015 arasındaki seyri ve alım gücündeki düşüş, durumu açıkça ortaya koymaktadır. Önümüzdeki yetki süreci memurlarımızın son şansıdır; aksi halde 2016 ve 2017 de kayıp yıllar olacaktır. Kapımızda bekleyen ekonomik kriz de düşünüldüğünde memurlarımızın feda edilecek bir gün dahi kalmamıştır. Kamu görevlileri, bu gerçeği görmeli ve sendikal tercihlerini buna göre belirlemelidir." şeklinde konuştu.

Kamu Personeli Danışma Kurulu 2015 yılı Mart ayı toplantısı yapıldı

“KAMUDA CİDDİ RAHATSIZLIKLAR VAR”

Kamu Personeli Danışma Kurulu 2015 yılı Mart ayı toplantısı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda gerçekleştirildi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik başkanlığında toplanan danışma kurulu toplantısında, memur konfederasyonları ve kamu işveren kurulu üyeleri bir araya geldi.

birçok kararın uygulanmadığını ve bu kararların bir an önce hayata geçirilmesi gerektiğini söyledi. Genel Başkanımız Koncuk, şunları kaydetti: "KPDK'yı son derece önemli toplantılar olarak gördük ama aradan geçen sürede kararların hayata geçmesi noktasında sıkıntılar yaşandığına şahit olduk. Bu toplantıların daha ciddi sonuçlar doğurmasını isterdik ama onlarca karar ne yazık ki havada kaldı. Elbette sadece Sayın Bakan'la bu iş bitmiyor ama biz kendisinin gayretlerini biliyoruz. Burada mutabakata varıldığı halde 4/C'ye kadro kararı hâlâ hayata geçmedi. Kamudaki 23 bin bin 4/C'li sayısı daha da artacak gibi görünüyor. Yatağan'daki

Toplantının açılışında bir konuşma yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, Kamu Personeli Danışma Kurulu Mart ayı toplantısının tüm çalışanlara hayırlı olmasını diledi. Çelik, "KPDK Mart ayı toplantısına hoş geldiniz. KPDK, sorunların ortak akılla ele alınmasını sağlayan önemli bir platformdur. Birçok sorunun çözümünü bu toplantılarda yapılan çalışmalarla başardık. Bu Ağustos ayında gerçekleştirilecek toplu sözleşme edinilen deneyimlerle çok daha başarılı olacaktır. Toplu sözleşme hükmü olan yedi konu bu toplantılarda sonuçlandırıldı. Toplu sözleşme hükmü olmayan ama gerçekleştirilemeyen hükümler var. Mesela bir derece verilmesi ya da disiplin affı gibi, bu konulardaki çalışmalar Devlet Personel Başkanlığınca halen sürdürülmektedir. Emeklileri ve çalışanları enflasyona ezdirmedik. Bu toplu sözleşme döneminde kamu çalışanlarının beklediği sorunları bir bir çözmeye gayretinde olacağız. Tekrar toplantımızın hayırlı olmasını diliyorum, başarılar diliyorum." dedi.

KONCUK: İŞ GÜVENCESİNİN AYNEN DEVAM EDECEĞİ HÜKÜMETÇE AÇIKLANMALIDIR

Kamu Personeli Danışma Kurulu toplantısının açılışında konuşma yapan Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, bu toplantılarda alınan

özelleştirme bu sayının daha da artacağına en iyi örnektir. 4/C'lilerle ilgili bölüm pörçük iyileştirmeler yapılması 4/C gibi bir insanlık ayıbı olan bu durumu haklı göstermemektedir. 7 Haziran öncesinde artık 4/C'lilere kadro verilmeli, kamuda vekil, geçici, sözleşmeli gibi farklı statülerde istihdamdan vazgeçilerek kadrolu ve sürekli istihdama dayanan iş güvenceli çalışma esas olmalıdır. Sayın Başbakan dün, 'Taşeron sistemini çözeceğiz' dedi 4/C'ye ilişkin olarak ne yapacaklarını da açıklamalıdır. 4/C'lilere yönelik bir husumet mi var bunu anlamakta güçlük çekiyoruz. Benzeri işleri yapanların farklı hukuki normlara tabi tutulması izah edilemez.

"ENFLASYON FARKI ÖDENMEDİ"

Kamu çalışanlarına 2014 yılı için enflasyon farkı ödenmedi. Memurlar için 2014 yılı çok zor bir yıldır ve 123 TL ile yılı kapattık. 2015 yılında yüzde 3 + 3 zamlarla yetinmek zorunda kamu çalışanları, bu kabul edilemez. Biz Türkiye Kamu-Sen olarak memur ve emeklilere yüzde 12 ek zam yapılmasını istiyor ve bunu söylemeye de devam ediyoruz, edeceğiz. Kamu çalışanları geçinme aczi içindedir. Dolar patlamış, ekonomik sıkıntılar baş göstermiş, alım gücü azalmıştır. Bu ek zam mutlaka yapılmalıdır. Ekonomik sıkıntıların yanında şimdi de memurların iş güvencelerine yönelik bir saldırının olduğunu

görebilirsiniz. Kamu çalışanları bu söylemlerden rahatsızdır. Biz de bu açıklamaları kabul etmiyoruz. Bu nedenle, '4 Nisan' da iş güvencemize dokunmayın' diyeceğiz. Biz kamu çalışanlarının haklarını kaybetmesini istemiyoruz ve tepkimizi de ortaya koyacağız. Hükümetin iş güvencesi konusundaki düşüncelerini net bir şekilde ortaya koymasını bekliyoruz. Kamuda ciddi rahatsızlıklar var. Öğretmen alımı yetersiz, 400 bin İ.İ.B.F'li işsiz, KPSS'ye giren milyonlar hayatta bir yol bulmaya çalışıyor. Türkiye bu anlayışla yola devam ederse sosyal patlamalar ne yazık ki ortaya çıkacaktır. Gençlerimiz işsiz kalmamalıdır.

görüyoruz. İş güvencesiyle oynanmayacağı, devlet memurluğu kanunun aynen devam edeceği Hükümetçe açıklanmalıdır. Cumhurbaşkanı'nın açıklamaları bizleri rahatsız ediyor. Dünyanın her ülkesinde iş güvencesi vardır, Devlet Personel Başkanlığı'nın internet sitesine bakarsanız bunu

“KONULARI GÜNDEME GETİRMEYE DEVAM EDECEĞİZ”

Bu masada defalarca konuşulan 2005 yılından sonra göreve başlayan memurlara bir derece verilmesi, disiplin affı, tüm ek ödemelerin emekliliğe

sayılması, KİT'lerde II sayılı cetvele tabi olarak çalışan personelin ve üniversite mezunu kamu işçilerinin memur kadrolarına atanması, bununla birlikte kalkınmada öncelikli bölgelerde çalışanlara mahrumiyet yeri ödeneği verilmesi, 4/C'li personelin de ek ödemelerden faydalandırılması, öğretmen, sağlık çalışanı, zabıta gibi şiddete uğrayan kamu görevlilerinin korunması ve bu kamu görevlilerine tazminat ödenmesi, mülakat sınavlarında yaşanan adaletsizliklerin giderilmesi ve mülakat sınavlarının kamera ile kaydedilmesi, fazla çalışma süreleri ile ücretlerinin yeniden değerlendirilmesi, nöbet tutan tüm personele nöbet ücreti ödenmesi, doğal afetlerde hayatını kaybeden personele emeklilik hakkı verilmesi, yurtdışında görev yapan personele verilen tazminatların artırılması, koruma ve güvenlik personelinin sorunlarının çözülmesi, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde ve Emniyet'te görev yapan sivil personelin, çalışma süreleri, mesai ücretleri, görevden uzaklaştırma yetkisi ve disiplin gibi konularda memurlardan farklı bir mevzuata tabi olmalarına son verilerek, 657 sayılı Kanun'daki istisna maddelerinin kaldırılması, özür grubu tayinleri ve aile bütünlüğünün korunması konusunda çalışma yapılması, gibi birçok husus hayata geçmelidir. Elbette bundan sonrada bu konuları gündeme getirmeye devam edeceğiz.

Okullarda nöbet tutmuyoruz, okullarda ciddi bir güvenlik açığı var, ama hâlâ basit bir düzenlemeyle ek ders esaslarında bir değişiklik yapılarak nöbet ücreti verilmesi zor değildir. Milli Eğitim Bakanı, Maliye Bakanı ve Çalışma Bakanı'nın çözüm üretmesi gerekmektedir.

İşçiyken memur statüsüne geçenlerin ikramiyeleri ödenmiyor, bu toplantıda da bu konuda bir karar çıkmasını diliyorum.

Bütün hizmet kollarında problemler olduğu açıktır. Çok önemli problemleri çözemedik, mesela çerçeve yönetmelik... Burada bazı maddeler var, mesela eşi özel sektörde çalışıyorsa 3 yıl kesintisiz sigorta ödemesi lazım. Birçok kurum bunu yerine getiremiyor, bu ciddi problemdir. Aile bütünlüğü sağlanamıyor. Bu madde mutlaka değiştirilmelidir. Şayet bu sıkıntılar giderilmez ise, ileride çok ciddi sıkıntılar yaratacaktır.

AFAD çalışanlarının, sağlık çalışanlarının problemleri hâlâ devam ediyor, bir sistem oluşturulmadı, keyfilikler aynen devam ediyor. Bu sorunların çözümünü için adımlar atılmalı.

Hizmetli memurların görev tanımları yok. Her türlü iş bu insanlara veriliyor. Yıllardır bu sıkıntıyı dile getiriyoruz ama bir türlü sonuç alınamıyor. Kamuda maalesef ciddi kamplaşma var. Bu durum ülkemizin geleceği bakımından kaygı vericidir. Sendikalararası mücadelede idare taraf olmamalıdır. Bu, huzursuzluğu beraberinde getirir. Bunlar düzeltilebilir şeylerdir. Kim hak ediyorsa, liyakatli, kabiliyetli insanların görevde olduğu bir ülke olmalıyız. Tüm sendikaları kamuda huzuru sağlama adına gayret göstermeye çağırıyorum. Türkiye'de korku ortamı oluşturuldu, bu bizi iyi yere götürmez. Bu korku ortamına örnek olarak stajyer öğretmenleri vermek mümkündür. Öğretmenlerin stajyerliklerinin kaldırılması noktasında "Bize üye olmazsan stajyerliğin kaldırılmaz" diyor bir sendika, böyle şey olmaz. Bu insanlar hayata bu korkuyla başlayacak. Bunların çözümü bulunmalıdır. Kamuya huzur ve barışın gelmesi lazımdır. Alınları ve hakkın teslim edildiği bir dönemi kurgulamamız lazım, bu gelecek nesillere bizim borcumuzdur.

Birkaç yıldır beraberce toplu sözleşme yapıyoruz, birçok mesaimizi birlikte harcadık. Sayın Bakan'a çalışmalarından dolayı teşekkür ediyorum. Faruk Çelik dönemi diyalogun olduğu bir dönemdir. Bundan sonraki hayatınızda başarılar diliyorum. Devlet Personel Başkanlığı ile de iyi bir çalışma ortamımız var, onlara da teşekkür ediyoruz. Sendikacılık önemli bir olgudur. Bundan sonra daha da önemli olacaktır. Sendikacılığı literatüre de uygun yapmak gerekir. Rica ve minnetle sendikacılık olmaz. Türkiye Kamu-Sen'in sendikacılık anlayışı diyalogdan yanadır ama bunun yanında her alanda da ve her zeminde de sendikacılığı yaparız. KPDK toplantımızın hayırlı sonuçlar vermesini yüce Allah'tan niyaz ediyorum. Kamu çalışanlarına ve gençlerimize güzel bir gelecek temenni ediyorum."

Konuşmasının ardından Türkiye Kamu-Sen Ar-Ge Merkezi tarafından hazırlanan raporu heyete sunan Genel Başkan, bu dönem milletvekili adayı olamayacak olan Bakan Faruk Çelik'e bundan sonraki hayatında başarılar diledi.

Toplantıda, alınan kararların takip edilmesi ve Kamu Personeli Danışma Kurulu'na iletilen taleplerin tasnifi için bir sekreteryaya oluşturması kararlaştırıldı. Bir dahaki toplantı Ağustos ayında gerçekleştirilecek toplu sözleşme görüşmelerinin ardından bu yılın Kasım ayında gerçekleştirilecek.

KADIN CİNAYETLERİ

**SON 7 YILDA
YÜZDE**

1400 ARTTI

Özgecan'ın hunharca
katledilmesi ile Türkiye
gündemine yeniden oturan
acı gündem: Şiddet olayları
ve kadın cinayetleri

Dünyada kadınların yüzde 36'sı, Avrupa'da yüzde 25'i, Türkiye'de ise kadınların yarısı yani yaklaşık olarak 20 milyonu şiddete uğruyor. Türkiye'de 2008'de 80 kadın öldürülürken bu rakam 2014'de 294'e yükseldi. Sadece 2015 Ocak ayında 25 kadın öldürüldü!

TÜİK verilerine göre 2014 yılında Türkiye'nin nüfusu 77.695.904 olmuştur. Bunun %49,8'ini kadın nüfus, %50,2'sini erkek nüfus oluşturuyor.

Uzmanlara göre ülke genelinde eşi veya eski eşi tarafından fiziksel şiddete maruz kalan kadınların oranı %39'dur. Varoşlarda bu oran %97'lere çıkıyor. Yaşadıkları fiziksel şiddeti kimseye anlatamayan kadınların oranı %48.5. Herhangi bir sivil toplum örgütüne ve polis, savcılık dahil hiçbir kuruluşa başvurmamayanların oranı %92'dir.

Genel kanının aksine kırsal kesimde ve kentlerde kadına karşı şiddet oranı hemen hemen eşit düzeydedir. Sağlık çalışanlarına özellikle de bayan eczacılara da uygulanan şiddet oranı her geçen gün artmakta, özellikle de karışık mevzuat uygulamaları yüzünden uygulayıcı olmalarına rağmen, tüm eczacılar o uygulamaların sorumlusuymuş gibi görülmekte ve toplumda öfkenin hedefi haline gelmektedir.

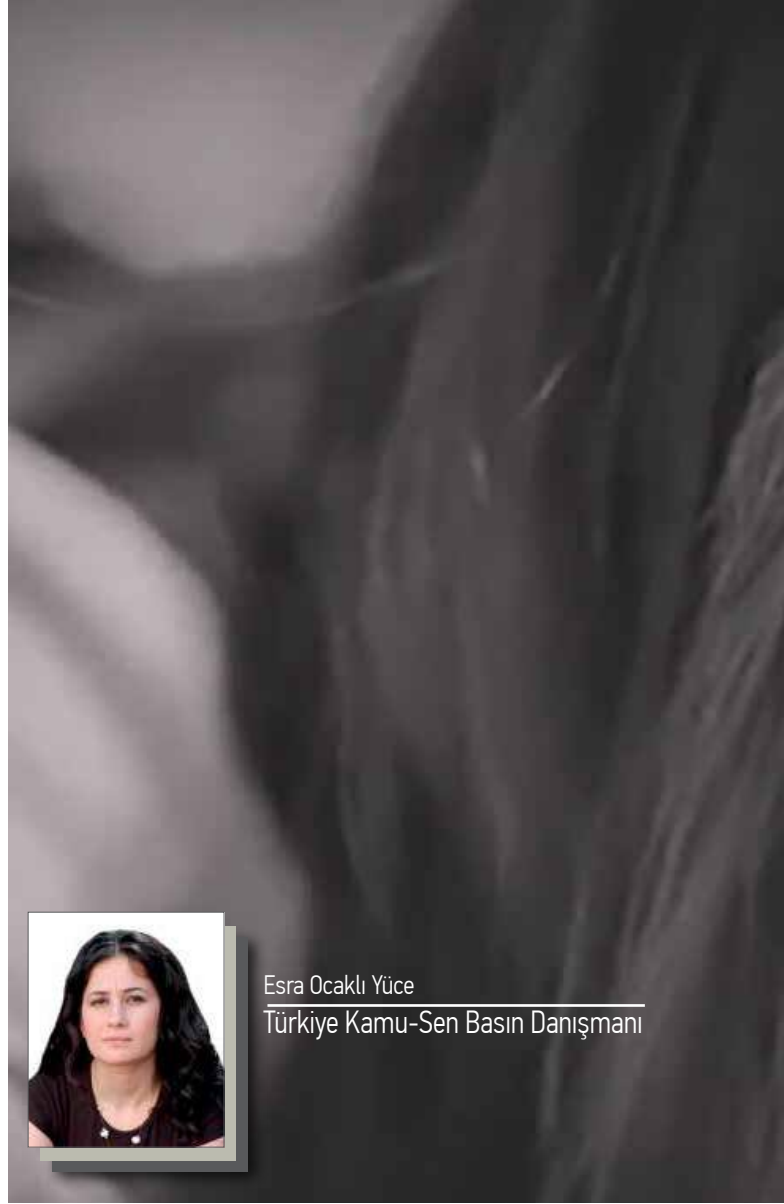
Hemen hemen her gün kadına yönelik bir şiddet, bir kadın cinayeti, vahşi bir tecavüz haberiyle sarsılıyoruz. Yerli ya da yabancı fark etmiyor, Türkiye'de kadına yönelen şiddetten herkes bir şekilde nasibini alıyor. Asıl korkutucu olan ise toplumun sıradan şiddet ve tecavüz olaylarına karşı artık duyarlılığını yitirmiş olmasıdır.

KamuTürk olarak artan şiddet olaylarını ve özellikle kadınlara yönelik cinayetlerdeki korkunç artışı STK başkanlarına ve uzmanlara sorduk. İşte açıklamaları...

“HEDEF EN KORUNMASIZ VE EN ZAYIF HALKA KADINLAR!”

Tüm Eczacı İşverenleri Sendikası Başkanı Eczacı Nurten Saydan, dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye'de kadınların değişik biçimlerde şiddete uğradığını altını çizdi ve “Kadınların eğitimden yoksun bırakılarak eve mahkum edildiği, ekonomik faaliyetinin yasal ve geleneksel birçok engelle kısıtlandığı, çalışma yaşamında bin bir haksızlık ve ayrımcılıkla karşılaştığı, toplumun en fakir kısmını oluşturduğu ve kendi kaderine terk edildiği koşullarda, şiddetin ilk hedefi de doğal olarak en korumasız ve zayıf kesimi biz kadınlarız!” dedi.

Saydan, “Kadına yönelik şiddet, özellikle ekonomik, siyasal ve etnik sorunlarla iç içe geçerek artmaktadır. Bugün dünya üzerinde yaşayan kadınların yarısı eşlerinden şiddet görüyor. Namus, töre cinayetleri, koca-baba dayakları, işkence medyada magazinleştirilerek sunuluyor. Şiddete uğrayan kadının ne yaptığı, ne söylediği ya da nasıl giyindiği sorgulanıyor. Fiziksel, sözel ve cinsel şiddete uğrayan kadınların bunu hakkedip hakketmediği tartışılıyor; kurbanlar suçlanıyor, suçlular “mağdur” ilan ediliyor” diye konuştu.

Esra Ocaklı Yüce
Türkiye Kamu-Sen Basın Danışmanı

Koru Hastanesi'nden Uzman Psikolog
Işıl Göztepe Gümüş:

Normalleştirdikçe,
kabul ettikçe,
sessiz kaldıkça
bu sorun tırmanacak!

Özellikle benim için en can acıtıcı nedenlerden birinin şiddetin toplumda normalleşiyor olması. Bu normalleştikçe kişi diğerine zarar verme hakkını kendinde bulabiliyor ve tabi ki sonucunda bir yaptırım olmadığı için buna aynen devam edebiliyor.

Toplumun her kesiminde şiddet olaylarında yaşadığımız artışı nasıl tanımlıyorsunuz? Evde, okulda, sokakta, yani insanoğlunun yaşamını sürdürdüğü her yerde şiddet ve istismar da giderek artıyor. Bunun nedenleri ile ilgili neler sıralayabiliriz?

Maalesef şiddet her geçen gün artıyor. Şiddet olaylarındaki bu artış bir yandan bizi kaygılandırıyor. Bir yandan da 'artık bir şeyler yapmalı' dedirtiyor. Şiddet çok boyutlu bir kavram, dolayısıyla nedenleri de öyle. Yapılan çalışmalarda şiddet olgusu biyolojik, psikolojik

ve toplumsal kaynaklı olarak ele alınıyor. Biyolojik olarak bakıldığında genetik yapı, hormonların dengesi, alkol-madde kullanımı, bazı psikiyatrik bozukluklar (antisosyal davranışlar gibi) sayılabilir. Psikolojik açıdan bakıldığında kişinin içgüdüleri, yetiştirilme stili, kendi aile sisteminde şiddetin herhangi bir türünün varlığı (fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik), çocuğun çevreden şiddeti öğrenmesi, çocuğun sevgiden, ilgiden yoksun bir şekilde yetiştirilmesi; ihmal edilmesi, istismar edilmesi, sürekli engellenmesi, ihtiyaçlarının görmezden gelinmesi, çocuğun yanlış yönlendirilmesi ya da hiç yönlendirilmemesi

gibi pek çok faktör mevcut. Toplumsal olarak bakıldığında ise maddi güçlükler, sosyal eşitsizlik, adaletsizlik algısı, olumsuz örneklerin varlığı, şiddetin hoş görülmesi; normalleşmesi, kitle iletişim araçlarında şiddetin kabul edilebilir olduğunun yansıtılması, eğitim sistemindeki düzensizlikler gibi pek çok etmeni sıralamak mümkün. Ancak özellikle benim için en can acıtıcı nedenlerden birinin şiddetin toplumda normalleşiyor olması. Bu normalleştikçe kişi diğerine zarar verme hakkını kendinde bulabiliyor ve tabi ki sonucunda bir yaptırım olmadığı için buna aynen devam edebiliyor.

Şiddetin önüne geçmek için cezai müeyyideleri artırmak yeterli bir çözüm mü? Yoksa bu işin kökten çözümüne yönelik kararlı adımlar atılması gerekiyor mu? Ailede yaşanan şiddetin çözümü, toplumsal şiddetin önlenmesi için kökten çözüm olarak görülebilir mi?

Tabi adalet sisteminin uygun şekilde düzenlenmesi çok önemli bir adım. Ancak yeterli değil. Bireyi ve toplumu eğitmeden bu konuya çözüm bulunabileceğine inanmıyorum. Önce bireyin kendisiyle başlaması gerektiğine; eğilimlerini, dürtülerini, öfkesini kontrol etmesini öğrenmesi gerektiğine; eğer olmuyorsa mutlaka psikolojik destek alması gerektiğine inanıyorum. Yine en önemli adımlardan biri aileyi bilinçlendirmek. Aile içinde değişimi başlatırsak toplumsal olarak değişim başlayacaktır. Aile içindeki şiddeti görmezden gelmememiz gerekiyor. Bilinçlendirmeli, yardım etmeli, ihtiyaçları fark etmeli ve bu soruna çözüm aramalıyız hep birlikte.

Şiddetin her alanda çözümüne yönelik bireyden sivil toplum kuruluşlarına; siyasilere devlet kurumlarına kadar her kişiye her kuruma büyük görevler düşmektedir.

Bu durumda kimin ya da hangi kurumun öncelikli mücadeleyi başlatmasını uygun görüyorsunuz?

Bence her kurumun payı çok büyük. Her kurum içerisinde şiddete karşı önlemler almalı. Bu konuda radikal adımlar atmalı. Şiddetin ne olduğunu; şiddetin yalnızca fiziksel olarak değil psikolojik, ekonomik, cinsel olarak da uygulanabildiğini bilmeliyiz. Ve tabi ki kendi kurumlarımızda eğer bunlara maruz kalanların olduğunu biliyorsak görmezden gelmemeliyiz. Çünkü normalleştirdikçe, kabul ettikçe, sessiz kaldıkça bu sorun tırmanacak.

Ayrıca geniş kitlelere daha fazla ulaşabilen, toplumda daha etkili olan kurumların bu konuda daha özenli ve bilinçli olması gerektiğini düşünüyorum. Örneğin hemen hemen hergün Meclis'te gördüklerimiz kabul edilebilir değil. Şiddeti tartışırken şiddete başvurmamız gerçekten çok yanlış.

Öncelikli işin evde şiddeti yok etmek olduğu gerçeğiyle karşı karşıyayız. Bu durumda sağlıklı düşünen bireyler yetiştirme konusunda anne ve babaya önemli görevler düşmektedir. Dünyanın en zor ve önemli işlerinden biri olarak tanımladığımız birey yetiştirmek için ebeveynlerin genel olarak çocuklarına nasıl bir yaklaşım sergilemeleri gerekmektedir?

Bir çocuğa verebileceğimiz en temel iki şeyin sevgi ve eğitim olduğunu düşünüyorum. Bir çocuğun sevgiye, ilgiye, değerli olduğunu hissetmeye, rehberlik edilmeye, desteklenmeye, korunmaya, güvende olduğunu hissetmeye ihtiyacı var. Yaşına ve gelişimine uygun ortamlarda ve koşullarda yaşamaya hakkı var. Doğru ve etkili bir şekilde eğitime hakkı var. Bu noktada ailelerin bilinçli olması çok önemli. Ebeveynlerin yapması

gereken şey öğüt vermek değil; model olmalı. Ne söylediğimizden ziyade ne yaptığımız her zaman çok daha etkili çocuk yetiştirmede.

Basına yansıyan şiddet ve vahşi cinayetlere olan toplumsal tepkileri nasıl değerlendiriyorsunuz? Özellikle geçtiğimiz günlerde yaşanan ve toplumda büyük infiale yol açan Özgecan cinayetinde her kesimden insanın bir araya gelerek tepki göstermesi, artık bu tür olaylara tahammül sınırlarımızın kalmadığını mı gösteriyor?

Galiba tahammülümüz kalmadı. Zaten tepki göstermek de zorundayız. Sessiz kaldıkça şiddet normalleşecek ve sürüp gidecek. Özgecan'la birlikte derinden sarsıldık ve tabi ki çok öfkelenedik. Bu duygularımız çok normal. Öfkelenmemek imkansız... Ancak öfkenin kontrolden çıkmaması gerekiyor. Çünkü amacımız şiddete şiddetle karşılık vererek şiddeti sürdürmek değil. Amacımız bir daha böylesi korkunç bir olayın yaşanmaması. Dolayısıyla daha kontrollü, daha mantıklı ilerlemeliyiz ve çözüm için adımlar atmamız.

• Bu konuda caydırıcılık açısından düşünüldüğünde, siyasi girişimleri ve cezai yatırımları yeterli buluyor musunuz?

Açıkçası yeterli bulmuyorum. Cezai indirimlerdi, yasal boşluklardı derken bir bakmışsınız salıverilmiş suçlular. Ama bunun sonuçları çok daha vahim. Artık hemen hemen hergün duyuyoruz haberlerde suçluların aynı suçtan yine, yeniden yakalandıklarını.

Teknoloji olarak kullandığımız kitle iletişim araçları ciddi ölçüde değişime uğradı. Özellikle çocuklarımızı yetiştirirken, doğadan, arkadaşlıktan uzak, teknolojinin sınırsız kullanıldığı ortamlarda yetişen çocuklarımız

enerjilerini atamadığından daha çok şiddete meyilli olabilirler mi? Metropol şehirlerde bunun önlemini nasıl alabiliriz?

Teknolojik araçlar çok kontrolsüzce çocukların ulaşım alanında. Örneğin pek çok aile çocuğunun internette hangi sitelere ulaştığından habersiz. Çocuk bu tür sitelerinin zararlarının farkında olmayabilir. Burada kontrolü aile sağlamalı... Çocukların özellikle büyük şehirlerde doğadan, oyundan, arkadaşlıktan uzak yaşamasının şiddete meyillerini artırabilir. Tabi doğrudan bir yorum yapmamak da lazım. Ancak biz çocuklarda oyunun öneminin özellikle altını çiziyoruz. Çünkü çocuklar ancak oyunlarında kendilerini ifade edebilirler, enerjilerini atabilirler, sorunlarla baş etmeyi öğrenebilirler. Bu oyunların yerini bilgisayar oyunları aldığından yalnızca şiddet olmak zorunda değil psikolojik açıdan pek çok sorun bizi bekliyor demek aslında...

Eğitim sistemindeki çarpıklıkları düşündüğümüz zaman, (sınıflarda kız-erkek ayrımını körükleyen uygulamalar.. vs gibi) nasıl bir nesil geliyor?

Zaten eğitim sistemindeki çarpıklıklar bugün yaşadığımız sorunların en önemli sebeplerinden. Toplumda ayrışmalar arttıkça, cinsiyet ayrımcılığı yapıldıkça, çocuklar sürekli korkuyla, kaygıyla yetiştirildikçe bu düzen aynen ve hatta daha kötüleşerek devam edecektir... Amacımız yasaklar koymak, engellemelerde bulunmak, kız çocuklarla erkek çocukları birbirinden ayırmak ya da suçlu çocuğu etiketlemek, mağduru suçlamaya devam etmek gibi sığ çözümler bulmak olmamalı diye düşünüyorum. Her anlamda sağlıklı çocuklar yetiştirmek istiyorsak çocukların ihtiyaçlarını, haklarını önemsemeliyiz, çocuklara sevgiyle ilgiyle yaklaşmalıyız; doğru modeller olmalıyız.

İpek Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç.
Dr. Senem Yıldırım:

“SUÇ ORTAMININ
ÖNÜNE GEÇİLMESİ
BAŞLICA KAYGIMIZ
OLMALI”

“Kadınların mücadelesi sadece bir kadın meselesi olarak da algılanmamalı. Erkeklerin bu mücadelede kadınların yanında yer alması gerekiyor. Ama lütfeden, uygun bulan, izin veren konumunda değil. Eşit aktörler olarak destek vermeleri gerekiyor.”

Öncelikle Özgecan cinayetiyle ilgili genel değerlendirmelerinizi kısaca alabilir miyiz?

Özgecan Aslan cinayeti, toplumun her bireyi için vicdaniyla, toplumsal düzen ve yapıyla en önemlisi ise gündelik yaşam pratikleriyle tekrar tekrar yüzleştiği ve kendi deneyimlerini sorguladığı travmatik bir olay. Bu ülkede her gün yaşanan şiddetin, bireye karşı şiddetin, özellikle de kadına karşı şiddetin yüzümüze tekrar bir tokat gibi vurulduğu bir olay. Bu noktada tekrar

yüzleşme ve sorgulama dememin sebebi bu olayı duyan her kadın gündelik yaşam pratiklerinde defalarca yaşadığı ve kaynağını erkek egemen toplum düzenine dayandırabileceğimiz kaygıları, korkuları, acıları bir kez daha anımsadı. Bu da aslında toplumsal bir travma demek. Sosyal medyada veya günlük iletişim pratiklerinizde de farketmişsinizdir ki birçok kadın kendisinin de nesnesi konumuna sokulduğu birçok şiddet olayını bu olayla birlikte diğer insanlarla paylaştı. Özgecan da bu deneyimleri yaşayan kadınların

acıları oldu; belki de bu deneyimleri onlara yaşatanların yüreklerine de bir çentik attı. Olayın kendisine baktığımızda da birçok boyutu bir arada taşıdığınızı görüyoruz. Bu vahşetin hem toplumsal, hem psikiyatrik, hem hukuksal hem de siyasi boyutu var. Bu alanlarda uzman kişiler kendi bilgi birikimleri çerçevesinde zaten analizlerde bulunuyorlar. Bu noktada yapmamız gereken bütün bu boyutları göz önünde bulundurmaktır.

Benzer hadiseler son dönemde sıkça rastlamaya başladık, bunun sebebini neye bağlıyorsunuz?

Aslında son dönemde sıkça rastlamamızın sebebi daha görünür ve daha duyulur hale gelmesi. Şiddet toplumsal yaşamımızın bir parçası. Daha önce de dediğim gibi gündelik yaşam pratiklerimizin bir parçası. Özgecan'ın öldürülmesi, vahşice katledilmesi, bu olguyu üstelik bizi rahatsız ederek tekrar gündemimize getirdi. Akıl almaz bu vahşet olayı karşısında ne yapacağımızı bilemedik, donakaldık belki de ilk duyduğumuzda. Sonra da herkes kendi yaşantısını gözden geçirdi. Bu da ayrı bir dehşet duymamıza sebep oldu; çünkü şiddet hepimizin yaşamının büyük çoğunluğunda orada. Fiziksel şiddetin yanına sözlü ve psikolojik şiddetten de bahsediyorum. Televizyonu açtığınızda, sosyal medyayı takip ettiğinizde hatta sokakta yürürken her gün hepimiz, kadınlar ve erkekler olarak şiddette maruz kalıyoruz. Bu noktada erkek egemen toplumun değer yargıları ve algılanış biçimi kadını dezavantajlı grup olarak tanımlayıp konumlandığından, kadın şiddetin nesnesi olmaktan kaçamıyor. Günümüzde ise bahsettiğim televizyon, internet gibi kaynakların hızlı bilgi aktarımı özellikleri sebebiyle de bu

olaylardan daha çok haberdar olup durumun vahimliğinin ayırdına varıyoruz ve farkındalığımız da bizi dehşete düşürüyor.

Toplumda artan şiddet olaylarının sizce sebebi nedir, bu konuda neler yapılmalı?

Şiddet olaylarındaki artış aslında şiddetin toplumsal olarak “normal” görülmesi veya görülmeye başlanması ile yakından ilgili. Her gün maruz kaldığınız şiddeti yok sayarsanız ve yokmuş gibi davranırsanız durumun normalleştirilmesine de katkıda bulunursunuz. Bu noktada toplumsallaşmanın kurum ve araçları büyük önem kazanıyor. Nedir bu kurumlar: aile, okul, arkadaş çevresi, medya vb. Şu noktada belki de kulağınıza çok klişe gelecek bir cümleyle başlamak gerek: “Eğitim şart!” Evet eğitim şart. Ailede başlıyor ve çocuğun birey olma sürecinde okul ve iş ortamlarında devam ediyor. Daha çocuk yaştaki bireyi sürekli şiddete maruz bırakırsanız; yani ona şiddet uygularsanız, şiddet uyguladığında bunun yanlış olduğunun anlaşılmasını sağlamazsanız, şiddetin uygulanma sürecinde onu seyirci bırakırsanız toplum sağlıklı bir biçimde gelişimini sürdüremez. Bu nokta daha önce de belirttiğim gibi şiddet sadece fiziksel şiddetle sınırlı değil. Küfür de şiddet. İstenmeyen fiziksel temas da. Bireye psikolojik baskı yapmak da. Bunların normalleştirme süreçlerine karşı durmamız gerekiyor. Herhangi bir kanalla aktarılan “belirli grupların şiddeti hakettikleri”, “onlara şiddet uygulamanın doğal ve normal olduğu” algılarının önüne geçilmesi gerekiyor. Bu noktada da saldırganlık ve şiddeti yok saymamak ve ne olduğunu, sonuçlarını açıkça tartışmak gerekiyor.

Kadınlara yönelik şiddet olaylarının artmasını neye bağlıyorsunuz, bu konuda neler yapılmalı?

Bahsettiğim şiddet uygulamanın uygun görüldüğü dezavantajlı grupların en büyüklerinden biri de kadınlar. Bunun toplumsal, tarihsel, kültürel bir çok sebebi ve boyutu var. Farklı kültürlerde farklı boyutlarda yaşansa da aynı zamanda evrensel bir durum. Ve yeni bir durum değil. Dedğim gibi sadece görünürlüğü, konuşurluğu arttığı için daha çokmuş gibi algılıyoruz. Rakamlara bakıyoruz, istatistiksel verilere bakıyoruz ve dehşete düşüyoruz. Örneğin 2014 yılında kayda geçen kadın cinayetleri sayısı 294. Bu kadınların çoğu da ayrıldıkları eşleri tarafından katlediliyor. Öncelikle toplum olarak bu durumu bir sorun olarak algılamamız gerekiyor. Sadece kırsal kesimin, belli bölgelerin sorunu değil. Şehir hayatının ve bütün ülkenin sorunu aynı zamanda. Kadınların bu konularda, hak talep etme ve örgütlenme konularından bahsediyorum, girişimlerine şüphe ile, kaygı ile bakılmamalı. Bazı şeyleri toplum olarak aşmaya başlamamızın zamanı geldi de geçiyor. Kadınların mücadelesi sadece bir kadın meselesi olarak da algılanmamalı. Erkeklerin bu mücadelede kadınların yanında yer alması gerekiyor. Ama lütfeden, uygun bulan, izin veren konumunda değil. Eşit aktörler olarak destek vermeleri gerekiyor. Kadın sorunları erkekler tarafından, onların tahakkümünde tartışıldığında ne gibi bir komedinin ortaya çıktığını hepimiz biliyoruz. O sebeple hukuksal ve siyasal düzenlemeler yapılmalı; bu düzenlemenin de toplumsal olarak sindirilmesi için eğitim sisteminin desteği gerekmektedir. Bildiğiniz gibi 6284 sayılı ailenin korunması ve kadına karşı şiddetin önlenmesine dair kanun geçtiğimiz yıllarda

yürürlüğe girdi. Hukuksal düzenlemeler uygulama ile işlerlik kazandığı takdirde bir şey ifade eder. Eğer bu tür suçlarda kadının görünüşüne, mesleğine vb. atıflarda bulunup bunlara da hafifletici sebep dersanız, bu davranışları toplumsal olarak “uygun” ve “normal” hale getirirsiniz.

Siyasilerin de demeçleriyle konu bir anda katile verilecek cezanın boyutları tartışmasına dönüştü, ancak caydırıcı cezalardan önce suç ortamının oluşmasının önüne de geçilmesi gerekiyor mu?

Meselenin tabi ki siyasi bir boyutu da var. Daha önce de söyledim bu çok katmanlı bir mesele. Bu noktada siyaset derken genelde toplumun kafasında olan bir siyaset tanımı var. Bu da bir sürü olumsuz çağrışımlarla yüklü; uzak durulması gereken bir şeymiş gibi bakılıyor. Siyaseti nasıl tanımladığımız önemli. Siyaset ilişkisel bir şeydir. Bireysel düzeyde ve grup düzeyinde iktidar ilişkilerinden doğar. Bu tanıma göre de toplumsal olan şey siyasidir. Yani erkek egemen toplum yapısında kurulan iktidar ilişkileri siyasidir. Kadın meselesi siyasidir. Bu noktada da sorunların tanımlanmasında ve çözümünde hem söylem düzeyinde hem de pratikte belirli politikaların dile getirilmesi, oluşturulması ve uygulanması gerekmektedir. Sizin de dediğiniz gibi öncelikle suç ortamının önüne geçilmesi başlıca kaygımız olmalı. Bunun için de belirttiğim hukuksal düzenlemelere, ayrıca siyaset yapma sürecinde ve toplumsal ilişkilerde de eşitliğe ihtiyacımız var.

Röportaj: Yusuf Ziya Erarslan
Gazeteci-Yazar

Üniversiteler terör kiskacında!

Fırat Çakıroğlu isimli üniversite öğrencisi gencin Ege Üniversitesi'nde bölücü terör örgütü militanları tarafından şehit edilmesinden sonra gözler bir kere daha PKK ve diğer taşeron terör örgütlerinin üniversitelerdeki yapılanmalarına çevrildi. Yaşananlar sözde 'Çözüm Süreci (!)' ile birlikte üniversitelerin adeta terör örgütlerine teslim edildiğini gösteriyor.

"Terör Kiskacında Üniversiteler-PKK'nın Üniversitelerde Yapılanması-Tüm Belgeleriyle" isimli kitabının yazarı Batuhan Çolak ile, Fırat Çakıroğlu'nun şehit edilmesi, üniversitelerde terör yapılanması ve paralelinde 'Çözüm Süreci (!)'ni konuştuk.

Gazeteci-Yazar Batuhan Çolak

Okuyucularımız için “Terör Kışkacında Üniversiteler” isimli kitabınızdan kısaca söz eder misiniz? İçeriğinde neler var? Proje nasıl gelişti, nasıl hazırlandınız?

Batuhan Çolak-Üniversitelerdeki terör olaylarına ilişkin herhangi bir kitap çalışması bulunmuyor. Çıkan olaylar “sağ-sol” veya “karşıt görüşlü öğrenci kavgası” gibi ifadelerle geçiştiriliyordu. Kitle iletişim araçlarından çıkan bu mesajlar toplumu da etkiliyor, dolayısıyla üniversitelerde yaşananlar görmezden geliniyor, sorunun adı konulamıyordu. Üniversitelerdeki terör yapılanmalarını ve başta PKK’yı

uzun yıllardır takip ediyor, araştırıyorum. Bu konuda devlet kurumlarından, STK'lara kadar uzanan ihmallere zinciri söz konusu. Yasaların doğru düzgün uygulanmaması üniversitelerdeki terör yapılarını güçlendiriyor, cesaretlendiriyor.

Kitap yazma fikri de tam bu noktada ortaya çıktı. Öğrencilerin anayasal eğitim haklarını elinden alan, hayatlarına kast eden, propagandalarını yapan terör yapılarının deşifre edilmesi gerekiyordu.

Bu çalışma üniversiteleri her geçen gün daha fazla saran terör örgütünün faaliyetlerini gün yüzüne çıkarmak ve illegal

yapılanmalar karşısında önlem alabilmek amacıyla hazırlandı.

Alanda yapılan ilk araştırma inceleme çalışmasıdır.

Verilerin toplanması 6 yıl, yazım süresi 2 yıl olmak üzere toplam 8 yılda hazırlanmıştır.

Çalışmanın doğru ve eksiksiz bir yapıda okuyucuyla buluşabilmesi için 30 binden fazla haber metni ve 80 bin sayfadan fazla doküman tarandı.

PKK’nın üniversite faaliyetlerine ve yapılanmasına dikkat çeken bu araştırma, aynı zamanda örgütün kuruluşundan günümüze kadar geçirdiği değişimi ve stratejilerini de anlatıyor.

Kitabınızda üniversitelerdeki terör yapılanmalarını ayrıntılı anlatıyorsunuz? Bugün gelinen noktada üniversitelerde basına ve kamuoyuna yansımayan gerçek durum nedir?

Batuhan Çolak - Üniversitelerde bugün ortaya çıkan son derece vahimdir. Hatırlanacağı üzere 1980 öncesinde ve daha da geriye gidersek 1968 olayları önce üniversitelerde başlamıştır. Daha sonrasında Türkiye'nin geneline yayılan iç savaş ortamına zemin hazırlanmıştır. Eğer en başta sorun doğru okunabilseydi, binlerce gencimiz hayatını kaybetmeyecek, Türkiye darbe ile karşılaşmayacaktı.

Günümüzde de benzer bir durum yaşanıyor. Üniversiteleri esir alan bir terör örgütü gerçeği var. Akademisyenlerinden, şarkıcısına, öğrencisinden, şehir yapılanmalarına kadar birbiriyle ilintili bir yapı bu. Adeta örümcek ağı gibi üniversiteleri sarıyor. Öğrencileri tehdit ediyor, beğenmediği akademisyenlere baskı uyguluyor, 'Türk bayraklı kolyesi var' diye kız öğrencilere bile saldırıyor. Gençlerimizi öldürüyor. Üniversitelerde karşıt görüşlü kavgası yok, doğrudan doğruya bölücü terör örgütü PKK'nın faaliyetleri var. Medyanın büyük bir bölümü ne yazık ki bu konuyu görmüyor, görmezden geliyor. Yetkililer de görevlerini yerine getirmedikleri için kampüslerde kaos hali hakim oluyor.

Kitabınızda bahsettiğiniz gibi üniversitelerin içine kadar giren PKK, bu eğitim kurumlarını nasıl ele geçirmeye çalışıyor?

Batuhan Çolak - PKK'nın üniversiteleri ele geçirme noktasında izlediği çok çeşitli yöntemler var. Her okula, her bölgeye göre değişiyor. Örneğin milliyetçi öğrencilerin yoğun olduğu üniversitelerde genellikle kendilerini belli etmeden "sol" görünümüne yapılar üzerinden hareket ediyorlar. Daha çok militan temin etme ve beyin yıkıyarak kendilerine bağlı kitle oluşturmak istiyorlar. 1990'ların başından itibaren illegal yollardan (başta üniversite sınavlarındaki usulsüzlükler olmak üzere) üniversitelere yerleşiyorlar. Özellikle Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerinde yapılan ÖSYM sınavlarında ciddi bir örgüt operasyonu söz konusu. Buralarda başkalarının yerine sınava giren öğrenciler var, bu duruma tepki gösteren gözetmenler hemen örgüt tarafından tehdit ediliyor, dolayısıyla fazla itiraz da olmuyor.

Boğaziçi Üniversitesi'nden, ODTÜ'ye değin birçok üniversiteye ciddi puanlarla yerleşip, öğrenci aflatının da etkisiyle 10-12 yıllık militanlar kampüsleri ele geçiriyorlar.

Güçlü oldukları bölgelerde ise akademik kadrolardan, kafeterya işletmeciliğine kadar her alanda kadrolaşıp, etkinliklerini arttırıyorlar.

Ele geçirme süreciyle ilgili çok detaylı yöntemleri de var, kitabımızın 50-60 sayfalık bölümünde detaylarıyla bu konuya değindik.

Ege Üniversitesi'nde bölücü hainler tarafından Fırat Çakıroğlu isimli genç şehit edildi. PKK neden milliyetçi-vatansever gençleri hedef alıyor?

"Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile kavgalı kitleler, PKK'yı da "hain" gözüyle görmedikleri için örgütle iletişim kurmada, anlaşmada zorluk çekmiyorlar. Üniversiteleri her geçen gün saran, gençlerimize saldıran bu zihniyet çözüm süreci ile birlikte artık devletin yerine geçmeye, otorite olmaya başlamış durumdadır. Rektörlerin çoğunun umurunda değil, YÖK konuyla ilgili kılını kıpırdatmıyor, savcılar iddianame bile hazırlamıyor. Hal böyle olunca üniversitelerde devlet otoritesi olmuyor, düzen bozuluyor. Çözüm süreci üniversiteleri hallaç pamuğuna çevirdi. Elini kolunu sallayarak geliyorlar, gençlerimize saldırıp, propaganda yapıp gidebiliyorlar."

Batuhan Çolak - Fırat Çakıroğlu kardeşimiz ile geçmişten bir tanışıklığımız vardı. HaberDokuz.com sitesinde Ege Üniversitesi ile ilgili çok sayıda haber yaptık. Çünkü okulda inanılmaz görüntüler vardı. Terörist kıyafetleriyle bahar şenliklerini

kutlayanlardan, okul duvarlarına PKK-APO yazıp önünde stant açanlara kadar adeta bir “ele geçirilmiş kampüs” durumu söz konusuydu.

PKK’lıların sayıları oldukça fazlaydı. Çoğu da üniversite dışından kampüse gelip olay çıkarıyorlardı. Özellikle Edebiyat Fakültesi örgütçülerin merkezi konumundaydı. Fırat da oranın öğrencisiydi, başarılıydı, yakışıklıydı, aslan gibi bir delikanlıydı. Hiçbir siyasi yönü olmasa bile dikkat çeken parlak bir öğrenciydi. Fırat sadece başarılı bir öğrenci değil, gerçek bir vatansever ve bir o kadar cesur bir gençti.

Eğitim hayatı boyunca PKK’lıların kalesi gibi görülen Ege Üniversitesi’nde çok büyük bir mücadele verdi. Polisin, savcının, üniversite yönetiminin yapmadığını tek başına yaptı.

Bu yüzden PKK’nın hedefi haline geldi, defalarca saldırıya uğradı ama hiçbirinde de Fırat’ı yıkamadılar, her seferinde terör örgütü mensupları yıldı. Fırat her alanda mücadelesini veriyordu. Derslerindeki başarısının yanı sıra siyasi anlamda da ciddi girişimleri vardı.

Fırat, okuldaki PKK yandaşlarından üniversitesini, bayrağını, öğrenci arkadaşlarını korumak için yasal süreçleri çok yakından takip etti. Defalarca basın açıklaması yaptı, savcıya çıktı, emniyete gitti, okul yönetimine gitti. Şikayette bulundu, kamuoyunun dikkatini çekmeye çalıştı. Görevlerini yapması gerekenler yapmadı, anayasal eğitim hakkını elinden almak için çabalayan PKK’nın İzmir’deki uzantıları Fırat’ı planlı ve organize bir şekilde pusuya düşürerek şehit ettiler. Bu sırada yaklaşık 3 bin polis de olayları

Düşünsenize gencecik bir aslan parçası, bir elinde Türk bayrağı diğer elinde Mustafa Kemal Atatürk posterini olduğu için saldırıya uğruyor, dövülüyor, darp ediliyor, öldürülüyor. Bunu yapanlar da PKK lehine Kürtçe sloganlar atıp, bölücübaşının posterlerini asıyorlar. Siz de bir basın mensubu olarak bu olanları “karşı görüşlü” olarak yazıyorsunuz. Akıl alabilecek gibi değil.

uzaktan izlemekle yetiniyordu. 5 dakikalık mesafedeki ambulans 50 dakikada geldi ve Fırat orada şehit düştü. Fırat Yılmaz kardeşimizin hayatını kaybettiği olayı tek başına değerlendirebilmek mümkün değil. Olayların arka planında ciddi bir tezgah yatıyor. Aylar öncesinden “Ege’de Faşist Provokasyon İstemiyoruz” diye sosyal medya hesapları açan “sol” görünümlü PKK’lılar, Fırat’ı fotoğraflarıyla hedef gösterdiler. Kampüsün orta yerinde APO posterleri açıp, milliyetçi öğrencileri linç etmeye çalıştılar. Bu olaylar bir kere değil, onlarca kez yaşandı.

Üniversitedeki PKK terörüne dikkat çekmek için binlerce öğrenci rektörlüğe yürüdü.

Ama sonuç yine sıfır oldu. Başta Rektör Candegir Yılmaz olmak üzere, üniversite yönetimi hiçbir önlem almadı. Kapı girişlerinden ellerini kollarını sallayarak giren örgüt mensupları üniversiteyi savaş alanına çevirdi. Aralarında bazı sendikaların da bulunduğu bazı sözde STK’lar ve üniversite içerisindeki birtakım akademisyenler PKK’lılara ağıttan destek verdiler, sahip çıktılar. Olayda onlarca suçlu olmasına rağmen sadece bıçağı sallayan kişi tutuklandı. Tıpkı Kütahya Dumlupınar Üniversitesi’nde evine gitmek isterken terör örgütü yandaşlarının bıçaklı saldırısı sonucunda şehit düşen Hasan Şimşek gibi... Olayda onlarca sorumlu olmasına rağmen, savcının “PKK terör örgütünden emir alan örgüt üyeleri tarafından eylem gerçekleştirildi.” demesine rağmen, hakim karar davasında buna itiraz etmiştir. Şu anda Hasan’ı öldürenlerin biri hariç

hepsi serbest ve suçu da “adi suç” olarak kayıtlara geçti, dava terör davası olmaktan çıkarıldı.

Devleti ve üniversiteleri yöneten erk, üniversitelerdeki bu terör yapılanmasına gerekli tedbirleri neden almıyor? Bölücü teröristler üniversitelerde nasıl bu kadar rahat olabiliyor?

Batuhan Çolak - Üniversitelerdeki terör yapılanmalarının bu denli azmasının temel sebebi siyasi irade eksikliğidir. Büyük devletlerin terör politikalarını incelediğinizde karşınıza çıkan en temel mücadele yöntemi “siyasi irade”nin varlığıdır. Ancak Türkiye’de terörle mücadele noktasında siyasi irade hep eksik kalmıştır. AKP’nin iktidarda olduğu 2002 sonrası dönemde de bu durum artarak devam etmiştir. Anayasal bir suç olmasına rağmen, teröristlerin propaganda yapmasına, insanlara saldırmaya, üniversiteleri işgal edip eğitim-öğretimi engellemesine göz yumuluyor. Üniversiteleri terör yuvalarına çevirenler görmezden geliniyor. Terör örgütünün bu denli rahat hareket etmesinde siyasi erkelerin büyük sorumluluğu vardır. Fırat’ı şehadetinde ailesini bile arama

gereği duymayanlar, söz konusu bir teröristin hayatını kaybetmesi olduğunda “süreç zarar görmesin” diye canlı yayınlar yapıp, teröristlere taziyeye gidebiliyorlar.

Bu yaşananların sözde çözüm süreciyle bir alakası var mı?

Batuhan Çolak - Yaşananların çözüm süreci ile doğrudan bağlantısı var. Terörün bitmesini, sona ermesini herkes ister ama bu şekilde değil. Burada PKK'nın haklı gösterilme, meşru bir yapıymış gibi pazarlanma süreci vardır. Cumhuriyet'in kuruluşuyla, Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile kavgalı kitleler, PKK'yı da “hain” gözüyle

görmedikleri için örgütle iletişim kurmada, anlaşmada zorluk çekmiyorlar. Üniversiteleri her geçen gün saran, gençlerimize saldıran bu zihniyet çözüm süreci ile birlikte artık devletin yerine geçmeye, otorite olmaya başlamış durumdadır. Rektörlerin çoğunun umurunda değil, YÖK konuyla ilgili kılını kıpırdatmıyor, savcılar iddianame bile hazırlamıyor. Hal böyle olunca üniversitelerde devlet otoritesi olmuyor, düzen bozuluyor.

Çözüm süreci üniversiteleri hallaç pamuğuna çevirdi. Elini kolunu sallayarak geliyorlar, gençlerimize saldırıp, propaganda yapıp gidebiliyorlar.

Medya olayları genellikle ‘sağ-sol kavgası’ olarak yansıtıyor? Bunun bilinçli bir nedeni var mı sizce?

Batuhan Çolak -Bu konunun temelinde medyanın yeterli bilinçte olmadığı bir gerçektir. Terör örgütü hakkında “terörist” ifadesini kullanmanın “çözüm sürecini sabote” olarak yorumlandığı bir atmosferdeyiz. Böylesi bir atmosferde evine ekmek götürme telaşı taşıyan muhabirin “karşı görüşlü, sağ-sol” diyerek, işini garantiye alması, doğruları görmezden gelmesi biraz vicdani bir meseledir. Vicdanları olanların zaten bu şartlarda çalışması imkansızdır. Düşünsenize gencecik bir aslan parçası, bir elinde Türk bayrağı diğer elinde Mustafa Kemal Atatürk posterini olduğu için saldırıya uğruyor, dövülüyor, darp ediliyor, öldürülüyor. Bunu yapanlar da PKK lehine Kürtçe sloganlar atıp, bölücübaşının posterlerini asıyorlar. Siz de bir basın mensubu olarak bu olanları “karşı görüşlü” olarak yazıyorsunuz. Akıl alabilecek gibi değil. Böyle bir gazetecilik anlayışı dünyanın başka hiçbir yerinde karşımıza çıkmaz. Olsa olsa vicdansızlık olur. Basının özgürleşmesi, bilinçlenmesi gerekiyor. Bu yüzden de her zamankinden daha çok yetişmiş, bilinçli, inançlı bir gençliğe ihtiyacımız var.

Türkiye Kamu-Sen Kadın Komisyonları "Kamuda Çalışan Kadınlar: Sorun Analizi ve Çözüm Önerisi" Toplantısı yapıldı

KADINLARA ÇALIŞMA HAYATINDA 'POZİTİF AYRIMCILIK' YAPILMALI...

ÇALIŞAN, üreten, yol gösteren sendikacılığı ilke edinmiş bir emek örgütü olan Türkiye Kamu-Sen'in Kadın Komisyonları 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde çalışma hayatında kadının, kadın olması hasebiyle karşılaştığı sorunları ve çözümleri üniversitelerin kadın araştırma merkezlerinin temsilcileri ile 28 Şubat 2015 tarihinde Ankara'da "Kamuda Çalışan Kadınlar: Sorun Analizi ve Çözüm Önerisi" yuvarlak masa toplantısında değerlendirmiş ve aşağıdaki sonuçlara ulaşmıştır:

1. Tüm çalışanların iş güvencesinin devletin teminatı altında olması,
2. Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi'nde yer alan ilkelere uyulması; kadının sosyal ve ekonomik açıdan gelişmesini ve ilerlemesini sağlamak için; özellikle politik, sosyal, ekonomik ve kültürel alanlar başta olmak üzere bütün alanlarda, erkeklerle eşit olarak insan hakları ve temel özgürlüklerden yararlanmalarının ve bu hakları kullanmalarının sağlanması,
3. Toplumda kadına yönelik şiddetin önlenmesi için gerekli olan bütün tedbirlerin ivedilikle alınması,
4. Kadın ve erkeğin toplum içindeki rolüyle ilgili kalıplaşmış kavramların, eğitimin her şeklinden ve kademesinden kaldırılması, özellikle ders kitaplarının ve okul programlarının yeniden gözden geçirilmesi ve eğitim metotlarının bu amaca göre düzenlenmesi,
5. Özellikle kadın ve erkekler arasında mevcut eğitim açığının en kısa zamanda kapatılabilmesi için kız öğrencilerin okuldan erken ayrılmasının önlenmesi,
6. Eğitimin her kademesinde kadınların okullaşma oranının artırılması için tüm ülke çapında ailelere ekonomik ve sosyal destek sağlanması,
7. İstihdamda evlilik ve analık sebebiyle kadınlara karşı yapılan olumsuz ayrımın önlenmesi ve etkin çalışma hakkının sağlanması,
8. "İşin cinsiyeti olmaz, işin nitelikleri olur" ilkesiyle hareket edilmesi,
9. Tüm kamu kurumlarında eşitlik birimlerinin kurulması,

10. Kadınların, devletin her kademesinde, özellikle karar mekanizmaları içinde görev alması, kamu hizmetinin hazırlanması ve uygulanmasına katılması için pozitif ayrımcılık da içeren bir dizi tedbir alınması,
11. Tüm kamu kurumlarında personele uyum (oryantasyon) eğitimlerinde zorunlu eğitim olarak cinsiyet eşitliği eğitimlerinin verilmesi,
12. Kamuda personel istihdamında toplumsal cinsiyet eşitliği bütçelemesine göre hareket edilmesi,
13. Yeni atamalarda ve işe alımlarda cinsiyet kotalarının uygulanması,
14. Çalışanların işyerlerinde maruz kaldığı psikolojik ve fiziki tacizin önlenmesi için kurumların disiplin yönetmeliklerinde caydırıcı hükümlere yer verilmesi,
15. Kurumlarda PDR (Psikolojik Rehberlik Birimi) kurulması,
16. Zorunlu hizmet durumlarında ortaya çıkan eşlerin farklı şehirlerde yaşamasından doğan sorunların ortadan kaldırılması, aile bütünlüğü açısından tayin mevzuatının yeniden düzenlenmesi,
17. Anneliğin sosyal bir görev olarak kabulünün anlaşılması,
18. Çocukların yetiştirilmesi ve gelişiminde kadın ve erkeğin ortak sorumluluğunun tanınması,
19. Çocukların menfaatlerini, her şeyden önde tutan bir anlayışa dayanan aile eğitimleri verilmesi,
20. Hamilelik süresince zararlı olduğu kanıtlanan işlerde kadınlara özel koruma sağlanması, sağlığın ve doğurganlığın korunması,
21. Doğum sebebiyle ebeveynlere talebi halinde 1 yıl ücretli izin, ikinci yıl için ise maaşının 1/4 i oranında ücret ödenerek izin verilmesi,
22. Kreş (0-3,3-6 yaş kreş ve yaşlılar için) hasta, engelli ve yaşlı bakım hizmetlerinin profesyonelce sunulacağı bakım ve rehabilitasyon merkezlerinin yaygınlaştırılması,
23. Kreş ve bakımevi hizmetlerinden yararlanamayan personele bu hizmetleri dışarıdan karşılayabilmesi için günün şartlarına uygun ekonomik destek sağlanması,

TÜRKİYE KAMU-SEN KADIN KOLLARI KOMİSYONU

- Emir ÖZEREN /Dokuz Eylül Üniversitesi
- Sema SANCAK / Yüzüncü Yıl Üniversitesi
- İnci PARLAKTUNA / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
- Leyla KAHRAMAN / Nevşehir Hacı Beştaş Veli Üniversitesi
- Defne ERZENE /İzmir Üniversitesi
- Funda SARICI / İzmir Ekonomi Üniversitesi
- Ayşegül Gökalep KUTLU / Kocaeli Üniversitesi

24. Açılacak kreş ve bakımevlerine nitelikli personelin görev yapmasının sağlanması,
25. Özellikle çocuk bakımevleri ağının tesisi ve geliştirilmesi yoluyla, anne ve babanın aile yükümlülüklerini destekleyici sosyal hizmetlerin sağlanmasının teşvik edilmesi,
26. Çocuk yardımının, günün ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılması,
27. Sendikalarda oluşturulan kadın komisyonlarının mevzuatta yapılacak yeni düzenlemelerle zorunlu organ haline getirilmesi,
28. Kadınların sendikalar ve sivil toplum kuruluşlarında daha aktif olarak yer almasını sağlamak amacıyla farkındalık oluşturacak eğitimler düzenlenmesi ve bu eğitimlere katılmaların teşvik edilmesi.

Kadınlarımızın çalışma hayatında daha etkin ve verimli olması, toplumun huzuru, sağlıklı aile ve iyi yetişmiş gelecek yeni nesillerin yetiştirilebilmesi için 8 Mart 2016 yılına kadar yukarıda saydığımız tüm önerilerimizin gerçekleşmesi dileklerimizle.

Türkiye Kamu-Sen'den

"Ek Zammı Unutma, İş Güvenceme Dokunma" Mitingi

50 BİN MEMUR BAŞKENTİ SALLADI!

Memurların iş güvencelerini ellerinden alıp, tazminatlarını ödedikten sonra kapının önüne koymanın hayalinde olanlara karşı Türk memuru geleceğine ve iş güvencesine sahip çıktı.

Ankara Toros Sokak'tan başlayan yürüyüşle mitingin yapılacağı Kolej Meydanı'na akın eden 50 bin kişi, "İŞ GÜVENCEME DOKUNMA, EK ZAMMIMI UNUTMA" diye haykırdı.

Ankara sendikal anlamda tarihi günlerinden birini yaşadı. Uzun yıllardan sonra ilk defa kamu görevlileri hakları için ayağa kalkarak on binler olup Başkent'e aktı. Yurdun dört bir yanından yola çıkan kamu görevlileri, emekliler, 4/C'liler, sözleşmeli personel, KİT personeli, ataması yapılmayan öğretmen, İ.İ.B.F. mezunları, sağlıkçılar, KPSS'de kendilerine bir kapı arayan

genç işsizler ve hakları budanan, unutilan, baskıya uğrayan tüm kesimler hep bir ağızdan yetkililere "YETER ARTIK" dedi.

Toplu sözleşme masasında iki oturumda iradesi pazarlanan, 123 TL'ye mahkum edilen, enflasyon farkı unutilan, göz göre göre iki yılı çalınan on binlerce memur hep bir ağızdan "EK ZAM" talebini haykırdı.

Yürüyüş güzergahı boyunca vatandaşların alkışlarla destek verdiği kamu görevlileri "İş güvenceme dokunma, ek zammımı unutma, Memurun katili yandaş sendika, Kamu-Sen burada yandaşlar nerede? 123 yetmez EK ZAM isteriz!" sloganlarıyla Ankara'yı inletti.

Muhteşem eylemimizde Hükümetin biber gazına karşı, Türk memurunun

İsparta'dan getirdiği gül suları sıkıldı.

Mitingimiz, başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk, silah arkadaşları ve tüm aziz şehitlerimiz için saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başladı.

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Konuk, şunları kaydetti: "Bizim susma lüksümüz yok! Susmayacağız! Burada her hizmet kolundan memurları, KİT personelini, sözleşmeli personeli, 4/C'li kardeşlerimi görüyorum. Kardeşim; yıllarca eğitim gördün, sınavlara girdin, milyonlarca kişinin arasından seçilerek kamuda çalışmaya hak kazandın ama hep hedefte sen oldun! SUSACAK MISIN?

Kimi zaman "memur zihniyeti" diyerek küçümsediler, kimi zaman "yan gelip yatmakla" itham ettiler. Ama ülkemizin bugünlere gelmesindeki çabani, emeğini, katkını görmediler!

SUSACAK MISIN? Hastanede, okulda, üniversitede, camide, belediyede, tarımda, ormanda, kütüphanede, postanede, yolda, köprüde, barajda, vergi dairesinde, velhasıl her yerde sen vardın. Ama fark etmediler! SUSACAK MISIN?

Hain kurşunlara hedef olan da, okul yolunda soğuktan donan da, madenlerde göçük altında kalan da sendin. Ama sesini duymadılar! SUSACAK MISIN? Vasıfsız işçiden bile daha düşük maaş verdiler. Ama kamu işleyişindeki her türlü aksaklığın sorumlusu olarak seni toplumun önüne attılar! SUSACAK MISIN? Yetki verip toplu sözleşme masasına gönderdiklerin, işyerlerinde sendikacı olduklarını iddia ettiler. Ama iktidarın karşısında diz çöktüler, sana ihanet ettiler! SUSACAK MISIN?

Tayinlerle yıldırmayı, vaatlerle kandırmayı, haksız terfilerle sesini kısmayı denediler! SUSACAK MISIN? Bir yıl için 123 lirayı, yüzde 3+3'leri reva gördüler, ihanetin adını "tarihi başarı" koydular. Ama haberleşmeye %40, yol parasına %18, meyve, sebzeye %13, ekmeğe %11 zammı görmezden geldiler! SUSACAK MISIN? Matematik kurallarını dahi hiçe saydılar, "%5,2'lik maaş zammı, %8,2'lik enflasyondan büyüktür." dediler! SUSACAK MISIN? Hazırladıkları her kanunla kazanılmış haklarını geriletmeye çalıştılar. Ama feryadına kulak tıkadılar! SUSACAK MISIN? Seni korkutarak, üzerinde her türlü baskıyı oluşturarak iradene gem vurmaya çalıştılar! SUSACAK MISIN? Şimdi ise en önemli kazanımını, iş güvenceni elinden almak istiyorlar. Seninle ilgili olumlu mahkeme

kararlarını uygulamaktan kaçmak istiyorlar. İşçi, memur ayrımını kaldırıp, 'Kıdem tazminatını, ihbar tazminatını ödersiniz, kapağı koyarsınız. Bu yeni anayasa ile memur, işçi ayrımını daortadan kaldırmak lazım.' diyorlar! HÂLA SUSACAK MISIN?

BUGÜN NEFS-İ MÜDAFAA HAKKIMIZI KULLANACAĞIMIZI İLAN EDİYORUZ!

Memurun iş güvencesine göz dikenleri, işsizlikle tehdit etmeyi, sürgünlerle sindirmeyi hayal edenleri son kez uyarıyoruz. Bu girişimler memurun varlığına karşı yapılan saldırıdır. Cana kast olduğunda, nefis-i müdafaa, meşru hale gelir. Biz bugün burada nefis-i müdafaa hakkımızı kullanacağımızı ilan ettik.

Saldırıları devam ederse, müdafaa hakkımızı nasıl kullanacağımızı tüm dünya hayretler içinde seyredecektir. Biz bu devletin şirkete dönüştürülmesine asla müsaade etmeyeceğiz.

Bu devleti, sermaye koyanın söz sahibi olduğu anonim şirket gibi yönetmeyi hayal edenler bilmelidir ki, bu devletin sermayesi Malazgirt'te, İstanbul surları önünde, Çanakkale'de, Sakarya'da, Dumlupınar'da, Kıbrıs'ta Beşparmak Dağları'nda, memleketin dört bir yanında bu vatan uğruna can veren kahramanlar tarafından ödenmiştir. Bu ülkeyi şirkete dönüştürmeye yetecek değerde bir sermaye birikimi de bu dünya üzerinde yoktur; olmayacaktır. Çanakkale şehitleri, Kurtuluş Savaşı şehitleri, terör şehitleri kanları bedeliyle kurdukları devletin, canları pahasına korudukları vatanın ihanet masasına meze yapılmasını, devletin bir şirket mantığıyla, kâr, zarar hesabına konu edilmesini hazmetmez! Bu vatanın şehitleri; dönmemesine ileri atılıp, kanayan yaralarını ay ışığıyla sararak, süngülerini kan gölünde parlatarak, yastık diyerek taşlara baş koyarak

vatan yaptıkları topraklardan, bir gece ansızın türbelerini de alarak kaçılmasını sineye çekmez! Eli kanlı teröristlerin omuzlarda taşınmasına rıza göstermez! Sedyeyle taşınmadan, teneşire konmadan, tabutlara girmeden, ölmeden mezara konan yiğitler, katillerinin baş tacı yapılmasını kabullenmez! Bugün, bebek katillerinin talimatlarıyla Anayasa hazırlayan, rejim değişikliğine soyunan, memuru yok etmeye, Türk adını bu vatandan silmeye çalışanlar ve bu anlayışa hizmet edenler, sessiz kalanlar yarın Ruz-i Mahşer’de bu vatan için toprağa düşenlerin yüzlerine nasıl bakacaklar?

KONCUK: KARA ELLERİNİZİ MEMURUN, EMEKLİNİN, DUL VE YETİMİN ÜZERİNDEN ÇEKİN!

Türk memurunun manifestosunu buradan açıklıyorum: Bizi ölmeden mezara sokamayacaksınız. Canınız istediğinde memuru kapının önüne koyamayacaksınız.

Biliniz ki memur; kendisi için biçtiğiniz bu kefeni, siyasi mevta olduğunuz gün sizlere giydirecek, evlatlarının yarınlara karartılmasına asla müsaade etmeyecek.

İşte 10 binler burada, hep bir ağızdan haykırıyor, vatanına, devletine, iş güvencesine, geleceğine sahip çıkıyor.

Kirli emellerinizi, kara ellerinizi memurun, emeklinin, dul ve yetimin üzerinden çekin.

Yerin dibine girsin sizin açılımınız. Kahrolsun, federalizm hayalleriniz. Batsın sizin iş güvencemizi yok edecek reformlarınız. Aklınızı başınıza alın, güvencemizle oynamayın, huzurumuzu bozmayın, ekmeğimizi daha fazla küçültmeyin! Her biriniz bizim mesai arkadaşımız, kader ortağımız, can yoldaşımızsınız. Biz bir amaç uğruna bu yollara düştük, bu çilelere hep birlikte göğüs geldik.

Sizler bizim gardaşımızsınız:

“Yalan, dolan ile garip köylümü

Aldatıp soyana gardaş mı deyim?

Allah ’ın emrine isyan edip de

Şeytan ’a uyana gardaş mı deyim?

Bacısız, gardaşızsız kalsam da garip,

Sahtekâra gardaş olamam varıp,

Camide ön safa karargâh kurup

Kul hakkı yiyene gardaş mı deyim?

Dinime taş atan dini güdüğe,

İrkıma küfreden iğrenç düdüğe,

Davasız, gayesiz şu pis hödüğe,

Şu sözden cayana gardaş mı deyim?

Olmalı gardaşlık lale, gül gibi,

Resulü Zişanla Cebrail gibi

Bizi bize düşman edip el gibi,

Bu hale koyana gardaş mı deyim?”

Biz bir tek Hakk’a secde edene, haksızlığa karşı kıyama durana gardaş deriz.

Biz bir tek size gardaş deriz.

Biz, ne memura tuzak kuranların, geleceğini çalmaya çalışanların yağmurlarında ıslanırız; ne Türk’e düşman olanın, teröristle pazarlık yapanın yolunda yürürüz.

Biz Hak yolunda yürür, Hak için konuşur, Hak için haykırırız.

HAKKIMIZ OLAN EK ZAM İÇİN, İNSANCA YAŞAMAK İÇİN, İŞ GÜVENCEMİZE VE GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKMAK İÇİN;

BİZ DURMAYACAĞIZ, SİZ DE DURMAYIN!

BİZ BAŞ EĞMEYECEĞİZ, SİZ DE BAŞ EĞMEYİN!

BİZ PES ETMEYECEĞİZ, SİZ DE PES ETMEYİN!

BİZ SUSMAYACAĞIZ, SİZ DE SUSMAYIN!

***KONCUK: ALLAH'A TEVEKKÜL
EDEN, ZİLLETE BOYUN
BÜKMEYEN SİZ KAN VE CAN
KARDEŞLERİMİ BAĞRIMA
BASİYOR, ÖNÜNZDE SAYGIYLA
EĞİLİYORUM***

Kıymetli gönüldaşlarım, biz yenilmeyeceğiz, yenilmeye hakkımız yok. Memleketimizin, milletimizin, evlatlarımızın geleceği adına yenilmeye hakkımız yok. Savunduğumuz milli ve manevi değerlerin hâlâ bir anlamı olduğunu bu millete ve dünyaya göstermek adına yenilmeye hakkımız yok. Yenilmeyeceğiz, mücadele edeceğiz, sarı sendikalara meydanı bırakmayacağız, söz mü?

***Namus lekesi değil alнімda
gördüğünüz, vurulmuşum, vurulmuş
düşmüşüm güpe gündüz.***

***Şakağımdaki kansa, o benim
gülüşümdür,***

***Namert yaşamaktansa, erkekçe
ölüşümdür.***

***Tevekkül Allah'adır zillete
katlanılmaz!***

***Ya hayat ya ölüm! Bunun ötesi
olmaz.***

Ben ya hayat ya ölüm diyen, Allah'a tevekkül eden, zillete boyun eğmeyen sizleri kan kardeşlerimi, can kardeşlerimi bağrımaya basıyor, önünüzde saygıyla eğiliyorum." diyerek sözlerini noktaladı.

Genel Başkanımız İsmail Koncuk'un konuşmalarının ardından hep birlikte "ANDIMIZ" okunarak eylemimiz tamamlandı. Eylemimize MHP Genel Başkan Yardımcıları, Prof. Dr. Zuhâl Topcu, Prof. Dr. Mevlüt Karakaya, Atilla Kaya, Sadir Durmaz, kurucu Genel Başkanımız Ali Işıklar, eski Genel Başkanımız Bircan Akyıldız, İlksan Yönetim Kurulu Başkanı Tuncer Yılmaz, çok sayıda davetli ve on binlerce kamu çalışanı ve aileleri de katıldı.

Genel Başkanımız Koncuk,
"Bu yürekli ve vefakar teşkilatın
önünde saygıyla eğiliyorum."

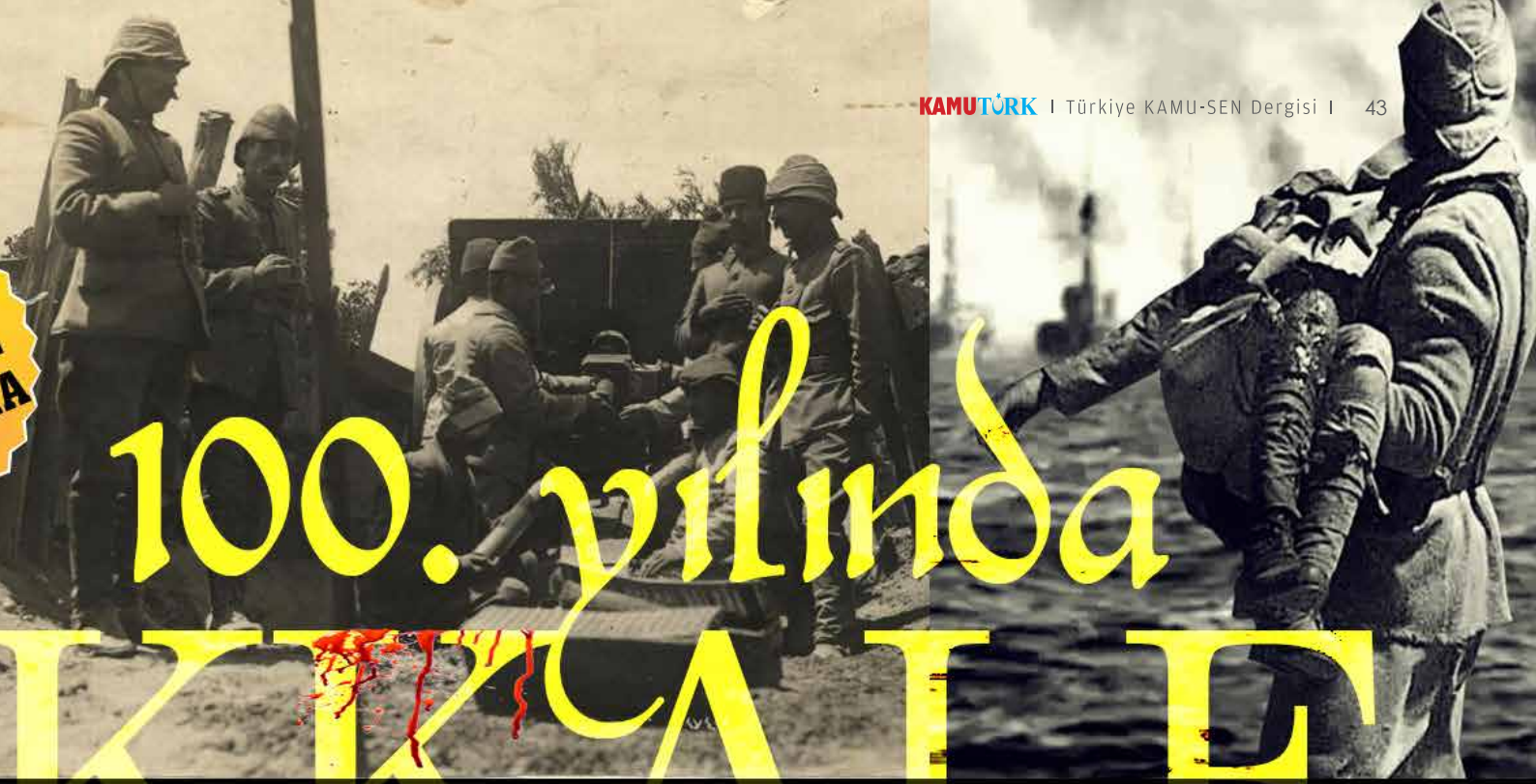
KAMUTÜRK
ÖZEL
ARAŞTIRMA

ÇANAKKALE

Yiğitlik ve kahramanlık

Kurmay Alb. M. Kemal İstanbul'dan gelen
milletvekilleri muhaberele ilgili bilgi veriyor

100. yılında

KKALE

ık destanı...

Yrd. Doç. Dr. Savaş Eğilmez, Avusturalyalı Piyade Er J. C. Davies'in, annesine yazdığı mektupta, kendilerine karşı çarpışan Türk kadın savaşıyla ilgili şunları anlattığını belirtti:

"Benim de vurulduğum 18 Mayıs 1915 günü, keskin nişancı bir Türk kızı pusuda çarpışıyordu. Gizlendiği yerden gün boyu ateş etti ve çok sayıda adamımızı vurdu. Ancak, gün batmadan, bir Avusturalyalı tarafından öldürülmesine düşmanım olsa da gene de üzüldüm. Güzel, yapılı ve tahminen 19- 21 yaşlarında genç bir kızdı. Bedeninde tam 52 kurşun yarası vardı."

ÇANAKKALE'DE

TÜRK KADIN KESKİN NİŞANCILAR!

Atatürk Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Savaş Eğilmez, Avusturalya ve Yeni Zelanda arşivlerinde yapılan araştırmalarda Çanakkale Savaşı'nda Türk kadınlarının sadece geri planda kalmayıp, kimsenin hayal bile demeyeceği bir şekilde, keskin nişancı olarak bizzat savaştıklarını ortaya koyduğunu belirtti.

Eğilmez, "Türk kadın savaşçılar, gizlendikleri yerden vurulup ölene kadar durmadan ateş ediyor ve attıklarını vuruyorlardı. Bu kahramanların kim olduğu, bireysel mi yoksa bir grup halinde mi hareket ettikleri, şimdilik tam olarak bilinmiyor. Bu konunun daha detaylı bir şekilde araştırılması lazım." dedi.

Yrd. Doç. Dr. Savaş Eğilmez, Avusturalyalı Piyade Er J. C. Davies'in, annesine yazdığı mektupta, kendilerine karşı çarpışan Türk kadın savaşçısıyla ilgili şunları anlattığını belirtti:

"Benim de vurulduğum 18 Mayıs 1915 günü, keskin nişancı bir Türk kıızı pusuda çarpışıyordu. Gizlendiği yerden gün boyu ateş etti ve çok sayıda adamımızı vurdu. Ancak, gün batmadan, bir Avusturalyalı tarafından öldürülmesine düşmanım olsa da gene de üzülüm. Güzel, yapılı ve tahminen 19- 21 yaşlarında genç bir kızdı. Bedeninde tam 52 kurşun yarası vardı."

Eğilmez, "Times Gazetesi'nde yayınlanan bir başka askerin hatıralarında da yaşlı annesi ve çocuğu ile savaşan keskin nişancı bir kadın hakkında bilgi verilmiştir. "O, bir Türk kadın savaşçısıydı ve durmaksızın saklandığı evden ateş ediyor, evi boşaltıp teslim olmayı reddediyordu. Sonunda ele geçtiğinde, yanında yaşlı annesi ve çocuğu da vardı. Yakalanana kadar, bir pencereden ısrarla ve özellikle de subaylarımızı hedef alarak ateş etmişti. Sanıyorum öldürdüğü bazı kurbanlarını süngülemişti de. Üzerinde 16 askerimizin künyesini bulduk." Görüldüğü gibi Çanakkale gerçekten bir destandır. Kadınlar bu destanda acının en büyüğünü yaşadılar. Onlar babalarını, eşlerini ve evlatlarını kaybettiler. Ama vatanlarını korumak için canlarını da ortaya koydular. Bunun en güzel örneği anlattığımız Türk kadın sniperlerdir. Bu kahramanlar, düşman subaylarına ateş ederken, hayatlarından olacaklarını çok iyi biliyorlardı. Sadece erkeklerini beklemediler, onlar gibi bu topraklar için şehit düştüler. Düşmanı hayrete düşüren ve yüreklerine derin korkular salan kahraman kadınlarımız, mekânınız cennet olsun. Sizleri saygıyla, minnetle ve rahmetle anıyoruz." diye konuştu.

“..Gülmek, bir halk
gülüyorsa gülmektir..”
(Edip Cansever)

Çanakkale, Tören ya da Bir Millet'in “Yasakla” imtihanı

Doç.Dr. Ahmet Şimşek / Sakarya Üniversitesi

Oysa iyi biliriz ki Çanakkale Deniz Zaferi 1915'te Milli Mücadele ise 1919-1922 arasında gerçekleştirilmiştir. İşte Çanakkale Savaşları'nda oluşan bu büyük "milli ruh" onu Milli Mücadele içine katmıştır. Çünkü Çanakkale'de Seyit Onbaşı ile simgeselleşen bir milletin ayağa kalkışı vardır.

Her yılın 18 Mart tarihi yaklaştıkça tüm okullarımızda hummalı bir tören hazırlığı başlar. Çoğunlukla davet edilen bir tarihçi/akademisyenden "Çanakkale Savaşları'nın Önemi" üzerine, genelde öğrenci tarafından oldukça sıkıcı kabul edilen bir tarzda konferanslar verilir. Çok azında sinevizyon ya da kısa film gösterisi yapılır. Aslında bu öğrenciler için çok daha ilgi çekicidir. Bazen de yine öğrenci açısından sıkıcı bulunan paneller tertip edilir. Çoğu yerde duyulması mümkün olan "bilindik" kategorisinde sözler işitilir. Oysa 18 Mart Deniz Zaferleri olarak kutladığımız bugünün anısına pek çok farklı etkinlik düzenlemek mümkündür. Bunlar; ödüllü yarışmalar düzenlemek, toplu film ya da tiyatro gösterileri tertip etmek, en etkili de tarihi alana geziler düzenlemek gibi çeşitlilik gösterebilir. Bunlardan hükümetin her yıl belli bir sayıda öğrenciyi Çanakkale'ye götürerek tarihi mekanlarda yaşananları doğrudan duyumsamalarını sağlama girişimi de son yılların iyi hareketlerindendir. 2004'de başlayan ve sonraki yıllarda da sürdürülen, 80 ilden 8000 öğrencinin Çanakkale'de konaklamalı bir biçimde gezi programları, geziye katılan öğrencilerin Çanakkale savaşlarının ruhunu anlamaları noktasında kabul etmek gerekir ki büyük bir hizmet olmuştur.

Peki, bu anmaların önemi nedir? Neden Çanakkale Savaşlarını önemsemeliyiz?

Çanakkale Savaşları herşeyden önce sadece Birinci Dünya Savaşının bir cüzü değildir. Çok daha fazlasıdır. Zira 1912 Balkan faciasıyla birlikte başlayan Anadolu merkezli bir Türk milleti düşüncesinin yaşama geçmesi Çanakkale Savaşlarında yaşananlarla gerçekleşmiştir. Osmanlı coğrafyasının dört bir yanında gelenlerin şehit olarak yanyana defnedildikleri topraktır Çanakkale. Ve yukarıdaki yaşananlarla perçinlenen milli bir şuurun oluşmasında kilit noktadır. Bu yüzden Çanakkale Savaşlarını Milli Mücadele içinde değerlendiren bilgi yanlışlığı yaygındır.¹ Oysa iyi biliriz ki Çanakkale Deniz Zaferi 1915'te Milli Mücadele ise 1919-1922 arasında

gerçekleştirilmiştir. İşte Çanakkale Savaşları'nda oluşan bu büyük "milli ruh" onu Milli Mücadele içine katmıştır. Çünkü Çanakkale'de Seyit Onbaşı ile simgeselleşen bir milletin ayağa kalkışı vardır.

Çanakkale Savaşları'nın diğer büyük bir kazancı ise şüphesiz Mustafa Kemal gibi büyük bir komutanın ön plana çıkmasını sağlayarak milletin güven duyduğu birkaç isimden biri haline getirmesidir. Hatta tarihçilerin üzerinde anlaştıkları bir nokta Çanakkale Savaşları'nda büyük başarılar gösteren Mustafa Kemal'in bu başarılarından sonra Milli Mücadele'nin lideri olduğudur. Bu sebepten de Çanakkale Savaşları önemlidir.

Çanakkale Savaşları'nın insanlık tarihi bakımından önemi ise pek çok örnekte olduğu gibi Türkler açısından savaşın insanlık dışı muamelelerden uzak, tabiri caizse "insanca" sürdürülmesidir. Yani tarih derslerimizde "barış için savaş eğitimi" perspektifini uygulamada bize fazlasıyla malzeme sunan bir savaştır. Bu konuda pek çoğu arasında anlamlı bulduğumuz bir örnek de "Gallipoli" isimli kitabın yazarı Alan Moorehead'ın bahsettiği gibi savaşan Anzakların zaman içinde Türkleri tanıyarak, onların kimyasal gaz kullanmayacak kadar mert düşmanlarına olan inançlarını dillendirmiş oldukları gibi hatıratlar dikkate değerdir.² yla ilgili olarak Atatürk'ün savaş sonrasında Anzak askerleri için söylediği o meşhur sözünü hatırlamakta yarar vardır:

"Bu memleketin toprakları üstünde kanlarını döken kahramanlar! Burada bir dost vatanın toprağındasınız. Huzur ve sükûn içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçikle yan yana koyun koyunasınız. Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen analar! Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız, bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat rahat uyuyacaklardır. Onlar, bu toprakta canlarını verdikten sonra, artık bizim evlatlarımız olmuşlardır."

Bu sözler savaşan bir tarafın komutanının düşman askeri hakkında nasıl insanca düşünebildiğini tüm dünyaya göstermesi bakımından çok önemlidir. Bu sözler büyük bir alicenaplık ve hümanizm örneği olarak kabul edilebilir. Hemen hatırlatmakta yarar vardır ki bu yaklaşım, özellikle 1900'lerin başında kurulmuş Yeni Zellanda gibi devletlerin toplumsal hafızasını Çanakkale Savaşı üzerinden barışçıl biçimde kurmasına bağlı olarak Türkiye'nin dış ilişkilerini de geliştirmesine katkı sağlayacak potansiyeli her zaman içinde barındırmıştır. Savaş sonrasında Avusturalya ve

Diğer bir gelişme ise anma toplantılarına 100 civarında ülkenin devlet başkanı nezdinde davet edilmesi sonucu ortaya çıkabilecek güvenlik sorunu nedeniyle yayınlanan bir genelge ile Çanakkale Savaşlarını Anma Törenlerine halkın katılımının sınırlandırılmasıdır. 1 Şubat 2015 tarihinde yayımlandığı belirtilen genelgeye göre Çanakkale Savaşlarını anmak için Türk tarafının belirlediği 18 Mart tarihi ile Anzakların anma için belirlediği 25 Nisan tarihlerinde Türkiye'nin çeşitli yerlerinden yapılacak gezilerin durdurulması, bahsedilen tarihlerde ilgili ziyaretçi yerlerinin kapatılması istenmiştir.

Yeni Zellanda'nın resmi düzeyde kutladıkları "Anzac day" adı verilen Anzak Günü dikkate değer bir gelişmedir. İlk kez 1916 yılında Anzak Günü olarak kutlamaya başlanmasına karşın bugünkü gibi "şafak nöbeti", "marşlar", "anıt hizmetleri", "toplantılar", "oyunlar" biçiminde kutlanmaya başlanması 1930'ların ortalarında gerçeklemiştir.³ Bu kutlamalar bir süredir resmi düzeyde katılımı her yılın 25 Nisan'ında Çanakkale'de yapılmaktadır.

Çanakkale Savaşları'nın, geçmişi anma ve anlamlandırmamız da çok önemli bir yeri olması yanında, diğer bir önemi de o günleri şimdilerde yeniden inşa etme hususunda pek çok kıymetli tarihi veriyi bırakmış olmasıdır. Başka bir deyişle Çanakkale Savaşı sadece sıradan bir savaş olmamış, bu savaş süresince yapılan pek çok kıymetli girişimle o gün yaşananların günümüzde yeniden ele alınabilmesi için bilinçli materyal bırakmanın da yaşandığı bir büyük gelişme olmuştur. Kıymetli hocam Bahri Ata'nın çok yerinde bir tespitle belirttiği gibi "bu tutum sadece savaş zamanı propagandası değildir. Bu büyük çabanın, günübirlik olmayıp, gelecek nesillerde tarih bilincini oluşturacak "malzeme" sağlamaya yönelik olduğu düşünülebilir".⁴ Zira savaş sırasında bölgeye şair, edebiyatçı, eğitimci pek çok önemli kişinin gönderilmesi bu durumu açıklar.⁵ İşte

böylesine önemli ve malzeme bakımından da zengin bir savaş cephesiyle ilgili her yıl anma toplantılarının düzenlenmesi kıymetlidir. Bu anma faaliyetleri aynı zamanda şüphesiz ki Türkiye'nin dış siyasette imajını da iyileştirmektedir.

Bu yıl Cumhurbaşkanlığı nezdinde Çanakkale Savaşları'nın 100. yılı etkinlikleri çerçevesinde 100 civarında ülkenin devlet başkanı ülkemize davet edilmiştir. Bunu hem kendi özgünlüğü içinde hem de 1915 Ermeni olaylarının da 100. yıl dönümüne rast gelmesi açısından diplomatik bir manevra olarak anlamlı bulmak mümkündür. Ancak ülke olarak resmîyetle tanımadığımız Ermenistan'ı da devlet başkanlığı nezdinde davet etmiş olmak, varolan sorunları çözmediği gibi diplomatik tutarlılık adına da yanlış bir hamle gibi görünmektedir. Zira Ermenistan devlet başkanının da konuya ilişkin yaptığı açıklama bu davetin baştan yanlış olduğunu göstermiştir.

Diğer bir gelişme ise anma toplantılarına 100 civarında ülkenin devlet başkanı nezdinde davet edilmesi sonucu ortaya çıkabilecek güvenlik sorunu nedeniyle yayınlanan bir genelge ile Çanakkale Savaşları'nı anma törenlerine halkın katılımının sınırlandırılmasıdır. 1 Şubat 2015 tarihinde yayınlandığı belirtilen genelgeye göre Çanakkale Savaşları'nı anmak için Türk tarafının belirlediği 18 Mart tarihi ile Anzakların anma için belirlediği 25 Nisan tarihlerinde Türkiye'nin çeşitli yerlerinden yapılacak gezilerin durdurulması, bahsedilen tarihlerde ilgili ziyaretçi yerlerinin kapatılması istenmiştir. Bahsi geçen genelgede anahatlarıyla şöyle denmiştir:

“Çanakkale Savaşları ‘Gelibolu Tarihi Alanı’ bölgesine yurdumuzun her köşesinden ve başta Avusturalya ve Yeni Zelanda olmak üzere yabancı ülkelere gelen ziyaretçilerin sayısında her yıl önemli artışlar olmaktadır. Bu ziyaretler özellikle tören günlerinde üst seviyeye çıkarak, ziyaret bölgelerinin otoparklarını, yollarını ve feribotla geçişlerin kapasitelerini arttırdığında ziyaretçilerin uzun süre beklemeleri gibi önemli sorunlara yol açmaktadır.” Bu nedenle “18 Mart 2015 tarihinde Mehmetçik Abidesi'nin bulunduğu bölgenin ziyaretlere kapatılacağı” bildirilmiştir.

Devamında ise şöyle denmiştir:

“Ayrıca 24-25 Nisan 2015 tarihinde uluslararası düzeyde yapılacak törenlere Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın ev sahipliğinde

çok sayıda ülkenin devlet başkanı ve temsilcisinin katılması beklenmektedir.” “Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Çanakkale Valiliği koordinesinde hazırlanan tören programları ve törenler sırasında alınacak tedbirler konusunda, bölgenin halkın ziyaretine kapatılması önerisi” gelmiş. Buna göre de “24 Nisan 2015 tarihinde Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı bölgesi halkın ziyaretine kapatılacaktır. 25 Nisan 2015 günü ise tören yapılacak bölgelere ziyaretçiler alınmayacaktır.”

Bu karar iki açıdan yanlış ve tutarsız görünmektedir. Birincisi bu tarz organizasyonlarda gereken tedbirler pekâlâ alınabilir. Geçen günlerde Fransız mizah dergisi Charlie Hebdo'nun 12 karikatüristin katledilmesi üzerine düzenlenen büyük yürüyüşte de pek çok ülkenin devlet başkanı yer aldı. Ama halkın katılımına herhangi bir sınırlama getirilmediği görüldü. Kaldı ki bu tarz anma törenleri ancak halkın katılımı nispetinde anlamlıdır. Zira biliriz ki bu anma günleri halkın yüksek derecede katılımının sağlanarak toplumda “birlik” duygusunun güçlendirilmesi için gerçekleştirilir. Yani esas amaç toplum olarak bireylerin hissiyatını harekete geçirerek “millî” bir duygu oluşmasını sağlamaktır. Yayınlanan genelge ile varılacak sonuç, cumhurun katılımının olmadığı yapay bir gösteriye dönüşecektir. Bu da sürekli “millî irade” söylemini dile getirenler için tutarsız bir durumdur.

Kaynakça:

1. 2006 yılında Kırşehir merkezde bulunan üç büyük ilköğretim okulunun 6-7-8. sınıf öğrencilerinden topladığımız ama yayınlamadığımız bir çalışmanın verileri bunu açıkça göstermişti.
2. Alan Moorehead, Çanakkale Geçilmez “Gallipoli”, Çev. Günay Salman, Milliyet Yayınları, İstanbul, 1972.
3. Avusturalya'nın resmi sitesi “Australian War Memorial” (Avusturalya Savaş Hatıraları) sitesinde konuyla ilgili daha detaylı bilgi bulunabilir: <http://www.awm.gov.au/commemoration/anzac-day/>
4. Bahri Ata, “Çanakkale Savaşlarını Nasıl Öğreteceğiz?” Türk Yurdu, 164, 23-29, 2001.
5. Çanakkale savaşlarının olduğu bölgeye, dönemin Harbiye Nazırı Enver Paşa'nın emriyle bir heyet yollandı. Bu heyet, Ömer Seyfettin, İbrahim Alaettin Gövsa, Ahmet Ağaoğlu, Ali Canip, Celal Sahir, İbrahim Çallı, Enis Behiç, Hakkı Süha, Hamdullah Suphi, Hıfzı Tefik, Mehmet Emin, Muhittin (Tanin Gazetesi Muhabiri), Nazmi Ziya, Orhan Seyfi, Selahattin (Darüleytam müdürü), Yekta (bestekar), Yusuf Rıza gibi önemli kimselerden oluşmuştur.

KAZANMANIN YOLUDUR, ÇANAKKALE

Hayriye Nurcan Yazıcı
Yazar

Yüce Allah'a sonsuz şükürler olsun, bizlere ömür boyu övüneceğimiz bir mazi nasip ettiği için. Çünkü tarih yazılmaya başlandığı andan itibaren bir millet daha yoktur ki bizim milletimiz kadar geçmiş kahramanlıklarla dolu olsun. Onun için emsalsiz başarıların altına imza atan ecdadımızla ne kadar gurur duysak azdır. Her şeyi gören, duyan ve bilen yüce Allah, inşallah hepsini cennetle mükâfatlandırır. (Amin)

Tarih, bir milletin üzerinde derin incelemeler yapması ve ibret alması gereken en temel kaynaktır. Tabi bu kaynak milli hassasiyetler içinde olanlar için yol göstericidir ancak.

Bugün Güney Doğu'da ortaya çıkan fotoğraf kareleri tıpkı düşmanın 13 Kasım 1918'de İstanbul'un işgali gibi tarihten bizlere: "Memleketin Güneydoğu'su gözümüzün önünde işgal ediliyor." hissini uyandırmaktadır. Aslında işgalin sadece coğrafyamız üzerinden değil, eğitimden, ekonomimize, yargımıza kadar; kısacası bütün bir milli irademizi kapsadığı gerçeği ile karşı karşıyayız. Bu da ayrı ve önemli bir konu.

Sözde "Yeni Türkiye" kurma çabasında olanların Türk Milletinin iradesini, devletin gücünü ele alarak varmak istedikleri noktayı görmemek için menfaat sarmalında kör olmak lazım. Bu işgalcilerin ve menfaat işbirlikçilerin milletin geleceği yerine kendi gelecekleri ile ilgili hesap içinde olmaları günbegün tarih sayfalarına yazılmaktadır. O gün geldiğinde, bu kirli düzenin içinde kim varsa hepsinden tek tek hesap sorulacağını hatırlatmak isterim.

Seçimlere giderken paranın gücüne inananlar bu yolla insanların vicdanlarını satın alıp susturacaklarını ve Türk Milletine Güney Doğu resmini unutturacaklarını zannediyorlar. Biz biliriz ki parayla yapılan hesaplar insanı ancak pazarda memnun eder, mezar hiçbir kirli pazarlığı kabul etmez. Elinden kayıp giden birlik, beraberliğine kahrolan Türk Milletinin bugünlerde aklında, "Çanakkale'de boşuna savaşmış olamayız" düşüncesi var.

Ancak, parayı elinin kiri olarak tanımlamış engin bir gönül bolluğuna sahip bu ülke insanı, açlığa, yoksulluğa katlanır da, vatan toprağının, şühedasının hainler tarafından çiğnenmiş olmasını hiç kaldıramaz. İşte Çanakkale örneği....

Çanakkale...

"Çanakkale Savaşı" milletimizin başarılarından, kahramanlıklarından ve sonsuz derecede gurur duyacağı zaferlerden yalnızca birisidir. Bu durum ise, Türkün tarihsel sürecine bakıldığında hanesinin çok sayıda elde ettiği kazanımlarla ve zaferlerle dolu olmasına bağlıdır. Ancak, Çanakkale'yi diğer zaferlerden ayıran farklar vardır. Bunların başında döneminin zor koşulları ve tabii ki imkânsızlıkları geliyor.

Bu savaş, imanlıların imansızları, yürekliğin yüreksizleri, inancın emperyalizmi yendiği savaştır. Azim ve kararlılığın en üst seviyede gösterildiği, itaat ve yeteneğin birlikte ha-

reket ederek zafere dönüştüğü savaştır.

Çıkamamış candan ümidin kesilmemesi gerektiğini doğrulayan, karşılaşılan engellerin boyutu ne olursa olsun, inanamak neticesinde her türlü olumsuzluğun anlamını yitirdiği bir savaştır Çanakkale...

Kelimelerin kifayetsiz kaldığı, ruhların büyük bir aşk ile irkildiği, bedenlerin ve beyinlerin yaşananlar karşısında adeta donup kaldığı deyim yerindeyse, tüm sistemlerin çöktüğü yani her şeyin yerle bir olduğu büyük bir ibret abidesidir Çanakkale...

Güllerin dikenlere karşı amansız mücadele verdiği bu savaşta, "Gök kubbeyi başınıza dar ederiz" diyerek, arşı alayı tekbirlerle, salâvat-ı şeriflerle inleyen Türk ordusu, bu zaferi kazanırken çok sayıda şehit verdi. Öyle ki, aradan geçen doksan küsur yıl sonra bile hala bu toprakların kan kokması nasıl bir mücadele verildiğine dair örnektir.

Yürekten ümit ediyor ve arzuluyorum ki, Çanakkale Zaferi'nden mekteplisi ve mektepsizi, köylüsü ve işçisi, memuru ve emeklisi, genci ve yaşlısı herkes çıkarması gereken dersi çıkarır. Yirminci yüzyılın başlarında her türlü imkânsızlıklarla kazanılan bu savaştan özellikle milletimizin yegâne umut kaynağı olan Türk gençliği de, nasibine düşeni alamazsa tehlike sinyalleri veriliyor demektir.

Çünkü o zamanlar ölmek pahasına da olsa, yurdumuza almadığımız emperyalizmin işbirlikçilerini maalesef bugün almış durumdayız. Maneviyatımızın günden güne artarak zedelendiği bu zamanda, gözümüzü Çanakkale'ye çevirip, o ulvi ortamdan gelecek seslere kulak vermeliyiz.

Çanakkale'den çok iyi ders çıkarmalıyız. Çünkü orada adaletli, namuslu, erdemli, imanlı Türk milleti yatmaktadır. Çünkü orada "Din, Vatan, Devlet ve Millet" nasıl müdafaa edilmiş diyenler yatmaktadır.

**"Atandan kalmış olan kılıcı iyi bile,
Onu bütün gücünle vuracaksın çağında,
Savaş... Bunun tadını ey Türk sen bulamazsın
Ne sevgili yanında, ne baba ocağında..."**

**Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alını kara
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara,
Kazanmanın yolunu bilmiyorsan git, ara
"Çanakkale" ufkunda, "Sakarya" toprağında..."**

100 yıl evvel hayatın her zorluğuna rağmen dimdik ayakta duran ecdada selam olsun! 100 yıl evvel 'vatan nasıl savunulur' bütün dünyaya öğreten ecdada selam olsun! Tarihinin vebalinin idrakinde olan Türk milletine selam olsun! Şehitlerimize rahmet, gazilerimize minnet;, aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum.

Ruhları şad olsun!

**Türkiye Kamu-Sen Genel
Başkanı İsmail Koncuk:
“ÇANAKKALE
RUHU 100 YILDIR
YÜREĞİMİZDE”**

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk'un Çanakkale Zaferi'nin 100. yılı nedeniyle yaptığı basın açıklamasında şunları kaydetti:

"Aynı topraklar üzerinde yaşayan, ortak bir dil, kültür ve geçmişe sahip olan, gelecekte de bir arada yaşama iradesini gösteren topluluklara millet denir. Bir toplumu millet yapan en önemli unsur, kederde ve neşede ortak hareket etmesidir. Bu bakımdan özellikle zor zamanlarda ortaya koyduğu birliktelik ve yokluklar karşısındaki dayanışması, bu coğrafyada yaşayan toplumumuzun etle tırnak gibi birbirinden ayrılmaz bir bütünlük içinde olduğunun en açık göstergesidir.

Bu ülkenin insanı, binlerce yıldır kanlarıyla yoğurduğu toprağı vatan yapmış, vatanın her bir evladı bir diğeriyle kan bağı kurmuştur. Milletimizin bütünlüğünü ve gelecekte de birlikte yaşama istek ve arzusunu ortaya koyduğu en önemli olaylardan biri de Çanakkale Savaşı'dır. Tam bir asır önce ülkemizi işgal etmek üzere dünyanın çeşitli ülkelerinden ufacak bir kara parçasına akın eden düşmanlar, Anadolu'nun yiğit evlatlarının kanlarında boğulmuşlardır. Emperyalizm, tarihteki en ağır yenilgilerinden birini Çanakkale'de tadarken, Türk milleti, hangi etnik köken ve inanca sahip olursa olsun ayırım gözetmeden, ortak payda vatanına sahip çıkmıştır. Mustafa Kemal Atatürk'ün askeri dehasının ortaya çıktığı Çanakkale'de yeşeren bu milli ruh, Kurtuluş Savaşı'nda işgale karşı direnişe dönüşmüş ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurulmasındaki iradeyi de beraberinde getirmiştir.

Dünyada eşi benzeri görülmemiş çetin ve kanlı bir savaşa sahne olan, toprağın her zerresinin şehit kanlarıyla sulandığı, metre kareye tam 6 bin merminin düştüğü, bir toplumun millete dönüştüğü bu büyük Çanakkale Zaferi'nin 100. yılını yaşıyoruz.

Tarih olayları yazar; kahramanlar ise tarihi... Birkaç dakika içerisinde öleceğini bile bile en ufak bir tereddüt dahi göstermeden ileri atılan ve şehadete koşan Çanakkale kahramanları, Türk milletine biçilen kefeni parçalayıp atarak tarihi yeniden şekillendirdiler; Türk tarihini kanlarıyla yazdılar. Her şeyin bitti sanıldığı yerde "Türk milleti son sözünü söylemeden hiçbir şey bitmez" dediler.

Çanakkale'nin kahramanları, umudun bittiği yerde iman; gücün tükendiği yerde azmin; silahın olmadığı yerde yüreğin her türlü olumsuzluğu yenebileceğini ispat ettiler. O şehitler ki, ellerinde Kur'an, son Peygamber kılavuz, öğünleri kuru ekmek, katıkları bir yudum su, parolaları vatan, işaretleri namustu. O şehitler ki, tüm dünyaya "Ruh, maddeye galip geldi." dedirtti.

Çanakkale'de yeşeren bu ruh, Kuvay-i Milliye'yi harekete geçiren güce dönüşerek, bizlere bugünkü devletimizi ve cennet vatanımızı hediye etmiştir. Kazanımlarımız ve oluşturduğumuz demokratik devlet yapımız, eğer yüzyıldır istikrarsızlık içerisinde kıvranan yakın coğrafyamızda yaşayanların hayallerini süsleyecek erdemler barındırıyorsa, bunu devletimizi kuran kahramanlara borçluyuz. Bugünümüzü bizlere hediye edenlere olan minnet borcumuzu, vatanımıza sahip çıkarak ve

milletimizi aydınlık yarınlara taşıyarak ödemek zorundayız.

Bilinmelidir ki bu Devlet, Malazgirt'te başlayan, Miryokefalon'da adı konan, Çanakkale'de kıyama duran, Sakarya'da destanlaşan bir mücadeleyle, yüz binlerce şehidin kanı karşılığında, sonsuza dek elde ettiği kutsal vatan toprakları üzerinde kurulmuştur. Bu devletin adı Türkiye Cumhuriyeti; bu vatanın adı da Türkiye'dir. Buradan sonra ne gidilecek başka bir yurt ne de verilecek bir karış toprak vardır. Bu vatan ve bu devlet, birilerinin çapulcularla oturdukları masalarda peşkeş çekilecek meze değil; bir mezar taşı dahi olmayan, toprakla haşrolmuş şehitlerin son sözü, gazilerin gelecek nesillere bıraktığı emanetidir.

Bugün ne yazık ki bebek katillerinin şehitlerimizden ve gazilerimizden daha fazla itibar gördüğü, bölünmüş bir toplum projesinin bu millete umut olarak dayatıldığı acı bir dönemi yaşamaktayız. Bütün tarihçiler Çanakkale Savaşı'nın ülkemizde millet olma bilincini yeşerttiği konusunda hemfikirken, bugün ağır bedeller ödeyerek ulaştığımız millet olma olgusunun çökertildiği, milliyetçiliğin ayaklar altına alındığı ve birlikteliğimizin tahrip edilerek, bir ve bütün olduğunu bir asır önce dünyaya ilan eden milletimizin 36 etnik kökene bölünmek istendiği acı bir dönemi yaşamaktayız.

Görüyoruz ki devletimize, milletimizin bölünmez bütünlüğüne karşı saldırıların, milli değerlerimize edilen hakaretlerin prim yaptığı, makbul sayıldığı, teröristlerin Devletimizle protokol imzalayacak konuma geldiği bu günlerde; değerlerimize

sahip çıkmak, vatan müdafaası derecesinde hayati önem kazanmıştır.

Bu devleti, sermaye koyanın söz sahibi olduğu anonim şirket gibi yönetmeyi hayal edenler bilmelidir ki, bu devletin sermayesi 944 yıl önce Malazgirt'te, 562 yıl önce İstanbul surları önünde, 100 yıl önce Çanakkale'de, 93 yıl önce Sakarya'da, Dumlupınar'da, 41 yıl önce Kıbrıs'ta Beşparmak Dağları'nda ve 30 yıldır memleketin dört bir yanında bu vatan uğruna can veren kahramanlar tarafından ödenmiştir. Bu ülkeyi şirkete dönüştürmeye yetecek değerde bir sermaye birikimi de bu dünya üzerinde yoktur; olmayacaktır.

Hiç kuşkusuz ki Çanakkale şehitleri, Kurtuluş Savaşı şehitleri, terör şehitleri canları pahasına korudukları vatanın, kanları bedeliyle kurdukları devletin bir gün teröristlerle pazarlık konusu yapılmasını, devletin bir şirket mantığıyla, kâr, zarar hesabına konu edilmesini hazmedemezlerdi.

Dönmemecesine ileri atılıp, kanayan yaralarını ay ışığıyla sararak, süngülerini kan gölünde parlatarak, yastık diyerek taşlara baş koyarak vatan yaptıkları topraklardan, bir gece ansızın türbelerini de alarak kaçılmasını sineye çekmezler, eli kanlı teröristlerin omuzlarda taşınmasına rıza göstermezlerdi.

Sedyyle taşınmadan, teneşire konmadan, tabutlara girmeden, ölmeden mezara konan yiğitler, katillerinin baş tacı yapılmasını kabullenemezlerdi.

Gözlerini kırpmadan yardım, anadan, serden geçen şehitler, devletlerinden, milli kimliklerinden

ve bir karış topraklarından asla vazgeçmezlerdi.

Ülkemizi bölmek için yıllardır kendilerini emperyalist devletlerin maşası olarak kullandıran, beşikteki bebekten hastanedeki doktora, okuldaki öğretmenden sınırdaki Mehmetçiğe kadar on binlerce evladımızı kahpe tuzaklara düşüren teröristlerle pazarlık yapanlar, yalnızca bugünün değil Malazgirt, Mohaç, Conkbayırı, Kocaçimen, Arıburnu,

Çanakkale'de yeşeren
bu ruh, Kuvay-i
Milliye'yi harekete
geçiren güce
dönüşerek, bizlere
bugünkü devletimizi
ve cennet vatanımızı
hediye etmiştir.
Kazanımlarımız ve
oluşturduğumuz
demokratik devlet
yapımız, eğer
yüzyıldır istikrarsızlık
içerisinde kıvranan
yakın coğrafyamızda
yaşayanların
hayallerini
süsleyecek erdemler
barındırıyorsa,
bunu devletimizi
kuran kahramanlara
borçluyuz.
Bugünümüzü bizlere
hediye edenlere olan
minnet borcumuzu,
vatanımıza sahip
çıkarak ve milletimizi
aydınlık yarınlara
taşıyarak ödemek
zorundayız."

Anafartalar, Seddülbahir, Kilitbahir şehitlerinin de kemiklerini sızlatıyorlar.

Bugün bebek katillerinin talimatlarıyla Anayasa hazırlayan, rejim değişikliğine soyunan, Türk adını bu vatandan silmeye çalışanlar, yarın Ruz-i Mahşer'de bu millet namerde boyun eğmesin diye şehit olan Yarbay Refik Bey'in, Yarbay Ahmet Şevki Bey'in, tamamı şehit olan 57. Alay Komutanı Yarbay Hüseyin Avni Bey'in, "Ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum" diyen Atatürk'ün, Kınalı Hasan'ın, Seyit Onbaşı'nın, Yahya Çavuş'un yüzüne nasıl bakacaklar? Bizler hayatımızın her anında, bu vatan için canlarını, mallarını, sağlıklarını ve rahatlarını feda eyleyen ecdadımızın aziz hatıralarını yaşatmak, emanetlerine sahip çıkmakla mükellefiz.

Bugün milletimizi bölmek, Türk adını bu topraklardan kazımak isteyenlere Türkiye Kamu-Sen olarak bir kez daha hatırlatmak istiyoruz ki; mucizeler yaratan bir milletin çocukları olan bizler, vatanımız ve milletimiz üzerinde hain emeller besleyenlere karşı kullanacak bir tek silahımız olmasa bile onlara dünyayı dar edecek inanca ve iradeye sahibiz. Buna inanmayanlar için Çanakkale, bir abide gibi tarihin şanlı sayfalarında parlamaktadır.

Bu vesile ile Türk milletin muhteşem Çanakkale Zaferi'nin 100. yılını ve Şehitler Haftası'nı bir kez daha kutluyor, vatani, milleti, ülkesi ve namusu için canlarını vermekten çekinmeyen şehitlerimize; emanetlerine sahip çıkacağımıza dair Türkiye Kamu-Sen olarak söz veriyoruz. Şehitlerimize minnettarız, ruhları şad olsun."

TÜRKİYE ASKER SENDİKASI'NDAN GENEL BAŞKAN KONCUK'A ŞEREF NİŞANI

Emekli Astsubayların kurduğu Türkiye Asker Sendikası , düzenledikleri genel kurulda Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk'a "şeref nişanı" taktı.

Sendika Genel Başkanı Ahmet Zengin tarafından Genel Başkan İsmail Koncuk'a şeref nişanı takdim edildi. Törende açıklama yapan Genel Başkan ülkede çalışan her bireyin sendikalı olmaya hakkı olduğunu belirterek, yeni kurulan Türkiye Asker Sendikası'na başarılar diledi.

Konuşmasında, sendikalaşmanın siyaset olmadığını söyleyen Genel Başkan, çalışanların hak ve menfaatlerinin korunması için sendikalı olmanın ne kadar önemli olduğunu vurguladı.

Askeri personele de sendikalı olma hakkının bir gün mutlaka verilmesi gerektiğinin altını çizen Genel Başkan, Konfederasyon olarak, kurumlarını ayırt etmeden tüm çalışanların her türlü sıkıntılarında yanlarında olduklarına ve bundan sonra da olmaya devam edeceklerini belirtti. Asker çalışanların da sendikalı olmaya hakları olduğunu ifade eden Genel Başkan, bunun için verecekleri mücadelede Konfederasyon olarak yanlarında olacaklarını kaydetti.

Genel Başkan konuşmasının sonunda, kendisine takılan "Şeref Nişanı" için teşekkürlerini sundu.

Sendika adına konuşan Ahmet Zengin de kendilerine her türlü desteği veren, Genel Başkan İsmail Koncuk'a katkılarından ötürü minnettar olduklarını söyleyerek nişanı Genel Başkan'a takdim etti.

Gökhan Altunkaş

Türkiye Kamu-Sen
Basın Danışmanı

Sanatçı ailenin sanatçı kızı...
Tiyatrocu, yönetmen, yazar,
ülkesine yürekten bağlı bir
Atatürkçü... Çalışan, üreten,
çalalayan bir kadın... "Hayatın
sevgi üzerine kurulduğunu
düşünüyorum ve böyle
yaşamaya gayret ediyorum"
diyen ve hem insanları hem de
hayvanları gönülden seven bir
sanatçı, Seren Fosforoğlu ile
Kamu Türk okuyucuları için çok
özel bir söyleşi yaptık...

SEREN FOSFOROĞLU

“ÜLKEMİ DE İŞİMİ DE
ÇOOK SEVİYORUM”

Bizim sülaleye baktığınızda okadar çok sanatçı varki... Amcam Ferdi Merter kuzenim Almula Merter. Dilligil ailesi ile akrabalığımız.Şöyle bir baktığınızda Türkiye’de sanatçı olmanın dezavantajını görmek mümkün aslında.Böyle bir aile işhayatında emek verseydi belki de Türkiye’nin en zenginleri arasında olurdu. Bizim zenginliğimiz sevdiğimiz işi yapmanın mutluluğu.Eminim ailenin hangi ferdine bunu sorsanız böyle cevap verecektir.Başka bir ülkede olsaydık belki çok daha farklı olurdu ama ben ülkemi de işimi de çokook seviyorum.

Kamuoyunun yakından tanıdığı bir isimsiniz ama Seren Fosforoğlu kimdir, biraz daha detaylı olarak sizden dinleyelim.

İnsanın kendini anlatması zordur.Kısaca 1976 doğumlu tiyatrocü bir sülalenin şimdilik tiyatrocü son ferdiyim diyebilirim.Çok küçük yaştan beri tv’de ve tiyatroda oyunculuk yaptım. İşimi çok seviyorum.Oyunculüğün yanı sıra tiyatroda yönetmenlik deneyimim de var. Bir kabare bir müzikal sahneye koydum.İlk defa bu sezonum tiyatro yapmadan geçiyor. Bu zamanı da oyunculuk dersleri vererek ve yazarak değerlendiriyorum.Hayatın sevgi üzerine kurulduğunu düşünen ve böyle yaşamaya gayret eden bir insanım.

Dedeniz Renan Fosforoğlu, Babanız ise Enis Fosforoğlu...Aileniz ve yakınlarınızdan sanatçı kimliği ile tanıdığımız bir çok isim ve sima var. Sanatçı bir aileden geliyorsunuz ve sizde sanatçı kişiliğinizle hayatınızı sürdürüyorsunuz. Türkiye’de sanatçı olmanın avantaj ve dezavantajları nelerdir?

Bizim sülaleye baktığınızda okadar çok sanatçı varki...Amcam Ferdi Merter kuzenim Almula Merter. Dilligil ailesi ile akrabalığımız.Şöyle bir baktığınızda Türkiye’de sanatçı olmanın dezavantajını görmek mümkün aslında.Böyle bir aile işhayatında emek verseydi belki de

Türkiye'nin en zenginleri arasında olurdu. Bizim zenginliğimiz sevdiğimiz işi yapmanın mutluluğu. Eminim ailenin hangi ferdine bunu sorsanız böyle cevap verecektir. Başka bir ülkede olsaydık belki çok daha farklı olurdu ama ben ülkemi de işimi de çok seviyorum.

Son dönemlerde Tiyatro sahneleri garip uygulamalara sahne oluyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kızının bir oyun sırasında salonu terk etmesi, Arap kralı için yas ilan edilmesi ile birlikte Devlet Tiyatrolarının o gün perdelerini kapatması, İstanbul Şehir Tiyatroları Genel Müdürlüğü'ne bir güreş hakemi ve Zabıta müdürünün atanması, bunlardan sadece bazıları... Bir Tiyatro sanatçısı olarak yaşanan bu olayları nasıl yorumluyorsunuz?

Şaşıyorum. İlk duyduğumda inanamıyorum ama bekleyip gördüğümde doğru çıkınca bütün bunlar üzülmüyorum bu gidişata. Mesela Arap Kralı'nın

Sanat evrenseldir. Dünya'da sanat varoldukça ülkemizde de direnmeye devam edecektir. Siyasetçiler değişir ama sanat ve sanatçıları kalıcı olan. Siyasetçilerin bunu fark edip sanatı desteklemesi gerekir. Hele sanata uygulanan sansür çok tehlikeli birşey ülke için. Atatürk bütün bunları gören bir büyük lider olarak sanatı hep desteklemiş ve sanatçılara gereken değeri vermiştir.

ölümünde yas ilan edilmesine tepkimi koydum gastee.com'daki köşemde. Tiyatrocular geleneğe göre annesi babası bile vefat ettiğinde sahneye çıkartılırken Arap kralı ölünce çıkartılmamasını kabul edemem. Böyle bir emir gelince o kurumun başındakiler de koltuğunu kaybetmek pahasına buna karşı gelmeliydi. Ülke için kaybettiğimiz kıymetli vatan evlatlarının da o gün yıldönümleriydi üstelik. Benim yasım onlar içindi. Onların anısına daha çok perde açmak gerekir. Aydınlığa açılan perde olmak gerek.

İnsanlık anıtı heykelini "UCUBE" olarak niteleyen bir Cumhurbaşkanı, "Sanatın içine tüküren" bir Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı'nın olduğu ülkemizde sanata bakışın ne durumda olduğunu anlamak hiçte zor değil aslında ama büyük önder Atatürk'ün sözünden hareketle Türkiye'nin hayat damarlarından birisi kopmuştur diyebilir miyiz?

Sanat evrenseldir.Dünya'da sanat varoldukça ülkemizde de direnmeye devam edecektir. Siyasetçiler değişir ama sanat ve sanatçılardır kalıcı olan.Siyasetçilerin bunu fark edip sanatı desteklemesi gerekir.Hele sanata uygulanan sansür çok tehlikeli birşey ülke için.Atatürk bütün bunları gören bir büyük lider olarak sanatı hep desteklemiş ve sanatçılara gereken değeri vermiştir.

Kültür ve Turizm Bakanlığının Tiyatro, sinema ve diğer sanat dallarında yeterli desteği sağladığına inanıyor musunuz?

Ben tiyatro açısından bakarsam sadece bu dönemde değil hiçbir dönemde tiyatronun yeteri kadar desteklendiğine inanmıyorum.Bana göre baştan beri yanlış giden Özel Tiyatrolara Devlet Yardımı denen bir sistem var.Sene de bir kere neye göre nasıl seçildiği belli olmayan tiyatrolara para verince tiyatroyu desteklemiş olmuyor devlet.Bunun yerine sanattan vergiyi kaldırsa. Tiyatro salonları yapıp bu tiyatrolara ücretsiz temin etse.Yoksa verdiği parayı diğer eliyle zaten vergilerle geri alıyor.

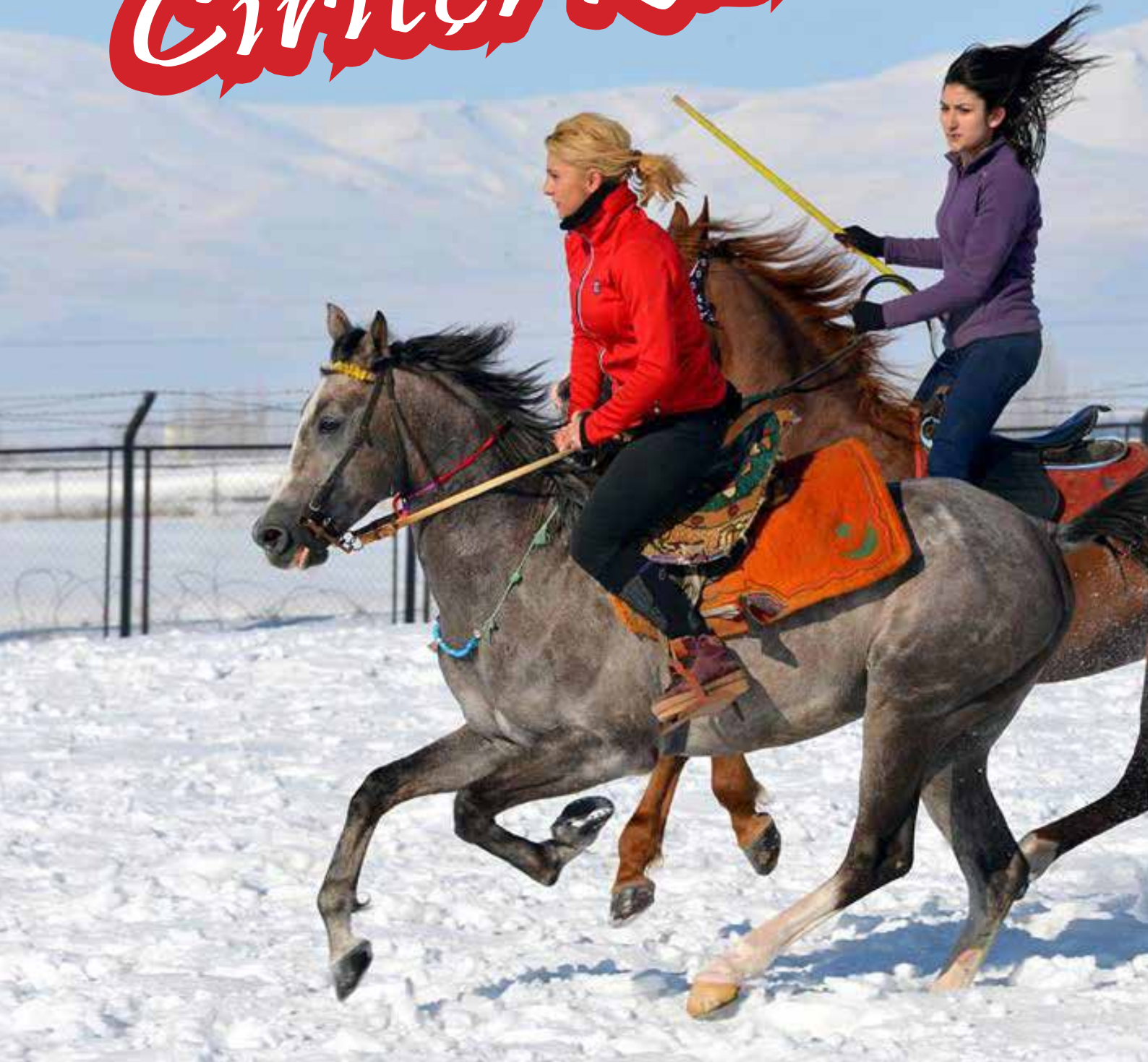
Hayvan sevgisi noktasında son derece hassas olduğunuzu biliyoruz... Bu konuda ne gibi çalışma ve faaliyetler içindesiniz?

İnsan hayvan benim için farketmiyor.Candır önemli olan.Bize verilen canı korumak en büyük görevimiz.Hayvanlar bize muhtaç.Zaten

onların doğasını ele geçirip kendine göre inşa etmiş insanoğlu.Haksızlık var ortada.Ben insanların hayvanlara iyi bakarak onlardan özür dilemesi gerektiğine inanıyorum.En güzel ibadetlerden biri can'a sahip çıkmak.Elimden geldiğince bunu yapmaya gayret ediyorum.Bana huzur veriyor.Barınaklara yardım yapıyorum.Yaşadığım yer Kadıköy Moda da hayvanlarla insanların dostça yaşadığı bir semt. Sokaktan sahiplendiğim bir kedim var ve sokakta baktığım bir çok hayvan.Herkese tavsiye ediyorum.

Ciritçi kızlar

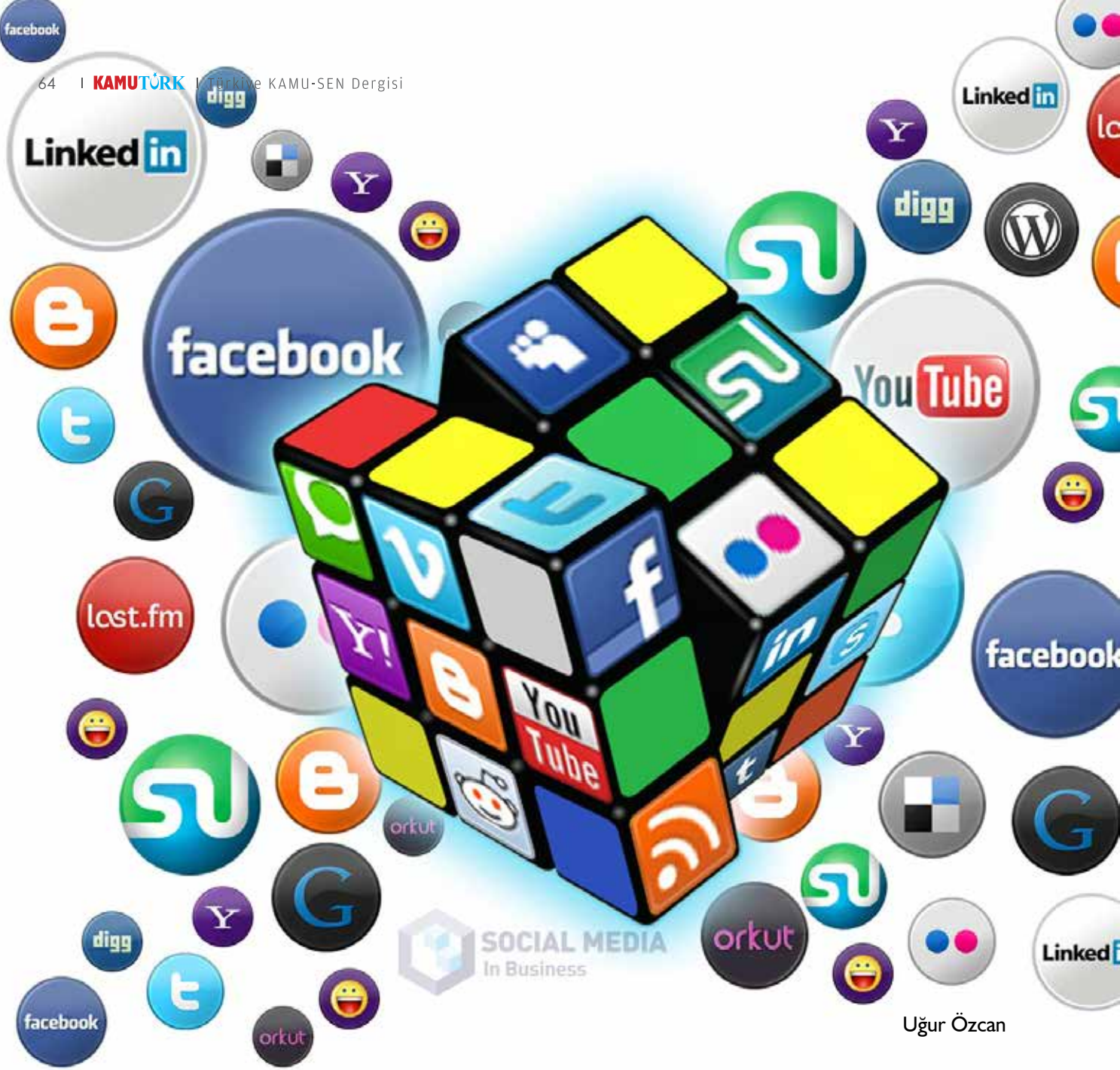

Türkiye oldukça sert bir kış dönemini daha geride bıraktı. Dadaşlar diyarı Erzurum'da ata sporumuz ciritin başkenti olma unvanına sahip. Erzurum'da sadece erkekler değil kadınlar bile cirite gönül vermiş durumda. Karın eksik olmadığı Erzurumlu kızlar hafta sonu karla kaplı alanlarda at binip, cirit oynuyor. Kızlar, erkeklerle cirit yarışmalarında dört nala at koşturuyor.

Erzurum'da asırlardır devam eden cirit oyunlarına son yıllarda erkekler kadar kadınlar da ilgi gösteriyor. Kışın özellikle hafta sonları ilçe ve köylerde karla kaplı tarlalarda erkeklerle gösteri maçı yapan genç kızlar, atlarını dört nala sürüp, ciriti bir ok gibi fırlatıyor. 'Ata sporunda biz de varız' diyen Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu 4'üncü sınıf öğrencisi Melike Ölmez, ciritle 3 yıl önce tanıştığını söyledi. Hafta sonlarını ipe çektiğini belirten Melike Ölmez, "Annelerimiz kendi aralarında gün düzenlerken biz kızlar da cirit oynuyoruz. Karla kaplı zeminde atı dört nala sürüp rakibe cirit atıp isabet ettirmek gerçekten çok zor. Ama bir o kadar da zevkli. Tüm kadınların atasporumuz cirite sahip çıkmasını, ilgi göstermesini istiyoruz. Cirit kulüpleri kadın cirit takımları kuruyor. Buralara müracaat edebilirler" dedi.

Uzmanlar Atlı Spor Kulübü'nden bu yıl Osmanlı Atlı Spor Kulübü'ne transfer olduğunu ifade eden Melike Ölmez, "At binmek benim için gerçekten bir tutku. Sınav stresi ve günün koşturmacasından uzaklaşmak için en güzel yollardan biri, at binmek. Atlarla vakit geçirmek, onu tımar etmek, yıkamak gezintiye çıkmak terapi gibi geliyor bana. Cirit oynarken, atınızla beraber bir uyum içinde oluyorsunuz ve bu dengeyi yakalamak bence çok önemli. Çünkü ikinizden birinin yaptığı hata diğerini etkiliyor. Müsabakalarda at sizi bir anda göklere çıkarabildiği gibi bir anda yerle bir de edebilir. Ata bir kez binen artık kola kolay inmek istemiyor" diye konuştu.

Uğur Özcan

Sadece gündelik haber, bilgi veya iletişim amacıyla değil siyasi, ideolojik, iktisadi, kültürel kısacası hemen her alanda insanların toplandığı devasa bir sanal mecrâ...

SOSYAL MEDYA

Hayatımıza gireli aslında çok uzun zaman olmadı ama şimdi sanki doğduğumuzdan beri hayatımızdaymış gibi. Sosyal ilişkilerimizden tutun da, duygusal-karşı cinsle olan ilişkilerimizi, siyasete-siyasilere bakış açımızı ve tabi ki pazarlamayı kısacası her şeyi derinden etkiledi. Günlük yaşamın rutininden kopup yarattığımız personalarla olmak istediğimiz kişiymiş/kişilermiş gibi görünme lüksünü verdi. Instagram'da daha güzel, Twitter'da daha özlü sözlü, LinkedIn'de daha profesyonel, Facebook'da daha sosyal, Tumblr'da daha cool olduk...

Sosyal Medya nedir?

Sosyal medya; son yıllarda web teknolojilerinin çok hızlı bir ilerleme kaydetmesiyle, kullanıcılara sunduğu daha etkin kullanılabilirliği ile birlikte, yeni nesil sosyal paylaşım sitelerinin getirdiği kullanım kolaylığı ve iletişim hızıyla eşzamanlı bilgi paylaşımıyla kişilerin birbirlerini takip ettikleri dijital bir platformdur.

Sosyal medya bir başka deyişle milyonlarca insanın, artık yaşamın her alanında çevrimiçi olduğu zamanımızda, anlık iletişimin ve paylaşımın sınırlandırılması yapılmayan, birçok platforma göre daha özgür hissedilen yerdir.

Sosyal medya ilk nerede, ne zaman, ne amaç için kullanıldı?

Sosyal medya, terim olarak son beş altı yıl içerisinde hayatımızda vazgeçilmez bir yer etmiş olsa da sosyal medyanın doğuşu, bundan 44 yıl öncesine, ilk e-postanın gönderildiği 1970 yılına kadar uzanıyor. Bugün kullandığımız biçimin temelini ise Ward Christensen ve Randy Suess isimli iki bilgisayar meraklısı arkadaş, 1978 yılında arkadaşları ile bilgi paylaşımı içerisinde bulunmak, onlarla irtibatla kalmak için BBS isimli bir yazılımı hayata geçirerek oluşturmuşlardır.

Sosyal imleme (seçilmiş bilgi paylaşımı) ne anlama gelir?

Sosyal imleme sosyal paylaşım sitelerinde yapılan paylaşıma verilen isim aslında. Bu yapılan imleme ile iyi düzeydeki sitelerden beğendiğimiz bağlantıyı paylaşabildiğimiz gibi kendi sitemizin bağlantısını da bu yolla paylaşabiliyoruz. Bağlantılarımızı bu yolla paylaşarak insanlara beğendiğimiz haberlerin, ilimizi çeken konuların, hoşumuza giden fotoğraf ve videoların ya da kendi sitemizin; bir anlamda da kendimizin reklamını yapmış oluyoruz ve böylece paylaşımımızı onların beğenisine sunuyoruz. Başka bir deyişle beğendiğimiz ürünleri, linkleri ve kişiliğimizi yansıtan detayları paylaşıyoruz.

İnsanların çok daha fazla vakit geçirdiği ve milyonlarca ziyaretçisi olan sosyal medya sitelerinin öneminin artması ile buralarda yapılan paylaşımlarla siteye erişim kolaylaşıyor, sayfalara gelen ziyaretçi sayısı buna paralel olarak artış gösteriyor.

Sosyal medya neye benzer?

Mahalle pazarları vardır hani, bütçene göre ne ararsan bulabilirsin. Eskiden bu pazarlara bayanlar daha çok ilgi gösterirdi ve mahalleden tanışık olduğu komşularla, tanıdıklarla karşılaşp sohbet edilirdi. Erkekler ise daha çok kahvehanelerde, çay ocaklarında buluşur, muhabbet eder, ülke ve dünya üzerine koyu sohbetlere dalarlardı. Sosyal medya da biraz buna benziyor ama daha geniş çapta. İletişim çağının gereği olarak bireylerin sadece gündelik haber, bilgi veya iletişim amacıyla değil siyasi, ideolojik, iktisadi, kültürel hemen her alanda katılımcıları bir araya toplamayı başarak, insanların önceden beri

yaptıkları iletişimi genişleterek devam ettikleri paylaşım alanları olmayı başardı.

Sosyal medya niçin kullanılır?

Aslında buna cevap vermek ya da sınırları çizmek oldukça zor. Şu anda faydalı, faydasız her türlü amaç için kullanır durumda. Arkadaşlarını bulmak ve arkadaşlarla sohbet etmek amacı ile başlayan bu oluşum asıl amacını çoktan aştı. Özellikle son dönemde büyük bir güç haline geldi. Dünyada ve Türkiye'de yaşanan toplumsal olaylarda çok önemli bir rol üstlendi. Daha öncesinde planlama ve kontrol mekanizması olmadığı için de önü alınmaz bir hale geldi. Doğru olmayan ve anlık olarak bir anda binlerce kişiye ulaşan bilgiler ve sonucunda gelişen olaylar bunun en güzel örneklerindendir.

Sosyal Medya, günümüz şartlarında bilgiye hızlı erişim açısından verimli bir kullanım şekli olduğundan artık önem arz ediyor. Diğer yandan hızlı haberleşmenin en etkin yolunu sunuyor. Bunları göz önüne aldığımızda artık günümüz ihtiyaçlarındandır diyebiliriz.

Sosyal Medya bir ihtiyaç mıdır?

Bu soru kişiye göre değişir ama sosyal medya, alıştığımız anlamda olmasa da bir öğrenme, bilgi edinme yeri olarak çoktan kullanılmaya başlandı. Çoğu insan karmaşık ve yoğun yaşamlarında olup bitenleri kısa yoldan ve olabildiğince hızlı öğrenmeye çalışıyor. Sosyal medya, günümüz şartlarında bilgiye hızlı erişim açısından verimli bir kullanım şekli olduğundan artık önem arz ediyor. Diğer yandan hızlı haberleşmenin en etkin yolunu sunuyor. Bunları göz önüne aldığımızda artık günümüz ihtiyaçlarındandır diyebiliriz.

Sosyal medya hayatımızda neleri değiştirdi, geliştirdi, farklılaştırdı?

Kültürümüzü, yaşam tarzlarımızı olumlu ve olumsuz yönde değiştirdi, farklılaştırdı diyebiliriz. İnsanlar yaşamlarının her evresini kayıt altına almaya başladı. Yediklerini, içtiklerini, gezdiklerini herkesle paylaşmaya başladılar. Bu da özel yaşam alanındaki bazı kısıtlamaları ortadan kaldırdı. Böylece insanların geleneksel kültürden uzaklaşıp "dijital kültüre" doğru yol almalarına sebep oldu. Yeni oluşan bu kültür anlayışı doğru yönlendirilirse belki kazanımlar olabilir. Fakat bu gidişata bırakılırsa kayıpları daha çok olacak gibi.

Olaya başka bir açıdan baktığımızda bilgiye kolay ulaşmak, anlık haberleşme, insanların iş yükünü azalttığı ve zamandan da tasarruf etmesini sağladığı için hayatı kolaylaştırdığını hatta bizleri tembelleştirdiğini kesin ifadeyle söyleyebiliriz

Emrah BEKÇİ / Araştırmacı-Yazar

Teshilat-ı Mahsusa Arşivinden...

Yıl hicri 1285... Osmanlı İmparatorluğu son dönemlerinde Yemen'e para ve yardım götürmeleri için 41 kişilik Teshilat-ı Mahsusa heyetini görevlendirmişti. Türk heyeti Hayber'de Şerif Hüseyin oğlu Emir Abdullah'ın kumandasındaki yirmi beş bin kişilik Hicaz Ordusu'yla karşılaşmıştı. 40 Türk şehit olurken, Eşref Bey ağır yaralı olarak esir düştü. İbretli üç aylık esaret hayatından sonra Mısır'ın Kasr-ül Nil kışlasından alınarak, İngiliz harp gemilerinin nezaretinde, İsmailiye Vapuru ile Malta'ya getirildi.

20 bin kişilik ordu ile savaşan 41 Türk... Malta Adası'ndaki tutsak Eşref Bey ve Teşkilat-ı Mahsusa Reisi merhum Kuşçubaşı Eşref Sencer'in (Uçan Şeyh) İngiliz Lordu Mitven'e verdiği tarihi cevap...

25 seneyi geçen zaman zarfında tarihe merakım ve atalarımı tanıma isteğim, beni hep bir heyecan ve meraka itmiştir. Tarih büyüleyici bir bilim. Lakin tarihin içerisindeki not ve belgeleri okumak, konuya vakıf olmak büyülenen bir insanın tarihin yaşanan zaman dilimi içerisinde fiilen dolaşmasına vesile oluyor. Hayatımın 25 senesini okuyarak geçirdim. 41 yaşına geldim ve yaşılanıyorum. Her okuduğum ve edindiğim bilgiden sonra, flu olan geçmiş Türk Tarihi netlik kazanıyor ve okudukça bilgimin ne kadar az ve dar olduğuna şahitlik ediyorum. Şaşkınlık hissediyorsunuz bunun sonucunda. Gerek liselerde, gerekse üniversitelerimizde eğitimini sürdüren genç kardeşlerimizle Anadolumuzun vilayetlerinde konferans ve paneller vasıtası ile yan yana geliyorum. Onları dinleyip, okudukları kitapları sorup, anlattıkları milli geçmişimiz hususunda eksik veya yanlış tarafları lisan-ı münasip bir dille anlatıyorum. Sonuç olarak şu soruyu soruyorlar.

-Hocam; bunları bizler bilmiyoruz, siz nereden okudunuz ve nasıl bu kadar net şekilde biliyorsunuz?

Örnek olması/ alınması bağlamında, yakın tarihimizde az bilinen bir husus burada sevgili okuyucularımıza arz ederek, nasıl bir okuma ve çalışma metodu izlediğimi izah etmiş olacağım. Bendeniz sahaf ve arşiv belgelerini 25 yılı geçmiş bir zaman diliminde biriktirerek, orijinal belgelerin çevirilerini yaparak, günümüz tarihi kitaplarıyla karşılaştırıp, kimin yer ve zaman bildirerek gerçekleri maniple ettiğinin altını çiziyorum. Ve böylelikle doğru bilgiyle toplumsal bir hafızalarımızı oluşturacak olan gelecek kuşaklarımıza bir hatıra olarak yazılarımı hediye arz ediyorum.

Yine tarih raflarında tozlu bir halde bulunan bir hadiseyi, Türkiye Kamu-Sen'in Kamu Türk mecmuasına taşımama vesile kıldılar. Rabbim vesile olan milletimizin şuurlu imkan ve büyüklerinden razı olsun!

* * *

Sizlere "Teşkilat-ı Mahsusa"nın arşivlerinden sesleneceğim. Ve Malta'da esir edilen Teşkilat-ı Mahsusa Reisi merhum Kuşçubaşı Eşref SENCER (Uçan Şeyh)'in, İngiliz Lordu Mitven'e vermiş olduğu tarihi cevap ile...

(Kuşçubaşı Eşref SENCER / Uçan Şeyh)

Öncelikle Teşkilat-ı Mahsusa Reisi Eşref Sencer Bey'in Malta Adası'na nasıl getirildiğinden bahsetmek istiyorum. Açıkçası günümüzde genç hafızalarımızın dahi az bildiği "Hayber Şehitlerinden." Osmanlı İmparatorluğu son dönemlerinde Yemen'e para ve yardım göndermiş. Bu görevi de Teşkilat-ı Mahsusa'nın iradesinde ve yönetiminde Galatasaray Liseli 40 kişilik bir heyetle nakletmiştir. Yemen'e yola çıkan heyet Hayber'de Şerif Hüseyin oğlu Emir Abdullah'ın kumandasındaki yirmi beş bin kişilik Hicaz ordusuyla karşılaşmıştı. Peygamberimizin 1285 sene önce müşriklerle çetin bir savaş verdiği bu tarihi yerde. 1285 sene sonra bir avuç Türk, İngiliz harp belgelerinde, "Yemen'e para ve yardım götüren ve Osmanlı Devleti gizli kuvvetler teşkilatı reisinin emrinde olan bir Türk müfrezesi ile müttefikimiz Hicaz ordusunun birlikleri arasında Hayber'de bir çarpışma olmuş ve sayıca çok az olan Türk kuvvetleri tamamen erimiştir." şeklinde kısaca haber, daha sonra esaslı araştırma mevzu olmuş ve bu kadar az sayıda bir kuvvetin kendisinden yüzlerce misli fazla bir kuvvete büyük darbeler indirmiştir. Hayber'de 40 Türk şehit olmuş. Eşref Bey ağır yaralı olarak esir düşmüş ve ibretli üç aylık esaret hayatından sonra Mısır'ın Kasr-ül Nil kışlasından alınarak, İngiliz harp gemilerinin nezaretinde, İsmailiye Vapuru ile Malta'ya getirilmiştir.

* * *

(Hayber Kalesi)

Malta Adası'nı yönetmekle görevlendirilmiş olan İngiliz Lord Mitven, İngilizler adına Kuşçu Eşref Sencer Bey'den, Enver Paşa ile İstanbul'da görüşme ayarlamasını, Enver Paşa'ya İngilizlerin "Sulh (Barış)" teklifini iletmesi hususunda istekte bulunulmuş. Bunun üzerine Teşkilat-ı Mahsusa Reisi Kuşçubaşı Eşref Sencer, Türk duruşunun ve devlet adabının örneğinin timsali olan aşağıdaki izahatlı cevabı İngilizlere söyleyerek isteklerini red etmiştir.

"-Siz bizi hala tanımıyor ve tanımak istemiyorsunuz. Biz de, İtalya gibi Akdeniz havzasının bir ülkesi sayılırız amma, Türklerin inançları ve telakkileri İtalyanlar gibi değildir. Bizde, devlet idaresi için de, ferd için de sözün ve imzanın bir kıymeti vardır. Emin olunuz, ben de asgari sizin kadar harbin aleyhindeyim ve İngiltere ile Osmanlı İmparatorluğu'nu karşı karşıya getirecek hiçbir hakiki sebebin mevcut olmadığına kaniyim. Fakat insaf ediniz: Bu sebeplerden hangisini biz icad ettik? Bize 'Hasta Adam' diyen sizsiniz. Dahili idaremizin zamana uymadığını iddia ederek dünya nizamı için ıslahat yapmamızı istediniz. Buna da mecburduk. Yaptık... Şahsında kudsiliğin en büyük mertebesini tasavvur ettiğimiz padişahın selahiyetlerini kısıtık. Memleketin idaresini, milleti temsil eden bir meclisin eline verdik. Ne oldu? Hemen üzerimize çullandınız. Balkan Harbi'nin doğrudan doğruya Rusya'nın eseri olduğunu inkar edebilir misiniz? Bugün müttefiki olduğumuz Avusturya-Macaristan meşrutiyetin ümidi ve sevinci daha dudaklarımızdan yüreklerimize yerleşmeden kalktı. Bosna Hersek'i elimizden aldı. Bizim işlerimizin düzenlenmesi halinde eskisinden daha sadık olacağını iddia eden Yunanistan Girit'i ilhak etmek isterken ilk defa ona yol gösteren siz, İngilizler oldunuz.

Lütfen söyleyiniz; İtalya'nın Trablus-Garbi işgal etmesi için

zerrece tarihi, mantığı, ahlaki, hatta siyasi sebepler var mı idi? Kendi öz hükümetimizi aciz içinde görünce, bu büyük milletin ferdleri olarak silaha sarıldık. Gittik, elimizde ne silah, ne malzeme, ne kuvvet, ne para, hiçbir şey yoktu. İtalyanların bizzat kendilerinden aldığımız bu varlıklarla onları evvela durdurduk, sonra geri attık.

Baktınız ki, Türkiye'de milli bir şuur ve varlık uyanıyor, ne kadar acı ve kısır olduğunu, şahsi hayatımda derdini ve mihnetini çekerek bildiğim istibdadın milli haysiyet ve şuur üzerindeki tahribkar tesirleri yok oluyor, böyle bir kendine geliş meydan vermemek için elbirliği yaptınız, hiç olmazsa olup bitenlere göz yumdunuz. Balkanları üzerimize saldırtınız. Şimdi yine insaf ederek cevap veriniz.

Hangi ciddi devlet adamı, hangi arşivi olan ve hakikate kıymet veren idare, bizim Balkanlarda yaptığımız iddia edilen zulüm ve vahşetlere inanır? Bunların alçakça uydurulmuş, menfur ve pis bir yalancılıkla irtikap edilmiş iftira masalları olduğunu gün gibi bildiğimiz halde, Parlementolarınızda nutuklar bu yalanların üzerine inşa edildi, en meşhur kalem sahipleriniz bu yalanlara mersiyeler yazdı. Bütün iç ve hakiki sebep, bizim derlenip toparlanmamamıza imkan vermemekti. Buna da muaffak oldunuz:

(Malta Adası- Konumu)

Trablus-Garb'i biz terk ettiğimiz zaman, İtalyanlar, ancak o muhteşem donanmalarının toplarının atış yapabildikleri yerlerde idiler. Bir adım ileri gidememişlerdi. Eğer bir mevsim daha geçmiş olsa idi, onları denize dahi dökcek, bütün Trablus'u kurtaracak ve ne yapacaktık biliyor musunuz?

Evet ne yapacaktık? Orada yerli halkı da fiilen iştirak ettirerek yepyeni bir idare kuracaktık. Sembol olarak da, idarenin başına şahsen kıymetli olan ve medeni fikirleri kavramış, münevver bir şehzade getirecektik. Bu, güzel bir numune olacak, o uçsuz bucaksız imparatorluğumuzun ülkelerinde, yerli halka da en geniş hürriyet ve mesuliyeti vererek, merkezi devletle olan maddi manevi ahitlerini, askeri, mali ve harici mevzularda devam ettirip

muhtariyetin bütün haklarını tanıyacak, nimetlerinden istifadelerini temin edecektik. Bakınız, bugün bana, fikirleri üzerinde tesir yapmamı ve harbden vazgeçirmemi teklif ettiğiniz Enver Paşa, Trablus harbinin en feci ve acı mehrumiyet günlerinden birisinde ne demişti:

“-Eşref Bey, kardeşim... Ölmelerini istediğimiz bu adamlara biz, asırlarca ne yapmışız?

-Şu yoksulluğa bak!...

Nerede, yaşadığımız derin medeniyet eserleri? Yol yok, posta yok, ışık yok, mektup yok, doktor yok, zirai ve iktisadi hiçbir nimet yok...

Üstelik etrafımızda gördüğümüz tarihin geçmiş devirlerinden kalan harabeler buralarda zamanlarına göre medeni ve müterakki bir hayatın mevcut olduğunu ispat ediyor. Biz, maziyi bile yaşatamamışız. Şimdi ne istiyoruz? Geliniz, bizim bayrağımızın altında ölünü diyoruz, ona da hayır demiyorlar, nasıl koşarak ve samimiyetle gelip can veriyorlar.

Şimdi hakiki neticelere inanmış kitleler olarak kendilerini terk eder de nasıl kalkar gideriz? İnşallah bir gün zafer müyesser olur ve bizler de vatan hizmetinde devam edersek, bütün bu levhalar, tedbirlerimizin temeli olmalıdır. Demek ki hiçbir şey bilmeden memleket idare ediliyor.”

(Solda Mustafa Kemal, Sağda Enver Paşa - Tarablusgarb)

Şimdi size, bugünlerde, Trablusgarb'da İtalyanlara yine göz açtırmayan ve sizi Mısır'ın istikbali bakımından endişeye düşüren faaliyetin başında kimin bulunduğunu söyleyeyim: Biz orada, 1911 ve 1912'de, ülkenin müdafaası için sadece yapılması icap edenleri değil, bunların nasıl yapılacağını da tespit ederek ayrıldık. Harb başlayınca ve İtalyanları yerleştiklerini zannettikleri bu topraklarda rahatsız etmek icap edince, alınacak tedbirlerde hiç sıkıntı çekmedik. Hazırlanmış olan planın hemen tatbikine geçildi. Bir Alman denizaltısı ile Şehzade Osman Fuad Efendi'yi Trablus Garb sahiline çıkarıverdik. O muhterem ve vatanperver, hamiyetli Şeyh Sünnisi, ilk gün olduğu gibi, yine, elinden geleni esirgemedi.

Şimdi düşünelim: Eğer zafer, bize güler de, davamızı sonuna kadar götürübilirsek, bizzat şahidi olduğumuz hadiselerin icaplarını yerine getirmedeğimiz zaman bizden

daha alçak ve haysiyetsiz adam tasavvur edilebilir mi? Siz ne istiyorsunuz? Ben kalkayım gideyim, Enver Paşa'ya bir münferid sulh üzerinde fikirlerimi söyleyeyim, mantıklı olarak ve harb sanatının icapları içinde bunu anlatayım.

(Şehzade Osman Fuad Efendi Trablusgarb)

Hepsi güzel... Fakat siz bizi, eğer elinizde harbin dışında bırakmak imkan ve kudreti var idiyse, neden zamanında tahmin etmediniz? Biz sizlerden münhasıran topraklarımızın tamamıyeti ve istiklalimiz için teminat istedik, o kadar!... Şimdi bu teminatı, harbin böyle buhranlı anında verebilecek misiniz? Siz diyeceksiniz ki, biz nasıl olsa galip geleceğiz, o takdirde de size istediğimiz sulh şartlarını kabul ettireceğiz.

Bir memleketin, şeref ve izzetle devam ettirdiği harpten mağlup çıkması başka şeydir, harbi yarıda bırakarak müttefiklerinin yıkılmasına sebep olması ve tarihe yarıda bırakılmış bir mücadelenin izahını yapmaya mahkum edilmesi başka şeydir. Enver Paşa'ya ben, münferit bir sulhu kabul etmenin vatanın hayrına olduğunu söylediğim zaman bana bu sualleri sormayacak mıdır zannedersiniz?"

Yukarıda ki tarihi hadiseler Teşkilat-ı Mahsuza arşivi olup teşkilatın Reisi olan Kuşçubaşı Eşref Sencer Bey'in hatıratlarında daha geniş bir halde bulunmaktadır. Yakın dönem “ÇÖKÜŞ” ve “KURULUŞ” tarihimizi net olarak görmek isteyen her Türk genci bu vesika ve hatıratları okuyup, hakikati net bir şekilde göreceğini temin ederim.

Saygılarımla.

MHP İstanbul Milletvekili Engin Alan:

“Bu sürecin
bizi götüreceği nokta
bölünmedir.”

‘Bu durumun 1 numaralı sorumlusu 13 yıllık AKP iktidarıdır. Anayasa’nın 66. maddesi, “Türk Devleti’ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes TÜRK’tür” derken, siz milleti 36 etnik kimliğe, bölerseniz; “Türk Milliyetçiliğini” ayaklar altına alırsanız; hem terör örgütü, hem de siyasi temsilcileri ile masaya otursanız; İmralı canisini “baş müzakereci” konumuna getirirseniz; kendi ordunuzu düzmece davalarla zindana atarken, bölücülere meydanı boş bırakırsanız olacak olan budur. Bugün TBMM çatısı altında bile İmralı canisi “sayın”, ülkenin bir bölümü “Kürdistan” olarak dillendiriliyorsa başka zirve kalmış mıdır?”

Röportaj: Yusuf Ziya Erarslan
Gökhan Altunkaş
Fotoğraf: Berat Asa

Neden mi hapse atıldım?
"Bir Başbakan gelir de,
bir Korgeneral ayağa
kalkmaz mı? Gideceği
yeri buldu." diyen
bugünün Cumhurbaşkanı,
o zamanın ise
Başbakanı'ydı.

EFENDİM SİZİN DE YARGILANDIĞINIZ BALYOZ DAVASI SİYASİ Mİ HUKUKİ BİR DAVA MIYDI?

Bu dava başından sonuna kadar siyasi bir davadır. Hukukla hiçbir alakası yoktur. Mahkeme sürecinde de hukuk katledilmiştir.

HAPSE ATILMANIZI KİM NEDEN İSTEDİ?

Sadece konu ben değilim. Yüzlerce general, amiral, subay hapse atıldı.

Amaç; Türk Silahlı Kuvvetleri'ni (TSK) itibarsızlaştırarak, Türkiye'yi istendiği biçimde şekillendirmektir. Benle ilgili olarak; "Bir Başbakan gelir de, bir Korgeneral ayağa kalkmaz mı? Gideceği yeri buldu." diyen ise bugünün Cumhurbaşkanı, o zamanın ise Başbakanı'ydı.

4 YIL BOYUNCA HAPİSHANEDE NELER YAŞADINIZ?

Ben hapisshanede olmayı da bir görev kabul ettim ve kendimi buna göre programladım.

Her gün spor yaptım, sağlığıma dikkat ettim. Ülke gündemini takip etmeye çalıştım. Sürekli okudum ve yazdım.

SÖZDE ÇÖZÜM SÜRECİ KAPSAMINDA YÜRÜTÜLEN PKK İLE MÜZAKERE ÜLKEMİZİ NEREYE SÜRÜKLÜYOR, TÜRKİYE BÖLÜNÜYOR MU?

Önce şunu düzeltelim, bize göre süreç "çözüm" değil, çözülme sürecidir.

Bu sürecin bu haliyle bizi götüreceği nokta ister özerklik, ister federasyon deyin bölünmedir.

Bu iktidar elinden silahı bırakmadan bölücü örgütlerle müzakereye oturmakla tarihi bir yanılsamaya imza atmıştır.

PKK elindeki silahla iktidarı her gün tehdit etmekte, tehdit ettikçe de istediğini almaktadır.

Örgütün silah bırakacağı, iktidarın 07 Haziran seçimlerinde kullanacağı bir propaganda vasıtasıdır.

En son Cemil Bayık'ın söylediği, "Apo Kandil'de kongreye katılıp, gerillaya hitap etmedikçe silah bırakmayız." ifadesi.

Yine terör örgütü yöneticilerinin "Hükümete verilen 10 madde müzakere edilip, anlaşma sağlanmazsa silah bırakılmaz" şeklindeki beyanları ortadadır.

Sonuç olarak bu süreç böyle devam ederse, bölünme riski her geçen gün daha da artacaktır.

SIYASAL BÖLÜCÜLÜK VE SIYASAL KÜRTÇÜLÜK NEDEN ZİRVE YAPTI?

Bu durumun 1 numaralı sorumlusu 13 yıllık AKP iktidarıdır. Anayasa'nın 66. maddesi, "Türk Devleti'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes Türk'tür" derken, siz milleti 36 etnik kimliğe, bölerseniz; "Türk milliyetçiliğini" ayaklar altına alırsanız; hem terör örgütü, hem de siyasi temsilcileri ile masaya otursanız; İmralı canisini "baş müzakereci" konumuna getirirseniz; kendi ordunuzu düzmece davalarla zindana atarken, bölücülere meydanı boş bırakırsanız olacak olan budur. Bugün TBMM çatısı altında bile İmralı canisi "sayın", ülkenin bir bölümü "Kürdistan" olarak dillendiriliyorsa başka zirve kalmış mıdır?

ARAP BAHARI İLE HIZ KAZANAN BİR SÜREÇ YAŞADIK. İSLAM ÜLKELERİNİN SINIRLARI DEĞİŞİYOR. BU ÜLKELERDE İÇ SAVAŞLAR, BÖLÜNMELELER VAR. TÜM BU GELİŞMELERİ ÜLKEMİZ İÇİN NASIL OKUMALIYIZ?

Bana göre "Arap Baharı" diye bir şey yok. Olsa olsa bir "Arap sonbaharından" söz edebiliriz.

Irak, Suriye, Libya, Tunus, Mısır, Yemen'de yaşananların, dökülen kan ve gözyaşının baharla ne ilgisi olabilir.

Kaldı ki mesele bu kadar da değildir. Ortada ülkemizi de doğrudan etkileyen, hatta bugün yaşadığımız en önemli tehdit olan bölücülük sorununu da kapsayan bir büyük ulus ötesi proje söz konusudur. Bu proje ülkemizi de doğrudan etkileyen ABD'nin "BÜYÜK ORTADOĞU" projesinin ta kendisidir.

İSLAM ÜLKELERİNDE BU YAŞANANLARIN BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ (BOP) İLE BİR BAĞLANTISI VAR MI, SİZCE BOP BAŞLAMADAN BİTTİ Mİ DEVAM EDİYOR MU?

Bugün Ortadoğu'da yaşananların ABD'nin BOP'uyla doğrudan ilişkisi var.

BOP'un ilk işaret fişegi zamanın ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice'nin 07 Ağustos 2003 tarihinde Washington Post Gazetesi'nde yayınlanan "ORTADOĞU'YU DÖNÜŞTÜRMEK" adlı makalesiyle atıldı. ABD. Bşk. Yrd. Dick Cheney'in 24 Ocak 2004 tarihinde, Davos'ta yaptığı açıklamalarla daha da netleşti.

08-10 Haziran 2004'te Sea Island'taki G-7 zirvesinde ise proje açığa çıktı.

Bu proje ile aralarında Türkiye'de olmak üzere 22 ülkenin sınırlarının değişmesi öngörülmektedir.

ABD'nin bu projedeki amacı:

- İsrail'in güvenliğini garanti altına almak,
 - Ortadoğu'daki petrol ve doğalgaz kaynaklarını kontrol etmek ve dünyaya güvenli akışını sağlamaktır.
- İşte bugün Ortadoğu ülkelerinde yaşananların gerçek nedeni de budur.

Buradan bizim payımıza düşen ise topraklarımızın bir bölümünü de kapsayan "Birleşik Kürdistan"dır.

Geldiğimiz noktaya baktığımızda BOP'un bittiğini söylemek mümkün değildir.

Türk Milli Kahramanlar:

FERTLER ÖLÜR,
TÜRK MİLLETİ YAŞAR...

Kaymakam Kemal Bey

“Milli Şehit”

Boğazlıyan Kaymakamı
Kemal Bey

**Ermeni tehcirinin intikamını
almak isteyen ecnebilere
yaranmak için idam edilen,
“Fertler ölür, millet yaşar,
inşallah Türk milleti ebediyete
kadar yaşayacaktır” sözü ile
tarihe geçen büyük şehidimiz
Kaymakam Kemal Bey.
Şehadetinin 96. yılında...**

Vatan severliğin bedeli ağırdır. Bu ağır bedeli ödeyenlerden biri de Boğazlıyan Kaymakamı Mehmet Kemal Bey'dir. Hükümetin emrini yerine getirmekten başka suçu olmayan Kemal Bey “mâruf “ Nemrut Mustafa Paşa'nın başkanlığındaki, çoğunluğunu Ermeni üyelerin oluşturduğu Divân-ı Harb tarafından “Ermeni tehcirinde vazifesini kötüye kullanarak ölümlere sebep olduğu gerekçesiyle” ölüme mahkûm edilmiş; Beyazıt Meydanı'nda asılarak karar yerine getirilmiştir; tarih 8 Nisan 1919.

Ermeni meselesi ne idi ve olaylar niçin bu noktaya gelmişti? Kabaca konuya değinmek istiyoruz.

Yüzyıllar boyu Osmanlı topraklarında huzur ve güven içinde yaşayan Ermeniler, Osmanlı'ın zayıflamaya başladıkları bir zamanda, dış güçlerin tesiriyle devlet kurma hayaline kapılıp yer yer isyan çıkarırlar; kadın, çocuk, ihtiyar demeden sivil halkı katlederler. İmparatorluk zaten büyük gaile içindedir. Ermenilerin “içeriden” vuruşları devleti güç durumda bırakır. Başta bulunan İttihat ve

Terakki hükümeti bir kanun çıkartarak Ermenilerin tehcirine karar verir. Sadrazam Talat Paşa'nın imzasıyla yayınlanan ve 14 Mayıs 1331 (1915) tarihinde yürürlüğe giren kanunun metni şöyledir:

Madde 1: Sefer vaktinde ordu, kolordu ve tümen komutanları ve bunların vekilleri ve müstakil mevki komutanları ahali tarafından herhangi bir surette hükümetin emirlerine, memleketin müdafaasına ve asayişin muhafazasına ait icraat ve tertibat karşı gelme ve silahlı tecavüz ve dayanma görülürse derhal askeri kuvvetlerle en şiddetli surette tedibat yapmaya, tecavüz ve direnmeyi esasından yok etmeye izinli ve mecburdur.

Madde 2: Ordu, müstakil kolordu, tümen komutanları askeri kampları mebnî veya casusluk ve hainliklerini hissettikleri köy ve kasaba ahalisini tek tek veya topluca diğer yerlere sevk ve iskân ettirebilirler.

Madde 3: İşbu kanun neşri tarihinden geçerlidir. 13 Recep 1333 ve 14 Mayıs 1331 (1915).

Dahiliye Nezâreti, o sıra Boğazlıyan Kaymakamı ve Yozgat Mutasarrıf Vekili olan Kemal Bey'e bir şifreli telgraf çeker: “Kazanın dahilinde bulunan bilumum Ermenileri 24 saat zarfında yola çıkaracaksınız, bunların sevk edileceği istikamet Suriye'dir. Şifrenin alındığının acele bildirilmesi”

Kemal Bey kaza hudutları içindeki Ermenilerin tehcirini emreder ve bizzat uygulamaya girişir.

Mondros Mütârekesi'nden sonra İtilaf Devletleri'nin baskısıyla Damad Ferit Hükümeti, Ermeni tehcirinde suçlu gördükleri yöneticileri Divân-ı Harbe sevkeder. Bunlardan biri de idealist vatansever Boğazlıyan Kaymakamı Mehmet Kemal Bey'dir. Hayret Paşa başkanlığında kurulan mahkemede, belîğ bir savunma yaparak şöyle der:

‘... Savaşta yenilişimizin aleyhimizde meydana getirdiği hezeyanı durdurmak maksadıyla, iddia makamının da isteği üzerine kurbanlar verilmesi bir siyaset icabı sayılıyorsa bu kurban ben olamam. Siz kurban seçmekle değil, ancak hak ve adaletle hüküm vermek vicdani görevini taşıyan bir yüksek heyetsiniz. Mutlaka kurban aranıyorsa her halde

bütün bu işlerin tertipçisi ve idarecisi olarak benim gibi küçük bir memur bulunacak değildir”.

“Toplama şahitler” ise Kemal Bey’i en ağır şekilde suçluyorlar. İngilizler ve Ermeniler idam cezası vermesi için Hayret Paşa’ya baskı yapıyorlardı. Baskılar karşısında Hayret Paşa çekilir, yerine “Nemrut” lakabıyla tanınan Mustafa Paşa tayin edilir.

Kemal Bey “peşin hükümlü” Nemrut Mustafa Paşa başkanlığındaki mahkeme tarafından 8 Kasım 1919’da idama mahkûm edilir. Bu, “savaş suçlusu” aleyhine verilen ilk idam cezası idi.

İdam kararı tasdik edilmek üzere saraya gönderilir.

Padişah Mehmed Vahideddin kararı tasdik etmek istemez. “Bu yoldaki hükümler devam edecek olursa, iş intikam ve bilahare mukatele şeklini alacağından çekinerek” şeyhülislâm tarafından fetva verilmesini talep eder. Mustafa Sabri Efendi şu yolda bir fetva verir:

“Divân-ı Harb-i Örfi tarafından idama mahkûm edilen Kemal’in muhakemesi hak ve adle muvafık bir surette icra edilmiş olduğu takdirde hakkında sâdir olan hükm-i idamın derûn-ı varakada Muharrer fetva ve nûkûl-i şer’iyyeye muvafık olduğu varest-i arzdir”.

Padişahın idam kararına karşı çıkacağını anlayan Dahiliye Nazırı Mehmet Ali Bey ile Adliye Müsteşarı ve İngiliz Muhibleri Cemiyeti Reisi Said Molla, padişahı kandırması için Damad Ferit Paşa’yı saraya göndermişlerdi. Karar saraydan çıktıktan sonra Bekirağa Bölüğü’nde kalan Kemal Bey akşamın alacakaranlığında buradan alınarak Beyazıt Meydanı’na getirilir. İdam sehпасının etrafını polis ve jandarma sararak, halk yaklaştırılmaz. Kemal Bey sehpa halka dönerek son sözünü söyler:

“Sevgili vatandaşlarım, ben bir Türk memuruyum. Aldığım emri yerine getirdim. Vazifemi yaptığımı vicdanım emindir. Sizlere yemin ederim ki ben masumum, son sözüm bugün de budur, yarın da budur. Ecnebi devletlere yaranmak için beni asıyorlar. Eğer buna adalet diyorlarsa kahrolsun adalet!” Meydana yığılan on binler hep bir ağızdan bağırır:

“Kahrolsun böyle adalet!...” Kemal Bey sözüne devam eder:

“Benim sevgili kardeşlerim, asil Türk milletine çocuklarımı emanet ediyorum. Bu kahraman millet, elbette onlara bakacaktır. Vatan uğrunda cephede ölen bir insan gibi şehit gidiyorum. Allah vatan ve milletimize zeval vermesin. Amin!”

Halk hıçkırığa hıçkırığa ağlamaktadır.

Meydanı gören eski rektörlük binasının penceresinden devrin Adliye Müsteşarı Said Molla’nın cellatları paylayan bağirtisi duyulmaktadır:

“Söyletmeyin bu alçak herifi! Hemen asın bu k...”

Az sonra 35 yaşındaki gencecik büyük vatansever dar ağacında sallanıyordu.

Köşe başlarını tutan Fransız ve İngiliz askeri halkı güçlkle dağıtmışlardı. O akşam Bayezid Camii'nin gasilhanesine bırakılan Kemal Bey'in naaşı sabah buradan alınarak Kadıköy'deki teyzesinin evine götürüldü. 10 Nisan 1919'da vasiyeti üzerine, Kadıköy Mahmut Baba türbesinde oğlunun mezarı yanına gömüldü. Cenazesi büyük bir törenle kaldırılmıştır. Töreni Kadıköy, Mecidiyeköy, Üsküdar Dergâh Şeyhi Münib Efendi idare eder. Çok sayıda subay ve erin de katıldığı cenazeyi tıbbiye talebeleri "Türklerin büyük şehidi Kemal Bey" yazılı bir çelenkle karşılarlar. Cenaze alayı geçerken Kadıköy İtfaiye Karakolu önündeki bir manga asker selam durur. Tabut omuzlar üzerinde değil, bir çığ gibi büyüyen kalabalığın elleri üzerinde kabristana getirilir.

Kemal Bey'in üzerinden çıkan vasiyeti tarihe bir belge olarak kalacaktır:

"Merhum sevgili oğlum Adnan'ın medfun bulunduğu Kadıköy Kuşdili çayındaki kabristanda yavrumun yanında gömülmemi diliyorum. Teyzem ve kardeşim Kadıköyü'nde sakindirler. Teyzemin adresi Mühürdar Caddesi'nde 67 numaralı hanedir. Adı İsmet Hanım'dır. Defin masrafı teyzeme tevdi" buyurulmalıdır. Kabir taşım, hamiyetli Türk ve Müslüman kardeşlerim tarafından dikilmeli ve üstüne şöyle yazılmalıdır: Millet ve memleket uğrunda şehit olan Boğazlıyan Kaymakamı Kemal'in ruhuna Fatih!.. Perişan zevcem Hatice'ye, yavrularım Müzehher ve Müşerreffe muavenet edilmesini, yavrularımın tahsil ve terbiyesine ihtimam buyurulmasını vatandaşlarımdan beklerim."

"Babam, Karamürsel aşar memuru'l-sâbık Arif Bey de acizdir. Kardeşim Münir de kimsesizdir. Bunlara da muavenet olunursa memnun olurum. Türk milleti ebediyyen yaşayacak, Müslümanlık asla zeval bulmayacaktır. Allah millet ve memlekete zeval vermesin. Fertler ölür, millet yaşar, inşallah Türk milleti ebediyete kadar yaşayacaktır".

30 Mart 1335

Boğazlıyan Kaymakam-ı sabıkı Kemal.

Millet onu unutmadı. Türkiye Büyük Millet Meclisi 14 Ekim 1922'de çıkardığı özel bir kanunla "Milli Şehit" olarak kabul etti. Boğazlıyan'da bir mahalle ve bir ilkokul "Milli Şehit" in adını taşır.

"Milli Şehid"imizi şehadetinin 80. yılında rahmetle anıyoruz. Nur içinde yatsın.

BOĞAZLIYAN KAYMAKAMI KEMAL BEY

1885'te Beyrut'ta doğmuştur. Gümrük Başkatibi Arif Bey'in oğludur. 1912'de Gebze, 1913'te Karamürsel, 1915'te Boğazlıyan Kaymakamlıkları'nda bulunmuş, bilahare İzmit Sancağı Muhacirin Müdürlüğü'ne tayin olunmuştur.

Son vazifesinde iken 13/6/1918'de mütarekenin karışık ortamında bir kısım politikacıların ve Ermeni komitacılarının zorlaması sonucu memuriyetten azledilmiş ve mahkemeye sevk edilmiştir. Konya İstinaf Mahkemesi'nde beraat etmesine rağmen, yine politik baskılarla tevkif edilerek İstanbul'a götürülmüş ve galip devletlerin baskısına dayanamayan İstanbul Hükümetince Hayret Paşa divanına sevk edilmiş, sözde bir mahkemeden sonra idama mahkûm edilmiş. 10 Nisan 1919 Perşembe günü de asılarak hüküm infaz edilmiştir.

Ertesi günü büyük bir halk topluluğu tarafından buraya defnedilen Kemal Bey'in idamı milli uyanışın ve İstanbul Hükümetinin kamu oyunda mahkûmiyetinin ilk açık belirtisi olmuş, mezarının başında bir tıbbiyeli şöyle feryat etmiştir: "Kemal sen şu anda toprağa ektiğimiz bir çiçeksin. Orada büyüyecek dalların o kadar ki, seni bu akıbete layık görenlerin hepsini paramparça edecekler, intikamın behemal alınacaktır Kemal".

Kemal Bey, TBMM'ce 14 Ekim 1922 tarihinde çıkarılan bir kanunla "Milli Şehit" olarak tescil edilmiştir.

Ruhu şad olsun.

(Tekin Erol- Kaynak: Türk Dünyası Tarih Dergisi Mayıs 1988 Sayı: 17 Sayfa: 44-46)

“İÇ GÜVENLİK PAKETİ”

KONCUK:

**BU KANUN NAMUSSUZLARI DEĞİL,
NAMUSLU İNSANLARI
SUSTURMAYA YÖNELİKTİR**

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk, TBMM’de görüşmeleri olaylı bir şekilde tamamlanan ve Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından onaylanarak kanunlaşan İç Güvenlik Yasası’na ilişkin değerlendirmelerde bulundu.

“Demokratik ülkelerde vatandaşları makul şüpheli olarak gözüaltına alma hakkı olamaz” diyen Genel Başkan İsmail Koncuk, esas amacın muhalif sesleri kısmak olduğunu söyledi. Koncuk, değerlendirmesinde; “İç Güvenlik Kanunu terörle mücadele etmek, Molotof kokteyli atanları caydırmak içindir, diyenler, milleti saf yerine koymaktadır. Demokratik bir ülkede, yolda yürüyen insanları dahi, makul şüpheli diye gözüaltına alma hakkı, diye bir düzenleme asla kabul edilemez. Bu Kanunun çıkması halinde, en basit sendikal eylemi yapanlar dahi makul şüpheli, denilerek gözüaltına alınabilecektir. Esas amaç, İktidara yönelik tüm muhalif sesleri kısmaktır. Bırakınız demokrasiyi sindirmiş insanları, yüreğinde demokrasi kırıntısı olan, akli başında hiçbir insan bu tuzağa düşmez. Terörle mücadele etmek yerine, onlarla masaya oturanların iç güvenlik diye bir derdi olamaz. Bu Kanun namussuzları değil, namuslu insanları susturmaya yöneliktir.” dedi.

O hem milli bir kahraman, hem de halkını 'bedava' muayene eden bir başarılı doktordu...

Kıbrıs Türküne kendini adanmış bir lider: Dr. Fazıl Küçük

Ada'da Türklerin eli kanlı Rumlara karşı direnişini sağlayan Kıbrıs Türk Mukavemet Birliği'nin kurucusu olan Dr. Fazıl Küçük, fakir halkın Lefkoşa'ya en fazla uğradığı gün olan cuma günleri halktan ücret talep etmeksizin onları muayene etti. Ve bunu doktorluğu bıraktığı son güne kadar sürdürdü.

Dr. Fazıl Küçük, 14 Mart 1906 Lefkoşa kazasına bağlı Ortaköy'de dünyaya geldi. İlköğrenimini ve orta öğreniminin bir kısmını Lefkoşa'da yaptı. Orta öğreniminin geriye kalan kısmını İstanbul'da Özel İstiklal Lisesi'nde tamamladı. Mezun olduktan sonra İstanbul Tıp Fakültesi'nin birinci sınıfını tamamlayıp sırasıyla Fransa ve İsviçre'ye gitti.

Lozan Üniversitesi'nde tıp tahsilini bitirdikten sonra bir klinikte ihtisas yaparak dahiliye uzmanı oldu. 1937 yılının Mayıs ayında Kıbrıs'a dönerek, Lefkoşa'da serbest doktor olarak çalışmaya başladı. Halkçı kişiliğinden ve mesleğindeki başarısından dolayı kendisini topluma çok çabuk sevdirdi. Fakir halkın ve köylülerin Lefkoşa'ya en fazla uğradığı gün olan cuma günleri halktan ücret talep etmeksizin onları muayene etti. Ve bunu doktorluğu bıraktığı son güne kadar sürdürdü. Dr. Fazıl Küçük'ün aktif siyasi hayata atılması, her ne kadar Ada'ya döndüğü 1937 yılında başlarsa da, siyasi faaliyetleri ve köşe yazarlığı 1931 yılına kadar uzanır. Henüz bir üniversite öğrencisi iken, Türk maarifinin İngiliz müdürler tarafından yönetilmesinde ısrar eden 'Kavanin Meclisi'nin Türk üyelerine karşı çetin bir mücadeleye girdi. Siyasi hayatı boyunca, Türk okulları ile Vakıflar İdaresi'nin Türk halkına devredilmesi için İngiliz Koloni İdaresi'ne karşı savaş açtı. Kıbrıs Türk halkının örgütlenmesi ve kendi meslek kuruluşlarının altında faaliyet göstermesi için yıllarca uğraştı.

"Halkın sesini duyan, işiten yok." sözlerinden yola çıkarak, halkın sorunlarını dile getirmek için bugün Ada'nın en eski basın organı olan "Halkın Sesi" gazetesini 14 Mart 1942 tarihinde kurdu.

Dr. Fazıl Küçük halkın şikayetlerine Halkın Sesi Gazetesi'nde yer verir.

Dr. Fazıl Küçük'ün siyasi hayata atılması 1937'de üniversite yıllarda başladı; 18 Nisan 1943'te Kıbrıs Adası Türk Azınlık Kurumu (KATAK)'nın kurucuları arasında yer aldı.

Rum isyanlarının ardından 21 Mart 1943'te yapılan belediye seçimlerinde muhaliflerine karşı büyük farkla zafer kazanan Dr. Fazıl Küçük altı yıl Lefkoşa Belediye Meclis Üyesi görevini üstlendi.

23 Nisan 1944 'te Kıbrıs Milli Türk Halk Partisi'ni (KMTHP) kurdu.

Evkaf İdaresi'nin Türk halkına devredilmesi için 29 Kasım 1948 yılında tüm köylerden gelen büyük bir miting düzendi.

Akabinde Şeriyet Mahkemeleri'nin yerine Türk Aile Mahkemeleri kurulur. Müftülük makamı tekrardan oluşturulur. Türk Tali Okullarının ve Evkaf'ın İngilizler'den Türk halkına devredilmesi gerçekleşir.

Ada'nın Yunanistan'a bağlanmasını önlemek amacıyla 23 Ekim 1949'da KATAK, KTMHP'nin çatısı altına girer. 15 Ağustos 1955'te partinin ismini kongre kararıyla "Kıbrıs Milli Türk Birliği" olarak değiştirilir. 1 Nisan 1955'te Kıbrıs

Türk Mukavemet Birliği (KITEMB) örgütünü kurar.

Eylül 1955 tarihinde 'Volkan Teşkilatı' nı kurar.

1958'de hız kazanan EOKA faaliyetlerine karşı Türkiye'de Kıbrıslı Türklerin davasından ve mücadelesinden bahsederek Türkiye'deki halkının da bu mücadeleyi benimsemesi için büyük mitinglerde konuşmalar yapar.

Kod Adı: AĞRI

1 Ağustos 1958 'Türk Mukavemet Teşkilatı' nı (TMT) kurar. Örgüt içindeki kod adı "Ağrı" olan Küçük'ün esas görevi Türkiye'den silah ve asker yardımı yapılmasını sağlamaktır.

1959 yılında Türkiye ile Yunanistan arasında yapılan Zürih Anlaşması'nın ardından Londra'da yapılan konferansta Kıbrıs Türk halkını temsil eder ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluş anlaşmasını imzalar. Bu cumhuriyetin anayasasına göre Cumhurbaşkanı Muavini Türk olacaktı. Kıbrıs Türk halkı da onu bir kurtarıcı olarak görmekteydi ve 3 Aralık 1959 tarihinde yapılan seçimi rakipsiz olarak kazanır.

Rumların 21 Aralık 1963 tarihinde 'Kanlı Noel' diye adlandırılan Türklere karşı silahlı saldırılarının ardından oluşturulan Genel Komite'nin başkanı olur. Bu komitenin yerine 1967 yılında 'Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi' kurulur ve onun başına da yine Dr. Fazıl Küçük geçer.

Cumhurbaşkan Muavinliği ile Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi görevini 18 Şubat 1973 tarihinde bırakır. Ancak 1983 yılında hastalanır ve 15 Ocak, 1984 tarihinde yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak Londra'da tedavi gördüğü hastanede 78 yaşında hayata gözlerini yumar. "Tanrı Kıbrıs Türkünü korusun, onun yanında olsun" diyerek canından daha çok sevdiği halkına veda eder.

Naaşı Kıbrıs'a getirilerek 23 Ocak 1984 tarihinde Lefkoşa yakınlarındaki Hamitköy'de bulunan Anıt Tepe'ye defnedilir.

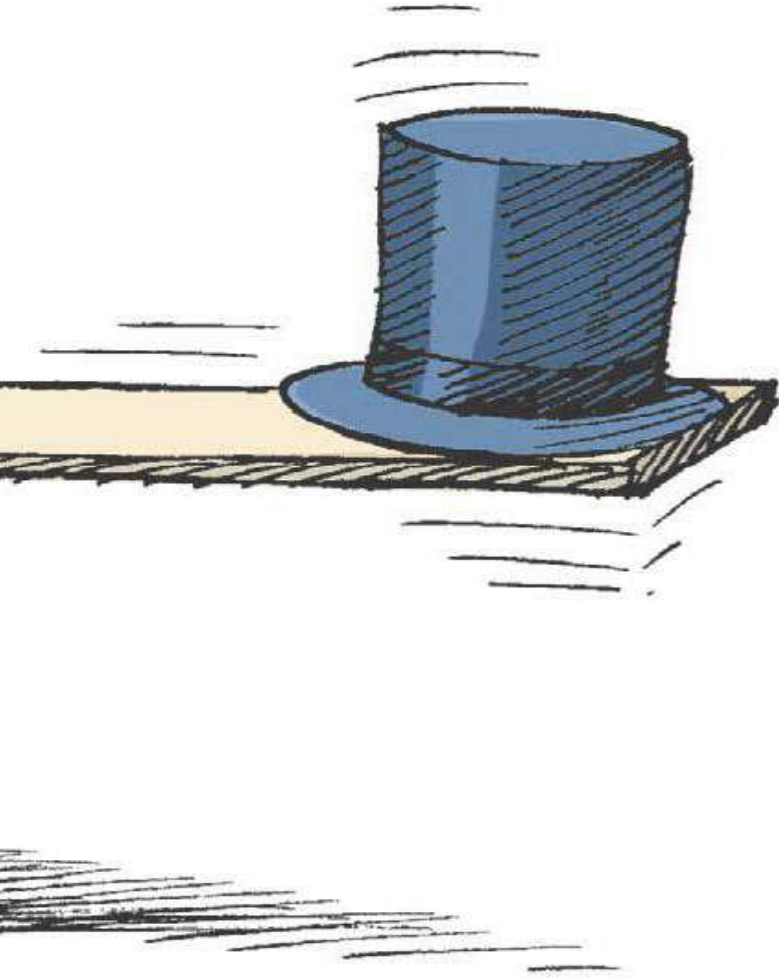

Ercan HAN
Türkiye Kamu-Sen AR-GE Koordinatörü

KAYIT DIŞI EKONOMİ VE YOLSUZLUK

A. Tanım

Günümüzde ülkelerin en önemli sorunlarından biri de yolsuzluk (çürümüşlük) olarak tanımlanan unsurun temelini oluşturan kayıt dışı ekonomidir. Kayıt dışı ekonomi; nedenleri, sonuçları ve işleyişi bakımından son derece karmaşık bir yapıya sahiptir. Bu bakımdan etkisi de çok yönlü olmaktadır.

Kayıt dışı ekonomi; yeraltı ekonomisi, yasadışı ekonomi, suç ekonomisi, gayri resmi ekonomi, gölge ekonomi, marjinal ekonomi, illegal ekonomi, vergi dışı ekonomi, karaborsa ekonomi, nakit ekonomisi, paralel ekonomi gibi tanımların tümünü kapsamaktadır. Bu çerçevede kayıt dışı ekonomi; kamu idarelerinin denetiminin dışında kalan, üretime konu olan ve yapılan hizmetlerin hiçbir belgeye ve gerçek kayıtlara dayandırılmadan gelir elde edilmesi, elde edilen bu gelirin devlet otoritelerinden saklanarak vergi kaçırılması olarak tanımlanabilir.

Bilinen istatistiki yöntemlere göre tahmin edilemeyen ve GSMH hesaplarını elde etmede kullanılamayan gelir doğurucu faaliyetlerin tümü olarak¹ tanımlanan kayıt dışılık; yeraltı ekonomisi, yarı kayıtlı ekonomi ve hiç kayıtlara girmeyen ekonomi şeklinde üç grupta toplanabilir.² Sayılan bu üç unsurun ortak özelliği, elde edilen gelirin bir kısmının ya da tamamının kayda geçirilmemiş olması ve gerçek gelirler üzerinden ödenmesi gerekenden daha az veya hiç vergi ödenmemesidir.

B. Kayıt Dışılığın Nedenleri

Günümüzde kayıt dışılık, dünyanın hiçbir ülkesinde tam olarak çözülebilmemiş değildir. Kayıt dışılığın ortaya çıkmasında ve boyutlarının genişlemesinde birçok faktör rol oynamaktadır.

Bu faktörler;

- Ekonomik ve finansal faktörler,
- Hızlı nüfus artışı ve köyden kente göç,
- Ülkedeki gelir dağılımındaki adaletsizlik,
- Siyasi istikrarsızlık,
- Yasaların sık sık değiştirilmesi,
- Yasaların açık ve anlaşılır olmaması,
- Vergi oranlarındaki yükseklik,
- Kamu otoritelerinin denetimindeki yetersizlik,
- Kamu kurumları arasındaki iletişim eksikliği,
- Zayıf kurumsallaşma ve yaptırımların yetersizliği,
- Özel finans kuruluşları ile kamu kurumları arasındaki bilgi akışındaki eksiklikler,
- Gelişen teknolojinin iyi kullanılamaması,
- Firma düzeyinde iç ve dış piyasalarda rekabet gücünün azalması,
- Firmalar açısından kayıt dışı kalmanın avantajları,
- Küreselleşmeye bağlı esnek üretimin ortaya çıkması,
- Krizler,
- Yüksek enflasyon,
- Siyasetçi, bürokrat ve özel sektör ilişkilerinin dejenerasyonu şeklinde sıralanabilir.

Bir ülkenin sahip olduğu ekonomik yapı ve buna bağlı yapısal özellikleri kayıt dışılığın ortaya çıkmasında önemli rol oynar. Kayıt dışı ekonominin şekillenmesinde ağırlıklı olarak siyasi, hukuki, demokratik ve sosyo-ekonomik yapıların ön plana çıktığı görülmektedir.

C. Kayıt Dışı Ekonominin Boyutları

Küresel büyüklüğü 3 trilyon dolardan fazla olarak tahmin edilen ve gelişmiş ülkelerde dahi GSYİH'nın %10-15 büyüklüğüne ulaşan kayıt dışı ekonomi, dünyadaki birçok ülkeyi tehdit eden bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.³

Schneider ve Enste 2000 yılında yapmış olduğu çalışmalarda bazı ülkelerin kayıt dışılık oranlarını ölçmüştür. Buna göre ABD, Japonya, İsveç, Singapur gibi gelişmiş ülkelerde kayıt dışı ekonominin büyüklüğünün %8 ile %15 arasında değiştiği görülmektedir. Gelişmiş ülkelerde kayıt dışılık oranı %15 dolayındadır.⁴

Kayıt dışılık İsviçre'de %8,8; Avusturya'da %10,2; İngiltere'de %12,6; Hollanda'da %13; Fransa'da %15,3; Portekiz'de %22,6; Belçika'da %23,2; İtalya'da %27 olarak tahmin edilirken Türkiye'de kayıt dışı ekonominin GSYİH'nın %30'u kadar, kayıt dışı istihdamın ise toplam istihdamın %35,7'si olduğu tahmin edilmektedir.

D. Kayıt Dışılığın Bir Unsuru Olarak Yolsuzluk

Çürüme ya da diğer adıyla yolsuzluk, her ne kadar son yıllarda sıkça gündeme gelse de aslında oldukça eski bir geçmişe sahiptir. Son yıllarda Türkiye'de yolsuzluklarla ilgili önemli söylentiler ve bakanlara kadar uzanan soruşturmalar, rüşvet ve yolsuzluk illetinin ne denli ciddi boyutlara ulaştığını ortaya koymaktadır. Yaşanan gelişmeler çürümenin yalnızca alt yetki gruplarında değil, en üst düzey yönetim kademelerine kadar ilerlediğini göstermektedir. Ülkemizin geleceğini karartan asıl sorun da rüşvet ve yolsuzluğun üst düzey bürokratlar, yargı üyeleri ve siyasilere kadar ulaşan bu akıl almaz boyutudur.

Yolsuzluk incelenirken sadece devletin içindekileri görmek, konunun bir diğer muhatabı olan devletin dışındakileri gözardı etmek anlamına gelecektir. Bu doğrultuda yolsuzluğun iki şekilde tanımlanması mümkündür. İlki devletin dışındaki kişilerin kendi çıkarlarına doğrudan katkıda bulunacak şekilde, mevcut yasalardan yada politikalarından kaçınmak suretiyle veya mevcut yasaların yada politikaların değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması suretiyle, bu işlemi yapanlara belli bir kaynak aktarmaları şeklindedir. İkincisi ise devletin içindeki kişilerin,

kendi mevkilerini kullanarak, kendilerine ve yakın dostlarına, doğrudan veya dolaylı olarak çıkar sağlamak ve bu doğrultuda bazı yasa ve politikaları yürürlüğe koymak veya yürürlükten kaldırmak suretiyle yapılmaktadır. Bu döngü ülkemiz açısından ele alındığında öylesine iç içe girmiştir ki, bazı durumlarda her iki yolsuzluk şeklini de bir arada görmek mümkündür.

Neresinden bakılırsa bakılsın yolsuzluğun içinde ahlaksızlık, kanunsuzluk ve suistimal unsurları bir arada bulunmaktadır. 1980'li yıllardan sonra dünyada meydana gelen sosyal ve ekonomik değişimler, toplumların ahlak ve servet anlayışlarını da derinden etkilemiştir. Özellikle son 10 yılda Türkiye'de meydana gelen toplumsal değişim, insan ihtiyaçlarını sonsuza doğru geliştirirken; ahlak, kanunlara uyma ve toplum çıkarlarını kişisel çıkarların üstünde tutma eğilimlerinin aşınmaya uğramasına yol açmıştır. Artan ihtiyaçları karşılamak yolunda, mevki ve servet edinimi için her türlü hilenin, birey nezdinde mübah görüldüğü bir kişilik yapılanması oluşturulmuştur.

Gelişmekte olan ülkeler başta olmak üzere, birçok devletin ekonomik yaşama müdahalesi, çok sayıda yasal düzenleme ve kurallar çerçevesinde yürütülmektedir. Bu mevzuat ve kuralların vatandaş açısından karmaşıklığı bürokratlara büyük bir güç vermekte ve yolsuzluğa fırsat yaratmaktadır.⁵ Vergi uygulamaları ve teşvikleri yolsuzluğa yol açabilecek boyutlar taşıyabilir. Özellikle de vergiler veya özel düzenlemelerin uygulanması yada bir kamu hizmetinin sağlanması için kamu görevlilerinin direkt sorumluluğunun olduğu, özel ve kamu sektörünün birbirini etkilediği durumlarda yolsuzluğun ortaya çıkması çok daha büyük olasılık taşımaktadır.⁶

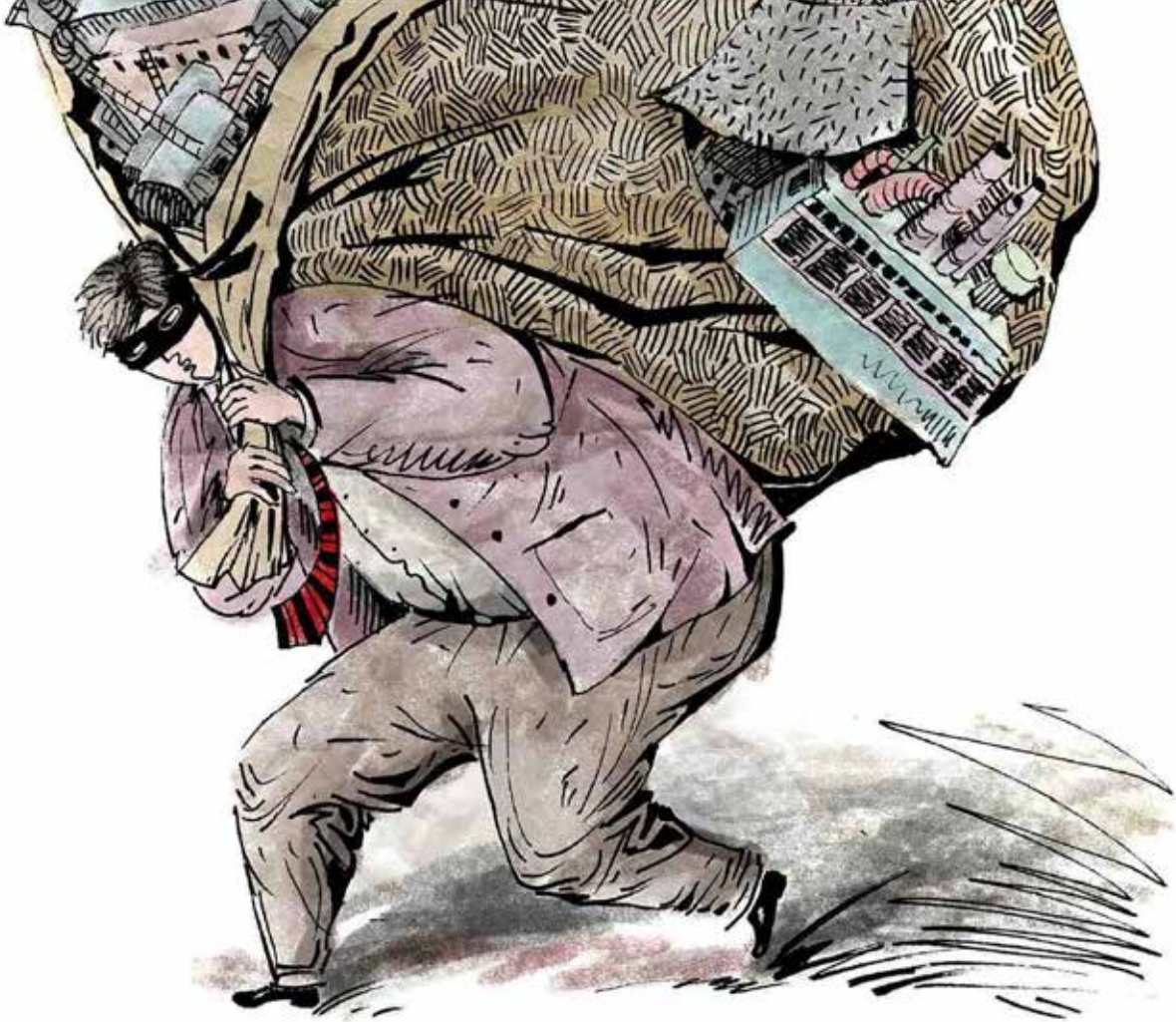
Yolsuzluğun olması için bir kamu görevlisi, keyfi bir iktidar, bu kamu görevlisi tarafından iktidarın kötüye kullanılması ve aynı veya nakdi bir faydanın elde edilmesi gereklidir. Bu durum iki genel nedenden ortaya çıkmaktadır. Birincisi, hizmetlerin sunumu

sırasında kurallara uyma zorunluluğu nedeniyle yavaşlayan sistemi hızlandırmak isteği; ikincisi, hukukun zorunlu kıldığı halleri aşabilmek için kamu görevlilerinin hizmet sunmak durumunda oldukları kişilerden rüşvet almalarıdır.⁷

Türkiye'de kamusal boyutta en çok yolsuzluk yapılan alanlar kamusal istihkak ve sözleşmeler, ihracat ve ithalat izni veren lisanslar, arazilerin parsellenmesi, devlet gelirlerinin toplanması (gümrük veya vergiler), hükümet atamaları ve belediyeler olarak tespit edilmiştir.⁸

Her ne kadar bürokrasinin yoğun ve devletin etkin olduğu piyasalarda yolsuzluklarla daha sık karşılaşıldığı varsayımı genel kabul görmüş bir fikir olsa da devletin etkin olduğu İskandinav ülkeleri ve Kanada'nın yolsuzluğun en düşük seviyede seyrettiği ülkeler olması, önemli olanın kanunlar değil kanunları ve bürokrasiyi uygulayan kişiler olduğu gerçeğini bir kez daha gözler önüne sermektedir. Buna karşın gelişmekte olan ülkelerde yolsuzluk üst düzeydedir. Yolsuzluğun diğer etki alanları arasında ise düzenlemeler ve yetkiler (işyeri ruhsatı almak, vergi vermek, araba alımı, emlak komisyonları), piyasa fiyatlarının altında mal ve hizmet temin etmek ve partilerin finansmanı konuları sayılabilir. Bürokrasinin kalitesi, kamu sektöründeki ücret seviyeleri, ceza sistemi, kurumsal kontrollerin etkisizliği ve yöneticilerin kötü örnek teşkil etmeleri de yolsuzluğa etki eden faktörler olarak ortaya çıkmaktadır.⁹

Bunun yanında bürokrasi - medya - siyaset üçgeninde ortaya çıkan yolsuzluklar da her geçen gün artmaktadır. Günümüzde medyanın siyaset üzerinde ve siyasilere duyulan sempati ve güven bağlamında ne denli önemli olduğu inkâr edilemez bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Medya patronlarının kamu ile ilişkili başka iş kollarında da faaliyet göstermeleri, medya ve siyaseti karşılıklı çıkarlar konusunda bir araya getirmektedir.

91 yıllık cumhuriyet tarihi boyunca ortaya atılan yüzlerce yolsuzluk iddiasına karşın bugüne kadar Yüce Divan'da sadece 12 eski bakan yargılanmıştır. Söz konusu bakanlardan beşi beraat ederken, bir bakan da yol açtığı zararı ödemeye mahkûm olmuştur. Adları yolsuzluk dosyalarında geçen onlarca eski bakan gizli hesaplaşmalar, anlaşmalar sayesinde Yüce Divan'a çıkmaktan kurtulmuştur.

E. Kayıt Dışılığın ve Yolsuzluğun Etkileri

Kayıt dışı ekonominin ve buna bağlı olarak ortaya çıkan yolsuzluğun; devlet yönetimi, ekonomi, iş piyasası, rekabet alanı, sosyal barış ve güvenlik üzerinde olumsuz etkileri bulunmaktadır ancak gelir dağılımı, demokrasi ve hukuk düzeni üzerinde yarattığı etki son derece önemlidir.

İstatistikî anlamda kayıt dışılığın olumsuz etkileri, kaynağından eksik ve hatalı olarak gelen verilere göre hazırlanan göstergeleri temel alarak oluşturulacak politikaların ve alınacak önlemlerin uygulamada başarısız olması ve istenmeyen sonuçlara yol açması şeklinde, dolaylı olarak ortaya çıkmaktadır.

Kayıt dışı ekonominin büyümesi, ekonomide olumsuz etkiler yaratarak bütçe açıklarına, haksız rekabete yol açarak milli gelirin adaletsiz dağılımına ve kaynakların verimsiz kullanımına yol açmaktadır. Devletin vergi gelirlerinin azalması sonucunda, devletin borçlanma ihtiyacının ortaya çıkması ve faiz oranlarının yükselmesi nedeniyle yatırımların düşerek, işsizliğe ve kayıt dışı istihdama neden olan kayıt dışılık kamu hizmetlerinin etkinliğinin ve kalitesinin düşmesine de kaynak teşkil etmektedir.

Kayıt dışı faaliyetlerin artması, toplumun ahlaki değerlerinin bozulmasına ve yasadışı faaliyetlerin yaygınlaşmasına neden olmaktadır. Bu tür faaliyetlerin artması devlet otoritesine olan güveni azaltır; bireyler sorunlarını rüşvet, suiistimal ve mafya gibi yasa dışı yollardan çözme yoluna gider. Kayıt dışılık, devlete karşı bir başkaldırı (ekonomik anarşi) yaratarak devlet otoritesini sarsar ve moral değerleri bozar.¹⁰

Kayıt dışı görülen ekonomilerde en büyük sorunlardan biri de çalışma hayatını olumsuz yönde etkileyen kayıt dışı istihdamdır. Kayıt dışı çalışan birey, sosyal haklardan yararlanamadığı gibi sağlık ve sosyal yardım giderleri nedeniyle kamu harcamalarını artırıcı bir etki yaratır. Bu da sosyal güvenlik sisteminin etkin bir şekilde çalışmasını zorlaştırmaktadır. Bu durum aynı zamanda emek ve iş piyasasında çalışanların sendikal haklardan yoksun kalmalarına neden olmaktadır.

Kamusal alandaki kararların büyük çoğunluğu kamu malları hakkında olmaktadır. Hükümetlerin daha güvenilir ve daha etkin hizmet vermeleri, kaynakların etkin ve verimli bir şekilde kullanılmasına bağlıdır. Kamusal kazanç sürecinde kayıt dışı bir durum ortaya çıktığında, vergi verenlerin ödediği vergiler gereksiz projeler için kullanılır. Yani kayıt dışılık ve yolsuzluk, kamu mallarının maliyetlerine doğrudan etki eder ve fiyatları yukarı çeker. Mal ve hizmetlerin maliyetlerinde ve dolayısıyla fiyatlarında oluşan bu yapay artış ekonomik hayata zarar verir.

Ekonomik açıdan uygun olmayan verimsiz yatırımların desteklenmesi, ülkedeki mal ve hizmet fiyatlarını yükseltirken, kaliteyi ve standardı da düşürür. Ülkenin borçları ve bağımlılığı artar. Yüksek seviyedeki yolsuzluk, ülkelerin ekonomik büyümelerini de doğrudan ve olumsuz yönde etkiler.¹¹ Kamusal hizmet ve mallara yapılan uygunsuz ödemeler, mal ve hizmet kalitesini % 30 ile % 50 arasında azaltmaktadır.¹²

İster yolsuzluğun doğurduğu bürokratik engeller, isterse bürokratik engellerden kaynaklanan yolsuzluk diyelim, ülkemizi kısıvrak yakalamış ve bir batağa doğru sürüklemekte olan yozlaşma nedeniyle her yıl vatandaşlarımızın ödediği vergiler oluk oluk birilerinin cebine akmakta ve ülkemizin kaynakları tükenmektedir.

Kamusal hayatı çepeçevre sarmış olan yolsuzluk illetinin doğurduğu engeller, gerek yerli gerekse yabancı yatırımcıları ülkemizden kaçırmakta ve başka ülkelere yönlendirmektedir. Yolsuzluklar sonucunda yanlış yönlendirilen harcamaların verimli alanlara gitmesi engellenmekte, devletin vergi ve diğer gelirlerinin olabileceğinden daha düşük kalmasına neden olmaktadır.¹³ Büyüme tersine bir seyir izlemekte, yoksulluk artmakta, kamu hizmetleri için yapılan harcamalar azalmaktadır.

Kamuda yatırımların büyük çoğunluğunun verimsiz alanlara gitmesi sonucunda, kamu gelirleri azalmakta, gelirleri ve giderleri yolsuzluk kısıracında yok olan devlet de daha fazla vergi artışı ve daha fazla zam yaparak faturayı millete çıkarmaktadır.

F. Kayıt Dışı Ekonomi ve Yolsuzlukla Mücadelede Alınması Gereken Tedbirler

Kayıt dışının ve yolsuzluğun yok edilmesi bağlamında; ekonomide gereksiz yere bürokrasiyi artıran uygulama ve kontrollerin ortadan kaldırılması yerinde olur. Vergilerin basitleştirilmesi ve vergi idaresinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Yolsuzlukların asgariye indirilmesi için özellikle kamu ihalelerinde saydamlığın sağlanması önemlidir.

Kamu kuruluşlarında işe almalar tarafsız ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilmeli, yolsuzluğa ve usulsüzlüğe yol açacak hiçbir uygulamaya imkân sağlanmamalıdır.

İşte yükselme ve terfide “liyakat” ilkesinden asla vazgeçilmemelidir.

Toplumda yolsuzlukla mücadelede açıklık ancak

bilgi ve haberlerin özgür bir ortamda kamuoyuna aktarılması ile mümkün olur. Bunun için de en çok yazılı ve görsel basının tarafsızlığına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bağlamda medyanın olaylar karşısında tarafsız kalabilecek yapıya sahip olması bir ön şart olarak gözükmektedir.¹⁴

Yolsuzluklarla mücadelenin güçlü ve devamlı olabilmesi için kamuoyunun hükümetler üzerinde baskı mekanizmalarını çalıştırması ve sivil toplum örgütlerinin bu konudaki duyarlılığını artırması bir gerekliliktir.

Aynı zamanda yargının, siyaset alanındaki yolsuzlukların üzerine daha sağlıklı gidebilmesi için dokunulmazlık zırhına sığınanların da yargı ve ceza kapsamına alınması zorunluluktur.

Kayıt dışı ve yolsuzlukla mücadele bir devlet politikası haline getirilmelidir. Ülkenin yapısı da göz önünde bulundurulmak kaydıyla, her sektörün özelliklerine uygun tedbirler geliştirilmelidir.

Denetim ve yaptırımlarda bulunan otorite boşluğu belirlenip, kayıt dışılık ve yolsuzluk kaynağında durdurulmalıdır.

Etkin bir denetim sistemi getirilmeli, bu bağlamda güçler ayrılığı ilkesini zedeleyecek her türlü müdahaleden kaçınılmalı, siyasetin yasama ve yargı üzerinde kurduğu baskılar yok edilmelidir.

Etkin bir vergi sistemi kurulmalı, vergi ceza sistemi hem adil hem de önleyici olmalıdır. Vergi affının doğurduğu adaletsizlikler göz önünde bulundurularak bir daha vergi affı çıkarılmayacağına dair kesin bir hüküm oluşturulmalıdır.

Bütün bu düzenlemelerin ötesinde yolsuzlukla mücadele için kesin bir siyasi kararlılık gerekmektedir. Yolsuzluğun önlenmesi çerçevesinde ne denli kanun ve düzenleme bulunursa bulunsun, bu kanunları uygulama yetenek ve azminde bir siyasi güce mutlak ihtiyaç vardır.

SONUÇ

Türkiye’de Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu, 3628 sayılı “Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu”, 4208 sayılı “Kara paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun” gibi pek çok kanun, yönetmelik ve kurallarla yolsuzluğun önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Ancak, burada unutulmuş bir şey var. Kanunları çıkaranlar da, uygulayanlar da, sorgulayanlar da bu ülkenin vatandaşlarıdır. Sonuçta ne kadar kanuni kısıtlama olursa olsun, muhataplar bireylerdir ve devletin, en az kanunlar kadar bireyleri de düzene sokması ve onları eğiterek bilinçlendirmesi gerekir. Gerekli eğitimden yoksun olarak, ahlaki ve milli bütün melekelerini kaybetmiş bir toplum karşısında hiçbir kanuni düzenlemenin etkisi umulduğu gibi olamaz. Bu, yalnızca yolsuzluk değil, tüm suçlar için aynıdır.

Ancak bilinçli toplumlar ve erdemli siyasetçilerle kurumalarda, ekonomik politikalarda, kamu yönetiminde ve kanunlarda yapılacak düzenlemelerin bir anlamı olabilir.

Kaynak:

- 1) Türkmen Derdiyok; “Türkiye’nin Kayıt Dışı Ekonomisinin Tahmini”, Türkiye İktisat Dergisi
- 2) Şinasi Aydemir; “Kayıt Dışı Ekonomi Üzerine”, Vergi Dünyası, sayı 161.
- 3) Osman Altuğ; a.g.m.
- 4) Metin Ercan; Kayıt Dışı Ekonomi ve Hızlı Tüketim Malları Sektörü”
- 5) Mircan Y. Tokatlıoğlu; Ekonomik Boyutuyla Yolsuzluk Olgusu ve Yolsuzlukla Mücadele
- 6) Berkman, 1994
- 7) Schleifer, 1994
- 8) Can Aktan, 1994
- 9) Aziz Kutlar, Fatih Doğanoglu; Türkiye’de 1980 Sonrası Yolsuzluklar.
- 10) Osman Altuğ; “Kayıt dışı ekonomi paradaki sıfırların artması rant arama ve enflasyon vergisi yönünden yeniden yapılanma”, yeni Türkiye, Eylül-Aralık 1998, sayı 23-24.
- 11) Mauro, 1995
- 12) Wade, 1982
- 13) Tuncer Baran; Yolsuzluk ve Rüşvetle Mücadele, 2000
- 14) Tuncer; a.g.e.

**TÜRKİYE
KAMU-SEN**

**TÜRKİYE
KAMUSEN**

aşkı...

"Sağlık Köşesi"

Prof. Dr. İhsan Ertenli

Behçet hastalığının görülme sıklığının en yüksek olduğu bölgenin Türkiye olduğu ve her bin kişiden 1-4'ünde Behçet hastalığı olduğu saptandı.

Hastalığın belirli doku grubu antijenlerinin görülme sıklığı ile ilişkili olduğu düşünülüyor.

BEHÇET HASTALIĞI EN SIK TÜRKİYE'DE GÖRÜLÜYOR

Türk İç Hastalıkları Uzmanlık Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Prof. Dr. İhsan Ertenli, Behçet hastalığının 1937 yılında Hulusi Behçet tarafından tanımlanmış olan, nedeni bilinmeyen iltihaplı bir hastalık olduğunu belirterek, "Behçet hastalığı dünyanın her yerinde aynı sıklıkta görülmez. Hastalığın görülme sıklığının en yüksek olduğu bölge ülkemizdir ve her bin kişiden 1-4'ünde Behçet hastalığı olduğu saptanmıştır" dedi.

Hastalığın belirgin özelliklerinin ağız içi ve genital bölgede tekrarlayan ülserler, ciltte kırmızı, ağrılı şişlikler, sivilceler, gözde kızarıklık ve bulanık görmeye yol açan atakları olduğunu ifade eden Ertenli, hastalığın diğer organ sistemlerini de tutabileceğini, bunlar arasında eklem, toplardamar ve atardamarlar, beyin ve bağırsak tutulumunun yer aldığını kaydetti.

Behçet hastalığının dünyada her yerde aynı sıklıkta görülmediğine dikkati çeken Ertenli, şöyle devam etti: "Hastalığın görülme sıklığının en yüksek olduğu bölge ülkemizdir ve her bin kişiden 1-4'ünde Behçet hastalığı olduğu saptanmıştır. Akdeniz'in doğusunda yer alan ülkelerde, Ortadoğu'da sık görülür. Bu bölgeden başlayarak Kore, Çin ve Japonya'ya kadar uzanan hat boyunca da Behçet hastalığının sık görüldüğü bilinmektedir. Bu coğrafi dağılım tarihi İpek Yolu üzerine denk geldiği için, Behçet hastalığını İpek Yolu Hastalığı olarak isimlendiren araştırmacılar da vardır. Hastalığın dağılımındaki bu özelliğin iklim ya da bir başka coğrafi nedenden daha çok, bu bölgede yaşayan insanlarda belirli doku grubu antijenlerinin görülme sıklığı ile ilişkili olduğu düşünülmektedir"

GENÇ ERKEKLERDE DAHA AĞIR SEYREDİYOR

Hastalığın erkek ve kadınları benzer sıklıkta etkilediğini ancak hastalığın seyrinin erkeklerde belirgin olarak daha ağır olduğunu ifade eden Ertenli, "Genç yaşta, genellikle 20 ila 30 yaşları arasında başlar. Tekrarlayan ağız yaraları en sık başlangıç bulgusudur. Hastalık bulguları yaşlanma ile sönme eğilimindedir" dedi.

Behçet hastalığının özellikle hastalığı genç yaşta başlayan erkeklerde ciddi seyretme potansiyeline sahip olduğuna işaret eden Ertenli, kadınlarda genellikle kalıcı hasar oluşturmayan, tekrarlayıcı deri ve eklem bulguları ile seyredirken genç erkeklerde göz ve damar tutulumu gelişme riskinin yüksek olduğunu kaydetti.

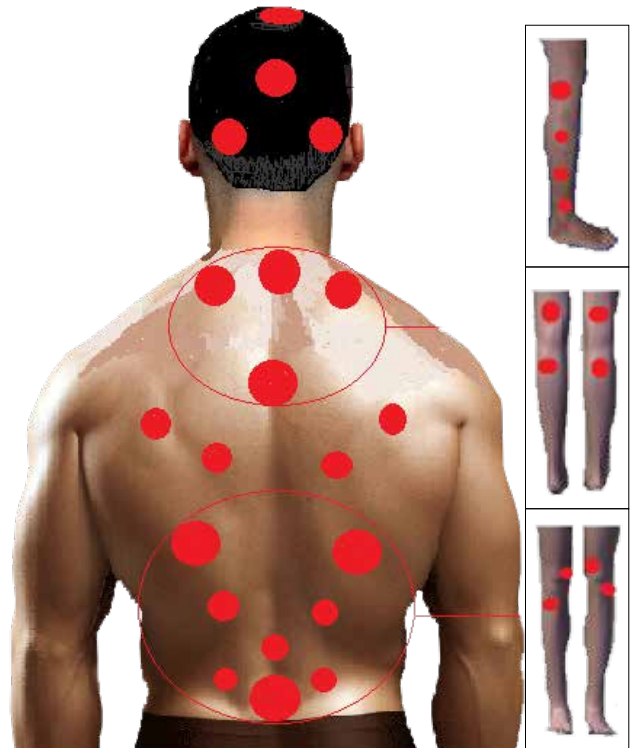
GÖZ TUTULUMU MEYDANA GETİRİYOR

Hastaların yaklaşık yarısında oluşan göz tutulumunun en önemli özrülülük nedeni olduğuna ve başta erkek hastalar olmak üzere %25 oranında ciddi görme kaybı ile sonlanacağına dikkati çeken Ertenli, şöyle devam etti:

"Göz tutulumu Behçet hastalığının en önemli organ tutulumlarından biridir. Hastalığın seyri boyunca hastaların %30-70'inde ortaya çıkar. Göz tutulumu genellikle hastalığın ilk yıllarında görülür ve erkeklerde kadınlara göre daha sıktır.

Behçet hastalığında göz tutulumu değişik şekillerde karşımıza çıkar. Anterior ve posterior üveit, hipopiyonlu iridosiklit, retinal vaskülit temel göz tutulum şekilleridir. Uzun dönemde tekrarlayan ataklar sonucu şineşiler, sekonder glokom ve katarakt gelişimi görülebilir. Kalıcı görme kayıpları ve körlük gelişebilir"

Atak tedavisinde, topikal tedavi olarak steroidli damlalar ve midriatikler, gerekirse intraoküler steroid enjeksiyonlarıyla birlikte atağın ağırlığına göre sistemik tedavi verilebileceğini belirten Ertenli, erken tanı ve tedavinin hastalığın istenmeyen sonuçlarını önlemede çok önemli olduğunu vurguladı.

"Sağlık Köşesi"

SABAHLARI ELLERİNİZİ
YUMRUK YAPAMIYORSANIZ
DİKKAT!

HASTALIK EVLİLİKLERİ DE BOZUYOR

Romatizma ve Ağrı Derneği (RADER) Genel Başkanı, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı ve Romatoloji Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ömer Kuru, hastaların deformasyonlar ve ağrı nedeniyle günlük işlerini yapmakta çok zorlandığını ve yaşam kalitesinin bozulduğunu ifade ederek şunları söyledi:

“Hastalık seyri sırasında yoğun bir iltihabik aktivite vardır. Bu nedenle hasta gün içerisinde kendini çok yorgun ve halsiz hisseder. Hastanın bu durumu, zaman içerisinde evlilik yaşamını da olumsuz etkiler. RA’lı hastalarda boşanma oranları, hasta olmayanlara göre daha yüksektir. Boşanmış RA hastalarının yeniden evlenme oranları ise boşanmış ancak RA’lı olmayanlara göre daha düşüktür. RA, ağrı ve fonksiyon kayıplarıyla seyreden kronik bir hastalıktır. Bunun sonucunda hastaların yüzde 40’ında depresyon gelişmekte ve depresyon etkili şekilde tedavi edilmezse, hasta sosyal çevreden izole olmaktadır” dedi.

DÜNYADA HER YERDE VE HER IRKTA GÖRÜLÜYOR

Prof. Dr. Kuru, RA’nın dünyanın her yerinde ve her ırkta görülebilen bir hastalık olduğunu ancak yine de ülkeler arasında bazı farklılıklar olabileceğini belirterek; “Hastalık Asya ve Güney Avrupa ülkelerinde, Amerika ve Kuzey Avrupa ülkelerine göre daha az görülmektedir. Ülkemizde ise yöresel farkı işaret eden bir çalışma yoktur. RA kadınlarda, özellikle de menopoza öncesinde sık görülmektedir. Bu dönemde hastalığa; her dört kadına karşılık, bir erkekte rastlanmaktadır. Yaş ilerledikçe bu oran azalır ve 70 yaşından sonra eşitlenir” dedi.

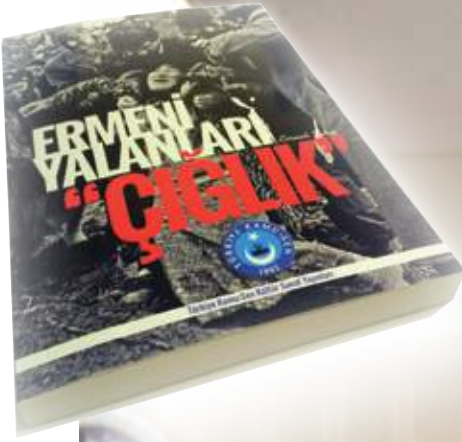
ROMATOİD ARTRİT ÖLÜME SEBEP OLABİLİYOR

Romatoidartrit, kanser ya da koroner kalp-damar hastalıklarına benzer şekilde ölümcül seyredebildiğini ifade eden Prof. Dr. Kuru şunları söyledi:

“RA’daki ölüm oranları, hasta olmayanlara göre iki-üç kat daha fazladır. Yaşam süresi de hasta olmayanlara göre 5-10 yıl daha kısadır. En önemli ölüm nedenleri kalp-damar hastalıkları, enfeksiyonlar ve mide-bağırsak kanamalarıdır. Vücuttaki şiddetli iltihap, damarları da etkileyerek damar sertliğine neden olmaktadır. RA, yaşam kalitesini bozan hastalıklar arasında Multipl Skleroz ve kalp hastalıklarıyla beraber en üst sırada yer almaktadır. Hastalar eklemlerdeki ağrı nedeniyle; düğme açıp kapama, çatal bıçak tutma, kavanoz açma gibi basit hareketleri yapamayabilir.” diye belirtti.

SİGARA BU HASTALIKTA DA BİRİNCİ NEDEN

Hastalığın ortaya çıkışında yüzde 60 genetik, yüzde 40 çevresel faktörler etkili olduğunu söyleyen Prof. Dr. Kuru; “Genetik faktörleri değiştirme şansımız yok ama çevresel faktörlerle ilgili böyle bir şansımız olabilir. Sigara içilmesi RA’nın hem ortaya çıkışında, hem de hastalığın ağır seyretmesinde önemli rol oynuyor. Dolayısıyla özellikle RA hastalarının sigarayı bırakması gerekiyor. Romatoidartrit hastalığında da erken teşhis çok önemli. Hasta, belirtilerin ortaya çıkmasından itibaren ilk 12 hafta içerisinde doktora giderse ve tedaviye başlanırsa, hastalığın yok olma ihtimali var. Öte yandan son 10-12 yıldır kullanıma giren yeni tedavi ajanlarıyla (biyolojik ajanlar), romatoidartrit tedavisinde çok önemli bir aşama kaydedilmiştir. Biyolojik ajanlar sayesinde; hastaların yarısından fazlasında, RA’yı durdurmak mümkün hale gelmiştir” dedi.

Türkiye
Kamu-Sen
Kültür Sanat
Yayınlarından
tarihe ışık
tutacak enfes
bir eser "ERMENİ
YALANLARI"
kitap oldu

Genel Başkan İsmail Koncuk:

“TÜRKİYE KAMU-SEN’İN TÜRK MİLLETİ’NE HEDİYESİDİR”

Ermeni olaylarının 100. yılında Türkiye Kamu-Sen'imizin Genel Başkanı İsmail Koncuk'un talimatları ile değerli Araştırmacı-Yazar Emrah Bekçi'nin yazdığı, KamuTürk Dergimizin Genel Yayın Yönetmeni Gazeteci-Yazar Yusuf Ziya Erarslan'ın editörlüğünü yaptığı, "ERMENİ YALANLARI-Çılgılık" kitabımızın baskısı tamamlandı. Türkiye Kamu-Sen Kültür Sanat Yayınları kapsamında hazırlanan kitabımız başta teşkilatlarımız olmak üzere akademik, siyasi çevrelere ve ilgili mecralara dağıtımına başlandı.

Kitapta şu konular yer alıyor: Ermenilerin Kökeni, Ermeni Sorunun Doğuşu, Ermeni Komiteleri, Tehcir Kararı, Ermeni Meselesinin Ortaya Çıkışı ve Ermeni Komitelerinin Faaliyetleri, Neden Tehcir Edildiler?, Tehcir Nasıl Gerçekleşti?, Kimler Nakledildi?, Ne Kadar Ermeni Tehcir Edilmiştir?, Tehcir Edilen Ermenilere Ne Oldu? Ermeni Kayıpları Ne Kadardır? Neden Soykırım Değil?, ve Belgeler.

"Ermeni Yalanları-Çılgılık" kitabımızın ilk tanıtımı ve imza günü Kayseri Erciyes Üniversitesi Sabancı Kültür Sitesi'nde gerçekleşti. Türkiye Kamu-Sen Kayseri Teşkilatı yöneticilerinin de katıldığı etkinlikte kitabı kaleme alan Araştırmacı-Yazar Emrah Bekçi, kitapları imzaladı...

"ERMENİ YALANLARI-Çılgılık" kitabının önsözünü Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Koncuk kaleme aldı. Koncuk, önsözde şunları kaydetti:

"Türkiye Kamu-Sen, ülkemizde etkili, ilkeli, mücadeleci ve kararlı sendikacılık anlayışının ilk

örneği ve son kalesidir. Bunun yanı sıra duyarlı sivil toplum örgütü olmamız hasebiyle Türkiye Kamu-Sen, büyük Türk Milleti'nin sesi-soluğu, gözü-kulağı, vicdanı ve gür sesidir. Bir yandan kamu çalışanlarının haklarını savunurken, diğer yandan mensubu olmaktan her daim iftihar ettiğimiz Türk Milleti'ne yönelik her türlü saldırı ve iftiralara karşı durmak da bizim görevimizdir. Çünkü bizim ilkemiz önce ülkemiz olmuştur hep...

İşte bu kitap Türk Milleti'ni arkadan hançerleyip, ihtiyar, kadın, çocuk demeden savunmasız Türk evlatlarına karşı en acımasız katliamları yapmalarına rağmen, 100 yıldır Türk Milleti'ne 'soykırımcı' yaftasını yapıştırmak için elinden geleni ardına koymayan Ermeni diasporasına karşı 'belgeli cevap' niteliğindedir.

Kıymetli Araştırmacı-Yazar Emrah Bekçi'nin Osmanlı Arşivlerinden yararlanarak hazırladığı "Ermeni Yalanları-Çılgılık" isimli bu eseri Türkiye Kamu-Sen'in ve Türk Milleti'nin Ermeni komitacılarına cevabıdır. Tarihinin hiçbir döneminde, 600 yıl 3 kıtaya hükmettiği cihan imparatoru Osmanlı döneminde bile hiçbir millete katliam yapmamış bu şerefli Türk Milleti'ne küresel ve emperyalist güçlerin desteğiyle 'soykırımcı' iftirasında bulunmak, her şeyden önce bilime, tarihe, gerçeklere ve şehitlerimizin mübarek ruhlarına ihanettir. Biz Türkiye Kamu-Sen olarak bu alçak ihanete ve yalana asla izin vermeyeceğiz. Çünkü biz cesareti Mete Han'dan, intikamı Atilla'dan, destanı Bilge Kağan'dan, gücü Alper Tunga'dan, umudu Kürşad'dan, inancı Alparslan'dan, kararlılığı Fatih'ten, mücadeleyi Mustafa Kemal'den öğrendik.

Kitapta şu konular yer alıyor:

Ermenilerin Kökeni, Ermeni Sorunun Doğuşu, Ermeni Komitaları, Tehcir Kararı, Ermeni Meselesinin Ortaya Çıkışı ve Ermeni Komitelerinin Faaliyetleri, Neden Tehcir Edildiler?, Tehcir Nasıl Gerçekleşti?, Kimler Nakledildi?, Ne Kadar Ermeni Tehcir Edilmiştir?, Tehcir Edilen Ermenilere Ne Oldu? Ermeni Kayıpları Ne Kadardır? Neden Soykırım Değil?, ve Belgeler.

Ve asla yılmayacağız, yıkılmayacağız. Bu kitapta geçmişte Müslüman Türklere yapılan katliamların arşiv belgelerini bulacaksınız. Rab'bim masum Türklerin kanını akıtan zalimlerin cezasını hem bu dünya da, hem ahirette verecektir inş'Allah... Türkiye Kamu-Sen Kültür Sanat Yayınları kapsamında hazırladığımız bu eser yüce Türk Milleti'ne armağanımız, dünya kamuoyuna cevabımız olsun. Kitabın hazırlanmasında emeği geçen Araştırmacı-Yazar Emrah Bekçi ve Gazeteci-Yazar Yusuf Ziya Erarslan ve diğer editöryal ekibe teşekkür ediyorum. Allah yüce Türk Milleti'ni korusun.

Saygılarımla.

İSMAİL KONCUK / Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı"

